

พลังเด็ก สร้างโลก

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๗

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
พระราชกรณียกิจสถิตนาม

กว่า ๙๐๐ โครงการ ท่านส่งเสริม
เรื่องเงิน-ทองแก่สลักตึกตาไม้

“หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง”
“ธนาคารอาหารชุมชน”

“โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่”
ร่วมพิทักษ์ “ป่ารักษ์น้ำ” ชุมฉ่ำทรง

“อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม”
ทรงเผยแพร่ “โขน” ของไทยไม่ขาดตอน

ทรงเน้นย้ำความสำคัญการศึกษา
“ความสำคัญประวัติศาสตร์ของชาติไทย”

พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
พระราชกรณียกิจท่านทรงเพียร

พระตั้งดวงประทีปทั่วสยาม
ทั่วเขตคามน้อมสำนึกน้ำพระทัย

“ศิลปาชีพ” ช่วยเติมเพิ่มรายได้
ผ้าฝ้าย-ไหมมัดหมี่ที่สร้างคน

“ฟาร์มตัวอย่าง” ยังหล่อเลี้ยงทุกแห่งหน
ช่วยแก้จนช่วยชาวบ้านช่วยร้านรวง

คนกับป่าอยู่กันได้ใจห่วงหวง
ห่วงทะเลร่วมฟื้นฟูทรัพยากร

ส่งเสริมนำ “ทอผ้าผืน” ฟืนฟูสอน
ผ่านหนาวร้อนสู่ต่างแดนแสนภูมิใจ

ความหาญกล้าความเสียสละอันยิ่งใหญ่
ส่งเสริมให้เยาวชนสืบค้นเรียน

พระตั้งดวงประทีปมิแปรเปลี่ยน
แผ่นดินเขียนถึงท่านพระพันปี

พรชัย แสงยะมูล

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

พลังเด็ก สร้างโลก

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๗

พลังเด็ก สร้างโลก

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๙

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๘

จำนวนพิมพ์ ๘๐,๐๐๐ เล่ม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

พลังเด็ก สร้างโลก หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๙. -- กรุงเทพฯ :

องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ

และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) ๒๕๖๘.

๑๒๘ หน้า.

๑. หนังสือสำหรับเด็ก. ๒. วันเด็กแห่งชาติ ๓. รวมเรื่อง.

๘๙๕.๙๑๓๐๑

ISBN 978-616-461-591-5

ชื่อหนังสือ: พลังเด็ก สร้างโลก

โดย: เด็กหญิงวันดี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนคลองสองพี่น้อง (ใจดีอุปถัมภ์)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑

เด็กชายณัฐวี ชัยไกร

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านน้ำพร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๑

ชื่อภาพ: เด็กไทยในยุคสมัยที่เปลี่ยนผ่าน

โดย: นายนรินทร์ งามบุญปลอด

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดราชบพิตร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

เด็ก ๆ ทุกคนควรทำความเข้าใจให้ถูกต้องว่า
วินัยไม่ใช่เพียงการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ แต่คือความสามารถ
ในการควบคุมตนเองให้ทำในสิ่งที่สมควรทำ อันจะนำมาซึ่ง
ความสุขความเจริญอย่างแท้จริง. การฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีวินัย
จึงมีคุณประโยชน์อย่างยิ่ง. ควรที่ทุกคนจะได้ฝึกหัดปฏิบัติ
จนเป็นปรกตินิสัย.

พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต

วันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

คติธรรม

เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๙

โลกของเราทุกวันนี้ มีอุปสรรคและกลไกอันยวดยความระดมมากมาย ที่ช่วยร่นระยะเวลาในการทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมที จำเป็นต้องเฝ้ารอเป็นเวลานาน ให้พลังสำเร็จหรือมีคำตอบขึ้นมาได้ภายในชั่วพริบตาเดียว สภาวะการณ์เช่นนี้ทำให้ผู้คนที่เกิดและเติบโตมาในยุคใหม่ อาจรู้สึกอดรอนทนไม่ได้ต่อการเฝ้ารอหรือบางทีก็อาจมองข้ามความงดงามหรือสุนทรียภาพแห่งความเนิบช้า ละมุนละม่อม ละเมียดละไม และประณีตบรรจงไปอย่างน่าเสียดาย เด็ก ๆ ทุกคนควรทบทวนดูจิตใจของตนว่าเป็นคนมักโกรธ ใจร้อน รอไม่ได้ ไปจนถึงขั้นแสดงอาการสะบัดสะบิ้งแง่งอน ออกฤทธิ์ออกเดชโวยวายเมื่อไม่ได้สมดั่งใจ หรือไม่ได้ทันอย่างใจบ้างหรือไม่ หากเด็ก ๆ มีนิสัยเป็นเช่นนั้น ก็ขอจงหมั่นยังจิตข่มใจ ชุมนึกถึงโทษภัยแห่งความไม่รู้จักอดทนอดกลั้นว่าล้วนเป็นเหตุให้ทำอะไรร่างอย่างผลุนผลัน เกิดข้อผิดพลาด หรืออาจสร้างข้อขัดแย้งวิวาทบาดหมาง ผูกเวรภัยให้แก่ตนและแก่คนรอบข้างได้โดยไม่ทันรู้ตัว

เด็กและเยาวชนเป็นกำลังสำคัญที่จะพาบ้านเมืองไทยให้รุ่งเรืองสืบไป จึงขอให้ผู้ใหญ่เร่งปลูกฝังและสร้างสรรค์ให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้หนักแน่นในพุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า “ความอดทน ห้ามไว้ได้

ซึ่งความผลุนผลัน” ขอเด็กและเยาวชนทุกคนอย่าได้ประพฤตชั่ว ไม่พูดชั่ว
ไม่คิดชั่ว จงหมั่นสั่งสมความดี ด้วยการตั้งใจพากเพียรศึกษาเล่าเรียน
หัดเป็นคนใจเย็น อ่อนโยน มีอัธยาศัยสุภาพนุ่มนวล เพื่อเป็นรากฐาน
แห่งความสำเร็จยิ่ง ๆ ขึ้นไปในอนาคต

ขออำนาจพรให้เด็กและเยาวชนทุกคน มีกำลังใจที่จะสร้างสรรค์
ขั้นดีธรรมให้สังคมขึ้นในตน ขอจงรักษาและเพิ่มพูนคุณลักษณะ
ความเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม เพื่ออนาคตของตน และสังคมไทย
ที่รักของเราทุกคน.

(สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

คำขวัญ

นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี

เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๙

" รักชาติไทย ใส่ใจโลก "

A handwritten signature in black ink, appearing to read "อ.อ/น" (Anutin Chuanvirakul).

(นายอนุทิน ชาญวีรกุล)

นายกรัฐมนตรี

สาร

นายอนุทิน ชาญวีรกูล นายกรัฐมนตรี
เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๙
วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๙

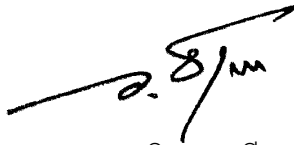

สวัสดี เด็กไทยที่รักทุกคนครับ

ผู้ใหญ่ทุกคนมักจะจดจำได้ว่าใน “วันเด็ก” ของทุกปี เรามีประสบการณ์อะไรมาบ้างและเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ พวกเราก็มักจะมีความคิดคล้าย ๆ กัน คือ ตั้งใจจะทำให้ทุกวันเป็นวันที่ดีสำหรับเด็กและถือเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ทุกคนที่ต้องพยายามทำให้เด็กทุกคนมีวัยเด็กที่สมบูรณ์ด้วยการดูแล ปกป้อง และสร้างโอกาสในการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย

ในวันเด็กของทุกปี นายกรัฐมนตรีจะมีหน้าที่มอบคำขวัญเป็นเครื่องเตือนใจให้กับเด็ก ๆ สำหรับคำขวัญวันเด็กแห่งชาติที่ผมได้มอบให้แก่เด็กและเยาวชนไทยทุกคนในปีนี้เป็น “รักชาติไทย ใส่ใจโลก” โดยมีความหมายให้เด็ก ๆ ทุกคนได้ตระหนักว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ทั้งสังคมไทยและสังคมโลก ที่จะต้องมีความรัก ความใส่ใจในการมีส่วนร่วมสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เราจะต้องเผชิญร่วมกันในฐานะพลเมืองโลกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี หรือปัญหาความขัดแย้งอันเกิดจากความไม่เข้าใจกันในความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม

เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๙
ผมขอส่งความรัก ความปรารถนาดีและความห่วงใยไปยังเด็กและเยาวชนไทย
ทุกคน พร้อมทั้งขอเป็นกำลังใจ ในการมีความมุ่งมั่นตั้งใจ และมีความพยายาม
แสวงหาความรู้ ทำสิ่งที่ดีอยู่เสมอ รวมทั้งขอเป็นกำลังใจให้ผู้ใหญ่ทุกคน
ในการสร้างอนาคตที่ดีให้กับเด็ก ๆ ของเราอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้
เด็กไทยพร้อมเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของสังคม เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ
และของโลกต่อไป

(นายอนุทิน ชาญวีรกูล)

นายกรัฐมนตรี

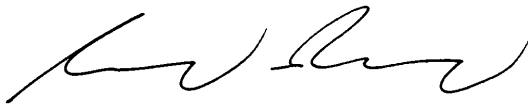
สาร

ศาสตราจารย์นฤมล ภิญโญสินวัฒน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๙
วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๙

เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” วันเสาร์ที่ ๑๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๙ ดิฉันขอส่งความระลึกถึงและกำลังใจไปยังเด็กและเยาวชนไทยทุกคน พร้อมทั้งขอขอบคุณทุกภาคส่วนที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ และสร้างเสริมประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งจะช่วยให้หล่อหลอมพัฒนาการของเด็กและเยาวชนทั้ง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ให้เติบโตอย่างสมบูรณ์ พร้อมความรู้คู่คุณธรรม

เด็กและเยาวชนคือกำลังสำคัญของประเทศ จึงขอฝากแนวทางการประพฤติปฏิบัติตน โดยขอให้ตั้งใจทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีน้ำใจ เคารพตนเองและผู้อื่น มีความกตัญญูกตเวทีต่อพ่อแม่ ครู และผู้มีพระคุณ ยึดมั่นในหลัก “เรียนดี มีคุณธรรม” รู้จักใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รักและเคารพในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจ ความสามัคคี และพลังของแผ่นดินไทย

วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๙ ดินนขออัณเชญสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ทั้งหลายที่เด็ก ๆ เคารพนับถือและพระบารมีแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินี โปรดอภิบาล คุ้มครองเด็กและ
เยาวชนไทยให้มีสุขภาพกายและใจแข็งแรง ประสบแต่ความสุข ความเจริญ
เปี่ยมด้วยพลังแห่งความฝันและความหวัง เป็นเด็กไทยยุคใหม่ผู้สร้างสรรค์โลก
แห่งการเรียนรู้ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติสืบไป

(ศาสตราจารย์นฤมล ภิญโญสินวัฒน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

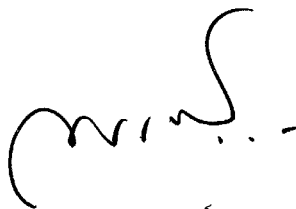
คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับองค์การคำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีความรู้ความสามารถด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน ในนามของคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๙ น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราโชวาทแก่บรรดาเด็กและเยาวชน อันเป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒนามงคลสูงสุดที่เด็กและเยาวชนพึงน้อมนำไปประพฤติตน เพื่อเป็นหลักชัยสู่ความเจริญและความสำเร็จในชีวิต ทั้งยังรู้สึกซาบซึ้งในพระเมตตาที่สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ประทานพระคติธรรมอันเป็นคุณธรรมที่เด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ทุกคน ควรน้อมนำใส่ใจและนำไปปฏิบัติ รวมทั้งขอขอบพระคุณนายกรัฐมนตรีที่ได้มอบคำขวัญและสารเนื่องในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ และขอขอบคุณรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มอบสารเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๙ นี้

หนังสือที่ระลึกเนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๙ นี้ มีชื่อว่า “พลังเด็กสร้างโลก” ซึ่งคัดเลือกจากการเสนอชื่อของเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดความสำคัญของเด็กและเยาวชนมีพลังที่ยิ่งใหญ่ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศและโลก และผลงานนักเรียนภายในเล่มนำเสนอเนื้อหาสาระความรู้และความบันเทิง บอกเล่าความคิดและมุมมองชีวิตที่หลากหลายผ่านตัวอักษร เรื่องราว และรูปภาพตามความคิดสร้างสรรค์และ

จินตนาการ รวมถึงบทความพิเศษจากนักเขียนรับเชิญ ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นส่วนหนึ่ง
ในการให้สาระความรู้และสร้างความสุขกับผู้อ่านทุกวัยได้

ในนามของคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และ
จำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๙ และผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์
หนังสือเล่มนี้ ขอขอบคุณทุกคนที่ทำให้หนังสือ **พลังเด็ก สร้างโลก** หนังสือวันเด็ก
แห่งชาติ ปี ๒๕๖๙ เป็นหนังสือดีที่นำอ่าน ให้สารประโยชน์และความบันเทิง
สุดท้ายนี้ ผมขออวยพรให้เด็กและเยาวชนทุกคนตั้งใจใฝ่เรียนรู้และเติบโตเป็นบุคคล
ที่มีคุณภาพของสังคม ตามแนวทางการศึกษา “เรียนดี มีคุณธรรม” และ
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกคนจะมีความสุขและได้รับแรงบันดาลใจจากการอ่าน
หนังสือเล่มนี้

(นายพิเชฐ โปธิ์ภักดี)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

หน้า

พลังโลกสร้างเด็ก พลังเด็กสร้างโลก	๑๔
เด็กหญิงเมษา ผู้รักการเรียน	๑๕
ปรับนิดชีวิตเปลี่ยน	๑๘
จดหมายถึงพ่อ ที่หนูรักสุดหัวใจ	๒๓
รักษ์ไทย	๒๖
ปุ๋นน้อยข้ามถนน	๒๘
ไทยพร้อม ทันภัย	๓๑
ผลงานภาพของนักเรียน	๓๓
รักษ์ชาติ	๓๖
รวมพลังเด็กสร้างโลก	๓๙
ปาฏิหาริย์จากความพยายาม	๔๘
ฟ้าใสกับพิบัติน้อย	๕๑
AI เมืองแห่งอนาคต	๕๓
รักษ์นี้...ด้วยรัก	๕๕
ทุกคนล้วนมี...พรวิเศษ	๕๘
Silent Dream พลังความฝัน	๖๐
บูตง	๖๓
อู๋! อย่าเพิ่งเชื่อนะคะทุกคน	๖๖
หัวใจพอเพียง	๗๐
จดหมายจากต้นหูกวาง	๗๔
วันฝันร้าย	๗๘
กลิ่นหอมของข้าวจี๊ อบอวลด้วยรัก	๘๔
ตำลึงมหากภัย	๘๗
“ยอดมนุษย์เปิด” กับเรื่องราวต่างๆ ของเขา	๙๑
ออมสินกับกระดานหมากรุกวิเศษ	๙๖
ปากกาอัจฉริยะ	๑๐๑
ฉันท (ไม่) พิเศษ	๑๐๕
ความสุข ความทุกข์ ความหวัง ในฝันแผ่นดินถิ่นอีสาน	๑๑๐
ผลงานภาพของนักเรียนในรูปแบบออนไลน์	๑๑๒
ผลงานเขียนของนักเรียนในรูปแบบออนไลน์	๑๑๔
ปริศนาอักษรไขว้ “สำนวนไทย”	๑๑๖
เกมรู้เท่าทัน AI	๑๑๘
เฉลยปริศนาอักษรไขว้ “สำนวนไทย”	๑๒๑
แบบสอบถามความคิดเห็น	๑๒๒

“พลังโลกสร้างเด็ก พลังเด็กสร้างโลก”

พลังโลกสร้างเด็ก
ผสาน น้ำ ลม ไฟ

ดินก้อนเล็กปั้นฝันใหญ่
โลกหนึ่งใบสร้างชีวิต

พลังเด็กสร้างโลก
กระเพื่อมวงกระชับมิตร

ตั้งลมโบกหนุนเนื่องกิจ
ทั่วทุกทิศบรรลुชัย

พลังบวกผนวกกัน
มนุษยภัยกับเอไอ

ร่วมสร้างสรรค์ฝันและใฝ่
โลกเก่า - ใหม่สร้างสมดุล

พลังลบโลกวิกฤติ
พลังฉันทันกับคุณ

พลังจิตอาสาหนุน
รวมพลังสร้างโลกเรา

พลังความตั้งใจ
ใช้สติปัญญาเขาวิน

ใช้ความรู้ทุกหมู่เหล่า
รวมกันเข้าสร้างโลกงาม

“ขวัญข้าว ขวัญเรียมเอ๋ย”

เด็กหญิงเมษา ผู้รักการเรียน

ทุกเช้าก่อนดวงอาทิตย์จะโผล่พ้นขอบฟ้า เด็กหญิงคนหนึ่งจะลุกขึ้นจากเตียงนอนด้วยรอยยิ้มสดใส เธอชื่อ “เมษา” เด็กหญิงวัย ๙ ขวบ ผิวสีน้ำผึ้ง ดวงตากลมโตและเปล่งประกายเหมือนคนมีความฝันที่กำลังรอวันเติบโต และนั่นคือตัวหนูเองค่ะ

สิ่งที่หนูรักมากที่สุดก็คือ “การเรียน ” หนูรู้สึกดีใจทุกเช้าที่ตื่นมาเตรียมตัวไปโรงเรียน หนูชอบทุกวิชาที่เรียน แต่หนูจะรู้สึกตื่นเต้นเป็นพิเศษเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เพราะหนูชอบคิดเลข ชอบแก้โจทย์ปัญหา หนูมักจะหาหนังสือแบบฝึกหัดมาฝึกทำที่บ้านอยู่บ่อย ๆ

และเมื่อสามารถหาคำตอบได้ด้วยตนเอง หนูจะรู้สึกภูมิใจมาก หนูยังจำได้ว่า ครั้งแรกที่ทำโจทย์เลขยาก ๆ ได้ โดยไม่ต้องถามใคร ครูชมหนูต่อหน้าเพื่อน ๆ หนูดีใจจนยิ้มไม่หุบเลย

นอกจากวิชาคณิตศาสตร์ หนูยังชื่นชอบวิชาภาษาไทยและวิทยาศาสตร์ หนูชอบอ่านหนังสือมาก โดยเฉพาะหนังสือนิทานและหนังสือการ์ตูน เวลาพักเที่ยงหนูและเพื่อน ๆ มักจะชวนกันไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดของโรงเรียนอยู่เป็นประจำ ที่นั่นมีหนังสือเยอะมาก หนูชอบนั่งอ่านนิทานบนเบาะนุ่ม ๆ และบางครั้งก็ยิ้มกลับไปอ่านที่บ้านด้วย ทุกครั้งที่อ่านหนังสือหนูจะรู้สึกว่าตัวเองกำลังออกเดินทางไปในโลกใหม่ ๆ มีทั้งเจ้าหญิง มังกร ดวงดาว และทะเลลึกที่หนูไม่เคยเห็น รู้สึกเหมือนหลุดไปอยู่ในโลกหนึ่งเลยก็ว่าได้ หนูสามารถอ่านหนังสือได้หลายเล่ม โดยไม่รู้สึกรู้สึ และยิ่งอ่านมากเท่าไร หนูก็ยิ่งเข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ครูบอกว่าการอ่านช่วยให้เราเก่งขึ้น หนูก็เลยตั้งใจว่าจะอ่านหนังสือทุกวัน

ครูที่โรงเรียนของหนูใจดีทุกคน เวลาเรียนครูจะเล่าเรื่องสนุก ๆ ให้ฟัง หนูก็ตั้งใจฟังทุกครั้ง และมักจะจินตนาการว่าตัวเองเป็นตัวละครในเรื่อง หนูชอบเวลาครูถามคำถามแล้วหนูตอบถูก หนูรู้สึกเหมือนหัวใจพองโตเลยล่ะ นอกจากการเรียนในห้องเรียนแล้วหนูยังชอบทำสรูปเนื้อหาริชาต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น หนูคิดว่าการเรียนจะสนุก ถ้าเราเรียนอย่างมีความสุข

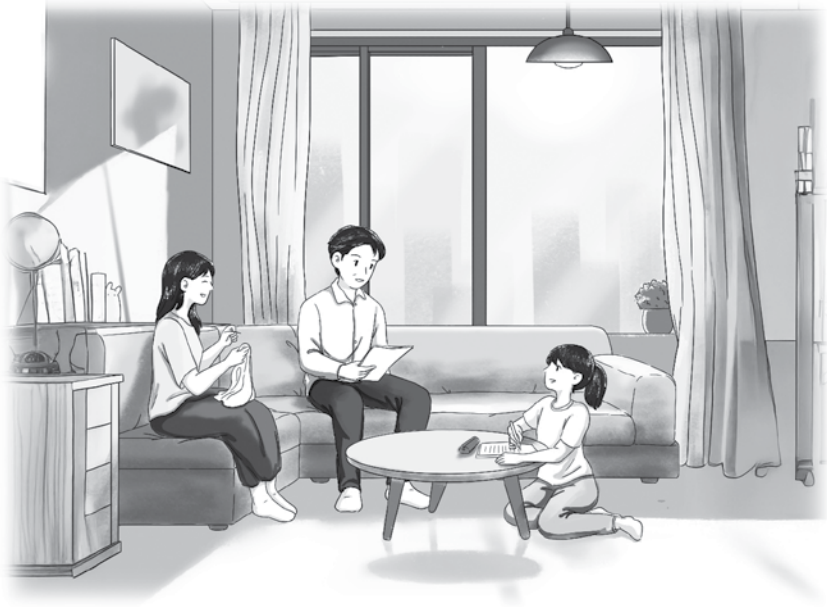

หนูไม่ได้ตั้งใจเรียนเพราะต้องการให้คนอื่นชื่นชม แต่เพราะหนูมีความสุขเวลาได้เรียนรู้เรื่องใหม่ ๆ หนูเชื่อว่าความรู้จะทำให้หนูเติบโตเป็นคนที่เก่งและดีได้ในอนาคต เพราะการเรียนไม่ควรเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ แต่ควรเป็นสิ่งที่ทำให้เราเติบโตอย่างมีความหมาย หากเราสนุกกับการเรียน และมองว่าการเรียนนั้นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของนักเรียนทุกคน แต่การเรียนให้ “ดี” และ “มีความสุข” ไปพร้อมกันนั้น ยิ่งเป็นสิ่งที่มีความค่า

เด็กหญิงเมษา ชนะภา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านตำหนัง
อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา

ปรับนิดชีวิตเปลี่ยน

บ้านหลังใหญ่ใจกลางเมือง อบอวลไปด้วยความรัก ความสุข ที่ทุกคนอยู่พร้อมหน้ากัน พ่อ แม่ ลูกสาว “ใจรัก” เป็นเด็กสาวนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีนิสัยร่าเริง คิดบวก และเรียนเก่ง เป็นที่รักของทุกคนที่ได้อยู่ใกล้ เธอมักช่วยเหลือเพื่อนเรื่องการเรียนเป็นประจำ แม้ว่าจะเรียนหนัก การบ้านเยอะเพียงใด หรือหลังเลิกเรียนไปแล้วก็ตาม แต่เธอก็ยังคงทำหน้าที่ในการดูแลเพื่อน ๆ ที่เรียนอ่อน มีเวลาให้กับทุกคนเสมอ บางครั้งคะแนนในบางวิชาอาจจะตกต่ำลงไปบ้าง เธอก็ปล่อยวางโดยไม่ยึดติดกับตัวเลขน้อย ๆ เหล่านั้น และพร้อมให้โอกาสแก้ตัวใหม่กับตนเองทุกครั้ง

วันหนึ่งขณะที่พ่อไปส่งเธอเข้าโรงเรียน เสียงแตะเบรกรถของพ่อ
ดังขึ้น เอ๊ยด..... “ถึงโรงเรียนแล้วนะลูก ตั้งใจเรียนล่ะ เรียนสบายๆ ไม่ต้อง
กดดันตัวเองให้มากนะ พ่อรักหนูนะ” “ค่ะพ่อ หนูก็รักพ่อค่ะ” สาวน้อย
ตอบรับพร้อมกับส่งยิ้มหวานอย่างมีความสุข และยกมือไหว้พ่อก่อนก้าวลง
จากรถ และเดินเข้าประตูโรงเรียน

เสียงสัญญาณแฉ่งเตือนได้เวลาเข้าเรียนแล้ว “สวัสดีค่ะคุณครู” ใจรัก
ยกมือไหว้ด้วยความเคารพ “สวัสดีค่ะ” ครูเพลงเพลินกล่าวตอบพร้อมทั้ง
เข้ามาโดยฝากให้ใจรักช่วยเหลือดูแลนักเรียนที่เพิ่งย้ายเข้ามาใหม่
มีนามว่าฟ้าใส “ใจรักจะ ฝากให้หนูดูแลเรื่องการเรียนให้กับเพื่อน
คนที่เพิ่งย้ายเข้ามาใหม่ด้วยนะคะ” “ได้ค่ะ” เธอตอบด้วยความเต็มใจ
หลังจากผ่านการเรียนในช่วงเช้า ใจรักเดินเข้าไปทักทายฟ้าใสด้วยท่าทาง
เป็นมิตร จริงใจ พร้อมกับแนะนำตัว “สวัสดีค่ะ ฉันชื่อใจรักนะ ถ้าเธอ
ไม่เข้าใจอะไรในเรื่องเรียน ฉันยินดีช่วยเหลือ” ฟ้าใสเงยหน้าขึ้นสบตาใจรัก
ยิ้มมุมปากเล็กน้อย และหันกลับไปตั้งหน้าตั้งตาอ่านหนังสือต่อทันที ใจรัก

เห็นเช่นนั้น สีหน้าครุ่นคิดแต่ก็ยังคงพูดต่อ “ฟ้าใส ได้เวลาพักเที่ยงแล้วนะ ไปกินข้าวด้วยกันเถอะ” “ไม่ละ เธอไปกินก่อนได้เลย” เธอตอบพร้อมกับ สายหน้า ใจรักยิ้มและเดินไปกินข้าวกับเพื่อน ๆ

ทุก ๆ วันเวลาพักเที่ยงในห้องเรียนก็จะเหลือเพียงฟ้าใสที่ยังคง นั่งอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน เพียงเพราะใจเธอคิดว่าจะต้องเรียน ให้เก่งกว่าทุกคน รวมทั้งใจรักด้วย และในแต่ละครั้งที่เธอสอบเก็บคะแนน มักจะได้คะแนนสูงสุดเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ทุกคนก็ยินดีกับเธอนานวันเข้าเธอยิ่งขยันและตั้งใจเรียนหนักมากจนลืมนิยามความสุขของตนเอง

๒ เดือนผ่านไป การสอบปลายภาคก็มาถึง ฟ้าใสเอาแต่อ่านหนังสือทั้งวันทั้งคืน กินอาหารเพียงเล็กน้อย พักผ่อนไม่เพียงพอ เมื่อเข้าห้องสอบปรากฏว่า เธอมีอาการเวียนศีรษะและคลื่นไส้ รู้สึกปั่นป่วนในท้อง แต่เธอก็ฝืนนั่งทำข้อสอบด้วยภาวะตึงเครียด ไม่มีความสุข ซึ่งผิดกับใจรักโดยสิ้นเชิง ที่ก่อนสอบเธอได้อ่านหนังสือแบบสบาย ๆ กินอาหารเต็มอิ่มพอดี เมื่อรู้สึกง่วงก็พักผ่อนนอนอย่างเพียงพอ และเมื่อเข้าห้องสอบก็ทำข้อสอบแบบไม่เคร่งเครียด เมื่อถึงวันประกาศผลสอบ ปรากฏว่าใจรักได้คะแนนมากกว่าฟ้าใสหลายวิชา เมื่อฟ้าใสได้เห็นผลการสอบ ก็เกิดความเครียดหนักขึ้น ผ่านไปไม่กี่วัน ฟ้าใสล้มป่วย เมื่อใจรักทราบข่าวจึงขอให้ครูเพลงเพลินพาไปเยี่ยมฟ้าใสที่โรงพยาบาล “คุณครูคะ หนูขอรบกวนคุณครูช่วยไปเยี่ยมฟ้าใสกับหนูหน่อยนะคะ” ใจรักอ้อนวอนครูด้วยน้ำเสียงอ่อนหวาน “ได้ค่ะ ครูเองก็เป็นห่วงเขาเหมือนกัน” ครูเพลงเพลินตอบ แล้วทั้งสองก็เดินทางไปเยี่ยมฟ้าใสพร้อมของฝากไป เป็นกำลังใจ

เมื่อถึงโรงพยาบาล ใจรักและครูเพลงเพลินรีบก้าวเท้าราวกับแข่งขันกันเดินวิ่ง ไม่นานทั้งสองก็มาถึงห้องที่ฟ้าใสนอนพักฟื้นอยู่ “เฮ้! สวัสดีค่ะ คุณครู” ฟ้าใสลืมตาเห็นและรีบยกมือที่ยังไม่แข็งแรงจากอาการป่วยไหว้ครูเพลงเพลินอย่างนอบน้อม “ฟ้าใสเป็นอย่างไรบ้าง เจ็บตรงไหน และกินอะไรได้บ้างไหม” ใจรักถามรัวๆ ด้วยความเป็นห่วงพร้อมทั้งยื่นมือไปจับมือฟ้าใสไว้ “ดีขึ้นแล้ว แต่ฉันอยากกลับไปอ่านหนังสือและกลับไปสอบแก้ตัวเร็วๆ แล้ว” ฟ้าใสตอบด้วยน้ำเสียงแผ่วเบา บ่งบอกถึงความไม่แข็งแรงของร่างกายจนทำให้ใจรักส่งสายตาอึ้งอีกครั้ง และมีครูเพลงเพลินที่ทักขึ้นเตือนสติฟ้าใสเพิ่มอีกคน “ฟ้าใส...หนูฟังครูดี ๆ นะต่อไปหนูจะหักโหมเรื่องการเรียนแบบนี้ไม่ได้อีกแล้วนะคะ มันเสี่ยงเกินไปวิธีการเรียนให้ประสบความสำเร็จ ไม่ใช่เรียนแบบเคร่งเครียดจนเกินไป แต่ควรเรียนเพื่อให้รู้ มีทักษะสามารถใช้ชีวิตให้มีความสุขในทุกวัน และไม่ใช่เอาตัวเองไปแข่งขันกับคนอื่นตลอดเวลา ไม่ควรสร้างแรงกดดันให้กับตัวเองมากเกินไป รู้จักให้อภัยตัวเองและพักผ่อนให้เพียงพอ

ที่สำคัญต้องจัดการกับความเครียดตัวเองให้ได้ “อ้อ...ใช่เลยคะ เธอต้องมีความสุขกับเพื่อนและตัวเองบ้างนะ แต่เรารู้จักและเข้าใจในหน้าที่ของตัวเอง ฉันว่าสิ่งนั้นแหละคือ รางวัลที่ดีสำหรับชีวิต” ใจรักเสริมฟ้าใส่ฟังคำแนะนำจากครูและเพื่อนก็เข้าใจพยักหน้าเห็นด้วยเป็นครั้งแรก และให้คำมั่นสัญญาว่าจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนของตนเองให้มีความสุขขึ้น

วันเวลาผ่านไปไม่นาน ฟ้าใสกับใจรักกลายเป็นเพื่อนรักที่เข้ากันได้เป็นอย่างดีในทุก ๆ เรื่อง เด็ก ๆ ต่างตระหนักว่า... ‘ผลการเรียนไม่ใช่เป็นทุกอย่างของชีวิต’

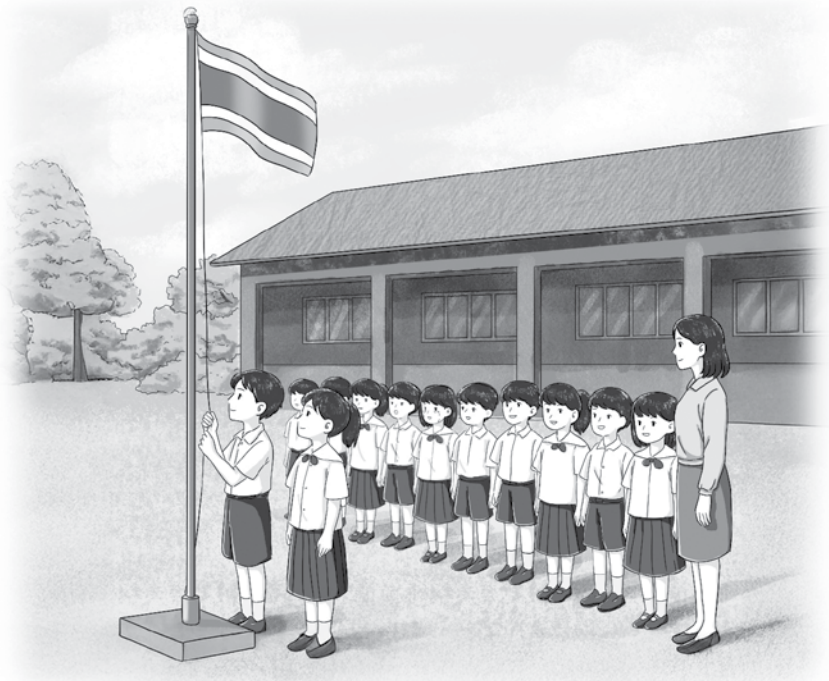
นางสาวกัญญิกา แก้วกุล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี ๒
อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จดหมายถึงพ่อ ที่หนูรักสุดหัวใจ

พ่อจำ

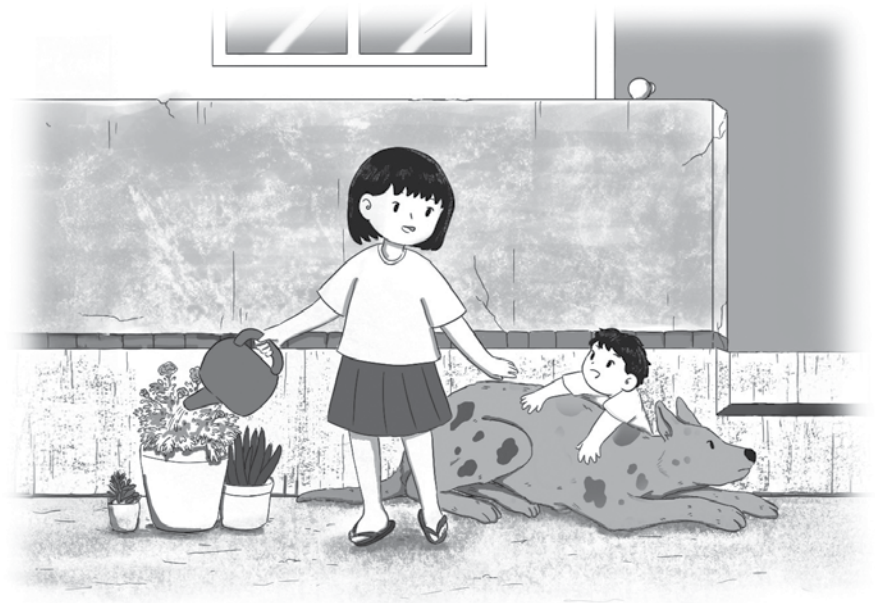
วันนี้หนูเข้าแถวเคารพธงชาติตามปกติ แต่ไม่รู้เพราะอะไร
เมื่อเสียงเพลงชาติเริ่มดังขึ้น และฝืนธงไตรรงค์โบกสะบัดอยู่เหนือเสาธง
รู้สึกเหมือนหัวใจถูกบีบรัด น้ำตาของหนูก็ไหลออกมาโดยไม่รู้ตัว มันจุก
อยู่ในอก หนูพยายามร้องเพลงชาติให้เต็มเสียงของหนู แต่เสียงกลับสั่น
สะท้านเพราะคิดถึงพ่อ

ตั้งแต่วันที่พ่อเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ปกป้องแผ่นดินไทยร่วมกับเพื่อนทหาร หนู แม่ และน้องต่างเฝ้ารอข่าวคราวของพ่อด้วยความคิดถึง และห่วงใยสุดหัวใจ พวกเราติดตามข่าวทุกวัน หนูสวดมนต์ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้พ่อและเพื่อนทหารทุกคนปลอดภัย หนูจำได้เสมอว่าพ่อเคยบอกว่า “รักหนูมาก” “พ่อเป็นทหารต้องอดทน” และพ่อยังบอกอีกว่า “ครอบครัวของทหารต้องอดทนยิ่งกว่า” หนูเข้าใจแล้วค่ะพ่อ เพราะการรอมันเหนงามันเจ็บแต่มันก็มีพลัง เพราะหนูเชื่อว่าพ่อจะกลับมา น้ำตาของคนทางบ้านอาจดูเจ็บงัน แต่ในนั้นเต็มไปด้วยความรักความศรัทธา และกำลังใจที่ส่งไปถึงแนวหน้า หนูขอให้บาร์มีแห่งความดีปกป้องทหารไทยทุกคน ขอให้พ่อและทุกคนปลอดภัย ขอให้สันติสุขกลับคืนสู่แผ่นดินของเรา หนูอยากให้พ่อรู้ว่าไม่ใช่แค่หนูแต่คนไทยทั้งประเทศต่างขอบคุณพ่อและทหารทุกคนที่เสียสละเพื่อชาติ หนูภูมิใจที่พ่อคือหนึ่งในวีรบุรุษของแผ่นดิน

ทุกเย็นหนูยังคงรดน้ำต้นดอกดาวเรืองที่พอกับหนูปลู่วัวด้วยกัน เจ้าต่าง
ยังคงนั่งมองไปที่ถนนหน้าบ้านทุกวัน รวากับมันก็เฝ้ารอพอกกลับมาเช่นกัน
หนูและน้องจะรอวันที่พอกกลับมาอุ้มพวกเราอีกครั้งนะคะ

เด็กหญิงพรณวิภา ยอดแก้ว
เด็กหญิงวรรณรดา กันทะมูล
เด็กชายธณทรณ์ ผืนสีดา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านน้ำพร
อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

รักไทย

จะหาชาติศาสตร์ใดในโลกหล้า
ดุจสยามแผ่นดินธรรมวงศ์จักรี
แดนไตรรงค์เรืองรองผ่องพิสุทธิ์
ดังคำสอนบรรพธรรมศาสดา
องค์กษัตริย์ขัตติยะตั้งร่มโพธิ์
เสริมคุณค่าพัฒนาวิถีไทย
เด็กรุ่นใหม่คือหัวใจหลักของชาติ
รู้หวงแหนผืนแผ่นดินอันงดงาม

งามสง่าก้องประจักษ์เป็นศักดิ์ศรี
มิอาจมีใครเทียมเท่าเราสืบมา
คือชาวพุทธน้อมนำชาติศาสนา
สืบศรัทธามานานเนาแต่เยาว์วัย
ราษฎร์เติบโตด้วยคำรัสตรัสฟ่องใส
น้อมนำให้บ้านเมืองเลื่องลือนาม
เป็นนักปราชญ์ฉลาดคิดนำเกรงขาม
เดินรอยตามรอยของพ่อให้พอดี

โลกวิวัฒน์ตามกาลผ่านสมัย
เสริมความรู้คุณธรรมนำชีวี
ตั้งดวงดาวพราวส่องรองเรื่องฉาย
วิชาการวิชาชีพน้อมนำใจ
เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า
เป็นกำลังของชาติบริหาร
แสงประชาธิปไตยไทยตั้งมั่น
เหนืออีสานกลางใต้ได้ฝึกปรีอ
ผองพี่น้องท้องสถานทั่วฐานถิ่น
คอยจุนเจือเพื่อแม่แลห่วงใย
รอยยิ้มใสให้หัวสวยรอยคำหวาน
แยกฝรั่งต่างชมชอบรอบอาณา
สืบรากเหง้าภูษางามตามวิถี
สืบธรรมเนียมโบราณมาฐานันดร
ภูมิใจเกิดเกิดเป็นไทยให้ตระหนัก
ร่วมสืบสานธำรงมั่นตราบชีวิน

ยุคเอไอก้าวล้ำนำวิถี
สืบศักดิ์ศรีเด็กสยามนามไพท
เปล่งประกายปลายฝันอันสดใส
เกริกก้องไกลสู่โลกหล้ามาช้านาน
สร้างคุณค่าคุณความดีมหาศาล
ปกป้องบ้านคุ้มเมืองได้เลื่องลือ
ราษฎร์สุขสันต์สืบต่อมานานับถือ
สามัคคีร่วมมือมีแพ้ใคร
ได้อยู่กินพักพิงอิงอาศัย
มีน้ำใจมอบแก่กันทุกวันมา
จิตเบิกบานเมื่อยลนึกกลิ่นภาษา
ชมพาราวัตเวียงวังหนังละคร
อาหารมีเลิศรสบทคำสอน
เรียงร้อยกลอนจารึกไว้ในแผ่นดิน
สำนึกรักเผ่าพงศ์พันธุ์มิสูญสิ้น
โลกยลยถิ่นเมืองงามนามขวานทอง

นายชิวานนท์ อินธง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนธาตุพนม
อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

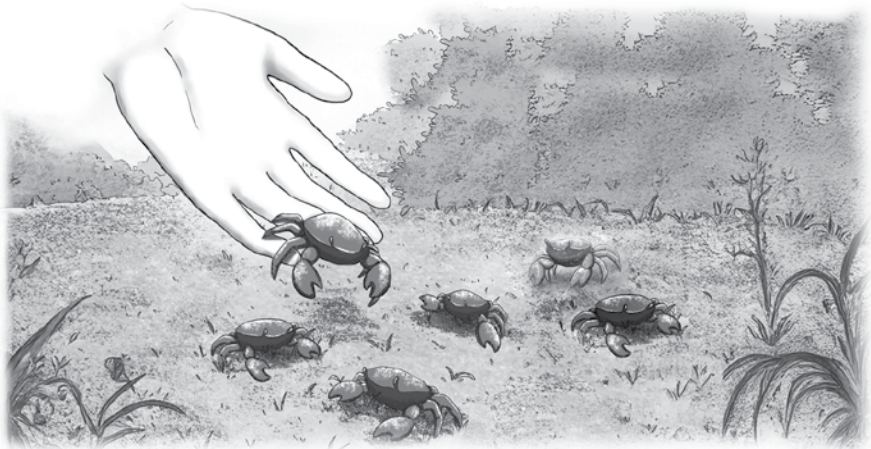
ปูน้อยข้ามถนน

โรงเรียนของหนูตั้งอยู่ท่ามกลางชุมชนเขาในอำเภอเชียงคาน เป็นโรงเรียนเล็กๆ ชายขอบที่อบอุ่นไปด้วยกลิ่นอายของธรรมชาติและ ความอบอุ่นของผู้คน แม่ของหนูเป็นครู ส่วนพ่อรับราชการทหาร ครอบครัวของเราพักอาศัยอยู่ในบ้านพักของค่ายศรีสองรักในตัวเมืองเลย ในแต่ละวันแม่ต้องขับรถจากค่ายทหารข้ามอำเภอไปโรงเรียน ระยะเวลา ไป - กลับเกือบ ๖๐ กิโลเมตร เมื่อถึงฤดูฝนถนนสายที่แม่ใช้เดินทางทุกวัน จะเปลี่ยนไป ตลอดสองข้างทางที่ผ่านสวนยางนาและทุ่งข้าวเขียวขจี มักจะมีเหล่าปูน้อยออกมาซุกซา ซูก้าม เดินข้ามถนนอย่างช้าๆ บางตัว

กำลังไต่พื้นดินเปียกชื้น บางตัวหยุดนิ่งราวกับล้งเล และบางตัวก็ไม่มีโอกาสเดินต่ออีกแล้ว ในวันฝนแรก หนูกับแม่จะจอดรลงไปที่เก็บปุ๋น่อยที่เสี่ยงจะถูกรถเหยียบ เราไม่เคยนับว่าเก็บไปเท่าไรแล้ว บางวันเก็บได้เป็นลิบ ๆ ตัวระหว่างทางไปโรงเรียนหรือขากลับจากการสอน

สิ่งที่น่าสนใจไม่ใช่แค่การได้ช่วยชีวิตเล็ก ๆ เหล่านั้น แต่เป็นบทสนทนาบรรลระหว่างแม่กับลูกที่แทรกเรื่องราวชีวิตและการเรียนรู้อย่างแยบยล แม่บอกว่า “ปุ๋น่อย ๆ พวกนี้ใช้ชีวิตอย่างอดทน อยู่ใต้ดินในฤดูแล้ง ไม่รู้วันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร แต่เมื่อสายฝนโปรยลงมา พวกมันก็กล้าออกมาสู่โลกใหม่ แม่จะมีอันตรายแต่พวกมันก็เลือกเดินต่อ” คำพูดแม่ไม่ใช่แค่การอธิบายธรรมชาติ แต่มันคือบทเรียนชีวิต หนูเริ่มมองเห็นคุณค่าของการ ‘รอ’ อย่างมีความหวัง มองเห็นพลังของการ ‘อดทน’ และการ ‘เดินไปข้างหน้า’ แม้จะเสี่ยงก็ตาม แม่ซ้บรดซ้าเสมอในฤดูฝน ไม่ใช่เพราะกลัวล้ัน แต่เพราะกลัวเหยียบหัวใจของชีวิตเล็ก ๆ เหล่านั้นโดยไม่รู้ตัว และถึงแม้เราจะช่วยไม่ทันทุกตัว แต่ทุกครั้งที่ได้ช่วยแม่จะยิ้มอย่างภูมิใจ และ

สอนให้หนูรู้ว่า ‘การได้ช่วยชีวิตแม้เพียงชีวิตเดียวก็มีค่าไม่ต่างจากการทำ
สิ่งที่ยิ่งใหญ่’

เรื่องของปุน้อยข้ามถนนสอนหนูมากมายกว่าที่คิด หนูได้เรียนรู้
ว่าชีวิตเล็กๆ ก็มีคุณค่า ได้เข้าใจคำว่า ‘เมตตา’ อย่างลึกซึ้ง และได้เรียนรู้ว่า
การเดินทางของชีวิตไม่ได้สำคัญแค่ ‘จุดหมาย’ แต่สำคัญที่ ‘หัวใจ’ ระหว่างทาง
ถ้าทุกคนบนโลกนี้มีเมตตาต่อกัน มีสายตาที่มองเห็นชีวิตของเพื่อนร่วมโลก
ไม่ว่าเขาจะเล็กแค่ไหน โลกเราคงน่าอยู่ขึ้นอีกมาก หนูภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นลูก
ของแม่ แม่ที่ไม่เพียงแต่สอนหนังสือ แต่ยังสอนให้หนูเห็นคุณค่าของชีวิต
แม้แต่ชีวิตของ ‘ปุน้อยตัวเล็กๆ’ ที่กำลังข้ามถนน

เด็กหญิงอรัญญา ชัยภา
เด็กชายธีรภานต์ บุญเทียม
เด็กชายธนชัย เมืองดี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านน้ำพร
อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ไทยพร้อม ทันภัย

ทุกมุมโลกแผ่นดินฉันเลือกได้
ดำเนินชีพดำรงสุขทุกคืนวัน
ผืนแผ่นดินกินกสิณคลื่นกระแทก
แผ่นดินไหวหัวใจสั่นสะเทือน
“ปลาอานนท์” ขยับตัวที่เมียนมา
จากภาคเหนือถึงบางกอกรับโดยตรง
ดินสะท้านตึกสะเทือนเคลื่อนสะท้อน
เหมือนหน้ามิดเมื่อยล้าตาพรั่มัว

ถิ่นอาศัยหมุดหมายตามคัตสรร
ผูกสัมพันธ์แน่นแฟ้นมิแซเชือน
เปลือกโลกแยกรอยร้าวเป็นทางเลื่อน
เต่าเล่าเหมือน “ปลาอานนท์” ม้วนทางลง
มัจฉาเลยดินจึกอ้ามีแรงส่ง
ตะลึงงงตื่นตระหนกให้สั่นกลัว
หรือเพราะร้อนอาเจียนวิงเวียนหัว
ยื่นทรงตัวบนตึกสูงลิบตา

เสียงโอดโอยอีกทีก็ตีกล่ม
สัญญาชืพริบหรีแผ่วเรื่อยมา
ยามราตรีได้ยินเสียงสะอื้น
ได้เศษซากฟากฟ้ามหานคร
ก็รอยซำก็ซำรดก็ทุจริด
ก็ครอบครวก็ความหวังที่ดวงใจ
ซากตึกแหลกแตกเสีงบนปูนเนา
แม่เพียงร่างไร้ลมคงเฝ้ารอ
แผ่นดินไหวเภทภัยธรรมชาติ
ทุกคนต้องเตรียมตัวตามวิธี
ควรรู้ทันเหตุการณ์ภัยพิบัติ
เตรียมเส้นทางหลีกเลี่ยงหนีจากภัย
ภัยธรรมชาติมีอาจห้ามปรามกัน
รู้รับมือแจ้งเหตุทุกครอบครัว

รุกระดมกำลังพลเร่งค้นหา
ยังศรัทธาปาฏิหาริย์สวดวิงวอน
ช่วยค่าคืนเครื่องจักรไม่พักผ่อน
ประชากรได้บทเรียนพิบัติภัย
ที่ชีวิตก็ความฝันก็วันใหม่
สูญเสียไปอีกก็ครั้งถึงจะพอ
ซากใจเรายับเยินเสียเกินต่อ
อยากจะขอพบอีกครั้งก็ยังดี
เกินจะคาดล่วงหน้าให้หลีกเลี่ยง
“หมอบ ป้อง เกาะ” สามสิ่งนี้ทำเร็วไว
รู้แน่ชัดรู้ถ้วนถึส่วนจำได้
ฝึกซ้อมให้ถูกต้องปกป้องตัว
ขอตั้งมั่นพร้อมใจทั้งไทยทั่ว
กล้ากว่ากลัวรู้เท่าทันไม่หวั่นใจ

เด็กหญิงณัฐวรรณ สุวรรณ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดเทพชุมนุม
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ผลงานภาพของนักเรียน

รวมพลังเด็กไทยฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

เด็กไทยมีจิตอาสาอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ด้วยการร่วมแรง
ร่วมใจกันเก็บขยะและดูแลป่าโกงกาง เพื่อคืนความงดงามและอุดมสมบูรณ์
ให้กับสัตว์น้ำด้วยความรักสมัครใจของเด็กไทยกับสิ่งแวดล้อม

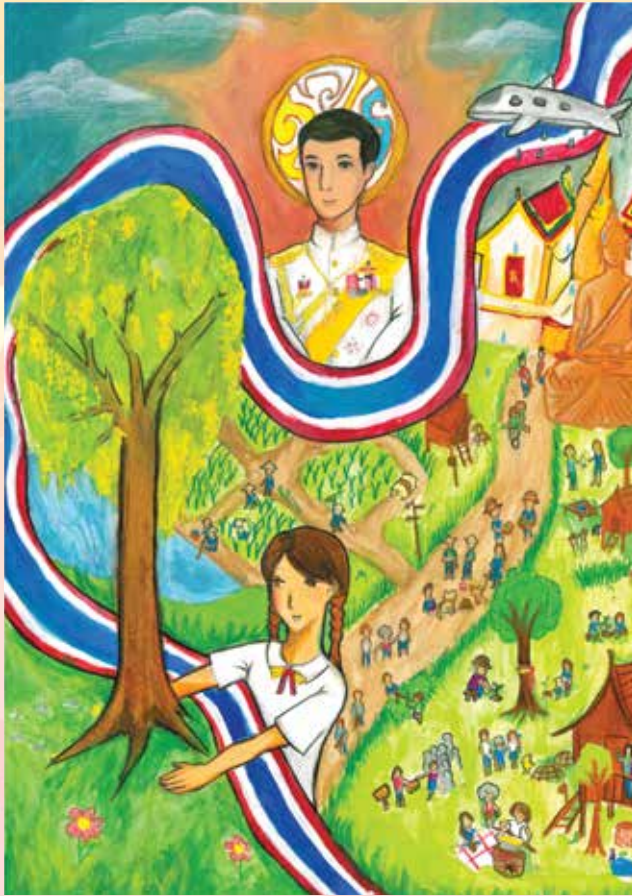
เด็กชายธีรธรรม นุชสาย

เด็กหญิงพิชามณูช จันทำมา

เด็กหญิงชนาพร พักแพร

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์

อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

พลังเยาวชน สืบสานแผ่นดินไทย

ภาพนี้แสดงให้เห็นว่า เด็ก ๆ เป็นกำลังสำคัญของประเทศ เราอยู่ใต้ธงไตรรงค์และในความดูแลของในหลวง เราต้องช่วยกันเรียนรู้ รักษา ธรรมชาติและสืบสานสิ่งดี ๆ ของไทย เพื่อให้บ้านเมืองของเราสวยงามและน่าอยู่ตลอดไป

เด็กหญิงนันทน์ภัส อำไพจิตต์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

วันเด็กของเรา

ภาพนี้สื่อถึงความหมายของวันเด็ก คือวันที่เด็ก ๆ จะได้เป็นตัวของตัวเอง สนุกสนาน ได้เรียนรู้ และเติบโตไปในสังคมที่เปี่ยมด้วยความรักและความหวัง

เด็กชายพัชรวิษฐ์ อุ่นบ่อแฮ้ว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

รักชาติ

ภาพจาก FC แม่ทัพกึ่ง
พลโทบุญลธิษ ชาติกลาง |
Facebook

พลโท บุญลธิษ ชาติกลาง อดีตแม่ทัพภาค ๒ หรือที่รู้จักกันในนาม “แม่ทัพกึ่ง” คือนายทหารคนสำคัญของผู้ก้าวเข้ามาอยู่ในความทรงจำของคนไทยในช่วงที่ความตึงเครียดตามแนวชายแดนไทย - กัมพูชาปะทุขึ้น เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ด้วยบุคลิกสุขุม ใจดี พุดน้อย แต่ทำงานจริงจัง รวมถึงการตัดสินใจที่กล้าหาญและเด็ดขาด จนกลายเป็นวีรบุรุษผู้สร้างความเชื่อมั่นของคนในชาติ ทำให้เยาวชนได้เข้าใจว่าหน้าที่ของทหารคือการเสียสละเพื่อปกป้องผืนแผ่นดิน ทำให้ประชาชนใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัย

โดยก่อนเกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ท่านดำรงตำแหน่งสุดท้ายคือ แม่ทัพภาค ๒ โดยรับผิดชอบพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากเด็กชายชนบทสู่แม่ทัพภาค ๒

พลโท บุญลธิษ ชาติกลาง เกิดที่ตำบลบึงคล้า อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ซึ่งในขณะนั้นบึงกาฬยังไม่ได้แยกมาเป็นจังหวัดบึงกาฬ ต่อมาพ่อซึ่งเป็นตำรวจได้ย้ายมารับราชการที่อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี พลโท บุญลธิษ ชาติกลาง จึงมาเติบโตและเรียนหนังสือที่จังหวัดอุดรธานี “คุณพ่อของผมเป็นนายตำรวจชั้นผู้น้อย คุณแม่เป็นแม่บ้าน พี่ชายเป็นตำรวจตระเวนชายแดน ทั้ง ๓ คน อาชีพของครอบครัวออกไปทางตำรวจทหาร ผมได้เห็นปืนผาหน้าไม้มาตั้งแต่เด็กจึงทำให้อยากเป็นทหาร” ด้วยความฝันอันแน่วแน่อยากเป็นทหารมาตลอด แม้ระหว่างนั้นจะเบนเส้นทางไปเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี แต่ใจยังคงมุ่งมั่นไม่เปลี่ยน จึงตัดสินใจไปสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร ซึ่งต้องอ่านหนังสือมากกว่าเด็กที่เรียนสายสามัญ ต้องขอเงินแม่ไปซื้อหนังสือคณิตศาสตร์ ๖ เล่ม ของทุกระดับชั้น มาอ่าน ดิวให้ตัวเอง ซึ่งแม่จะพลาดในปีแรก แต่ก็ยังไม่ละความพยายามจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ได้ไล่เครื่องแบบทหารอย่างเต็มที่ที่สุดในที่สุด “แต่เมื่อเข้าไปเรียนในโรงเรียน จปร. ก็เลือกเรียนสาขาวิศวกรรมเครื่องกลเหมือนเดิม” แม่ทัพกึ่งเล่าถึงตรงนี้ก็ยิ้ม “ทุกวันนี้ก็สามารถซ่อมรถ ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า ซ่อมอะไรได้หมด ต้องขอขอบคุณวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี”

แนวทางการดำเนินชีวิต และการทำงาน

พลโท บุญสิน พาดกลาง มีความรับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนเอง ตอบสนองผู้บังคับบัญชา ตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย มีแนวคิดในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ได้ติดตามผู้บังคับบัญชา มาตั้งแต่ช่วงแรกที่เป็นนายทหาร โดยเฉพาะช่วงเวลาที่ได้ติดตาม พลตรี เรวัตติ บุญธรรม ซึ่งต้องตามเสด็จ ฯ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

ภาพจาก FC แม่ทัพกุ้ง
พลโทบุญสิน พาดกลาง | Facebook

พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ไปตามสถานที่ต่าง ๆ “พลตรี เรวัตติ บุญธรรม ท่านเป็นคนที่ทำงานเร็วไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และงานมีประสิทธิภาพ ก็เลยอยากทำงานเก่งแบบท่านบ้าง ช่วงนั้นได้ตามผู้บังคับบัญชาจึงได้ตามเสด็จ ฯ ไปโดยปริยาย ได้เห็นการรับใช้ประเทศชาติ รับใช้สถาบันพระมหากษัตริย์” การได้เรียนรู้จากผู้บังคับบัญชาที่มีคุณธรรม และทำงานเก่ง จึงทำให้ พลโท บุญสิน พาดกลาง ถูกหล่อหลอมมาเป็นอย่างทุกวันนี้

มุมมองต่อเยาวชนไทย

พลโท บุญสิน พาดกลาง ได้ฝากเรื่องความรักสถาบันชาติ รักสถาบันศาสนา และรักสถาบันพระมหากษัตริย์แก่เยาวชน โดยต้องปลูกฝังกันตั้งแต่ยังเด็ก จากการได้เดินทางพบปะเด็กและเยาวชนตามโรงเรียนต่างๆ จึงได้รู้ว่า เด็กๆ ไม่เคยรู้ว่าทหารทำงานกันแบบไหน เสียสละกันอย่างไรบ้างเพราะไม่เคยเห็นทหารทำงาน และไม่เคยมีใครมาเล่าให้ฟัง ซึ่ง พลโท บุญสิน พาดกลาง มองว่าสิ่งเหล่านี้ควรได้รับการปลูกฝังในโรงเรียนด้วย “คำว่า ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยากยังใช้ได้อยู่ ถ้าเราอยากให้ประเทศชาติเป็นอย่างไร เราต้องมาดูแลเด็ก ๆ วันนี้”

คำฝากถึงลูกหลานไทย

พลโท บุญสิน พาดกลาง ได้ยกตัวอย่างในช่วงเวลาที่ผ่านมาเกี่ยวกับปัญหาชายแดนไทย-กัมพูชา ที่ทหารต้องสละชีพเพื่อรักษาอธิปไตยของชาติ ซึ่งไม่ใช่ว่า

มีเพียงทหารเท่านั้นที่เป็นกำลังสำคัญของชาติ “พวกเธอไม่ต้องมาเป็นทหารกันทุกคนหรอก ไม่ว่าจะทำอาชีพอะไร ให้ทำตัวเป็นคนดีของสังคม ต่อพ่อแม่ เชื่อฟังครู อาจารย์ กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ยึดมั่นในสถาบันหลักของพวกเรา ที่บรรพบุรุษได้ออกแบบธงชาติมา ๓ สี ๕ แถบ สีแดงคือ เรามีหลายเชื้อชาติ หลายเผ่าพันธุ์ ก็เลยมี ๒ แถบ สีขาว มีหลายศาสนา ที่พระเจ้าอยู่หัวของเราทรงให้อิสระในการนับถือ จึงมี ๒ แถบ และสีน้ำเงิน มี ๑ แถบ เป็นแถบหนาเป็นแถบหลัก คือ สถาบันพระมหากษัตริย์... อยากให้ช่วยกันศึกษาและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไว้ และเชื่อมั่นในสถาบันทหารที่ทำหน้าที่ปกป้องประเทศชาติ” ข้อฝากจากใจของ พลโท บุญสิน พาดกลาง ที่ย้ำเตือนถึงภารกิจร่วมกันของคนในชาติ แม้ว่าทหารจะทำหน้าที่ปกป้องอธิปไตยจนถึงที่สุด แต่การรักษาชาติให้เข้มแข็งต้องอาศัยพลเมืองที่ดีในทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะเยาวชนที่ต้องศรัทธาในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ตามความหมายอันลึกซึ้งของธงไตรรงค์ เพื่อให้ชาติไทยดำรงอยู่อย่างมั่นคงและมีเกียรติสืบไป

ภารกิจหลังเกษียณ

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้นายทหารสัญญาบัตรและนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร แต่งตั้งเป็นนายทหารราชองครักษ์พิเศษและนายตำรวจราชองครักษ์พิเศษจำนวน ๓๘ นาย โดย พลโท บุญสิน พาดกลาง อยู่ในลำดับที่ ๒๐

- กองทัพบกได้แต่งตั้งให้ พลโท บุญสิน พาดกลาง ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาผู้บัญชาการทหารบก โดยมีหน้าที่หลักในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการบริหารความมั่นคงตลอดจนการป้องกันประเทศ รวมถึงการปฏิบัติงานเฉพาะเรื่อง เพื่อสนับสนุนภารกิจของผู้บัญชาการทหารบก

สแกนคิวอาร์โค้ด ชมคลิปสัมภาษณ์

รวมพลังเด็กสร้างโลก

“พลังเล็กๆ ของเด็กไทย เป็นแรงยิ่งใหญ่ที่เปลี่ยนโลกได้”

เด็ก คือ ความหวังของพ่อแม่ ครอบครัว และของประเทศชาติที่จะเติบโตขึ้นเป็นร่มไม้ใหญ่คอยปกป้องโลก ในทุกมุมของประเทศไทย มีเรื่องราวมากมายที่บอกเล่าถึงพลังของ ‘เด็กไทย’ ผู้ที่ต่อสู้ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค และพร้อมจะลุกขึ้นมาทำสิ่งดี ๆ เพื่อชุมชนและสังคม แม้จะยังอยู่ในวัยเรียน แต่พวกเขาได้พิสูจน์ให้เห็นว่า ‘อายุไม่ใช่ข้อจำกัดของการทำความดี’ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๙ จะพาไปรู้จักเด็กและเยาวชนจากทั่วประเทศที่ได้รวมพลังกัน ‘สร้างโลก’ ด้วยหัวใจดวงเล็กที่เต็มเปี่ยมด้วยพลังความเสียสละ ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความกล้า ความเพียร และความรักชาติ

บทเรียนแห่งความสามัคคีจากชายแดนไทย-กัมพูชา

เมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบที่ชายแดนไทย-กัมพูชา เด็ก ๆ หลายคนต้องย้ายมาอยู่ในศูนย์อพยพ แทนที่จะรู้สึกกลัวและสิ้นหวัง พวกเขากลับใช้ช่วงเวลานี้เรียนรู้บทเรียนชีวิตในการเสียสละ ความรับผิดชอบ การดูแลและช่วยเหลือกันและกัน แสดงออกถึงความรักครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ทุกอย่างเกิดจากความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจกัน และความเสียสละ

น้องชุตติกาญจน์ โคตรวงษ์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนบ้านกุดเชียงมูน จังหวัดอุบลราชธานี เล่าอย่างภาคภูมิใจว่า “ชีวิตก็ไม่สบายเหมือนอยู่บ้านค่ะ แต่เราก็ต้องช่วยกันทำงานในศูนย์อพยพด้วยค่ะ”

เด็ก ๆ ในศูนย์อพยพช่วยกันทำความสะอาด ล้างห้องน้ำ ยกสิ่งของบริจาค และยังช่วยสอนหนังสือให้น้องเล็ก ๆ อีกด้วย ความร่วมมือเช่นนี้ได้กลายเป็น เมล็ดพันธุ์แห่งน้ำใจที่เติบโตอยู่ในหัวใจของเยาวชนทุกคน

น้องธันวา เต็มดวง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนภูมิซรอลวิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัด ศรีสะเกษ เด็กคนหนึ่งที่เคยช่วยเหลือและดูแล หลายเรื่องภายในศูนย์อพยพแห่งหนึ่ง

“ที่ศูนย์อพยพ ผมจะช่วยงานที่พอช่วยได้ครับ เวลาที่มีของกินของใช้มาส่ง จะไปช่วยยกน้ำยกของลงจากรถ บางครั้งจะไปช่วย ตักอาหารทำความสะอาดบริเวณที่พัก ผมยังได้รับมอบหมายจากครูให้ช่วยสอนน้อง ๆ วาดภาพ ระบายสี ในวันสุดท้ายที่ต้องออกจากศูนย์ฯ ก็ได้ช่วยผู้ใหญ่เก็บของให้ เรียบร้อย”

น้องอัญชิสา บุญสร้อย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๖ จากโรงเรียนกันทรลักษ์วิทยาวีทยา จังหวัดศรีสะเกษ เล่าเช่นกันว่า “จะมีการช่วยเหลือน้องเล็ก ๆ วิทยอนุบาลหรือ ประถมต้น นำน้องทำกิจกรรมเพื่อให้น้องไม่เครียดกับ สถานการณ์ค่ะ”

แม้ในสถานการณ์ไม่ปกติ การศึกษาก็ยังไม่หยุดนิ่ง ครูอาสาและครูจากโรงเรียนต่าง ๆ ยังคงจัดการเรียนรู้น้องเล็ก ๆ อย่างต่อเนื่อง พร้อมสอดแทรกความรู้เรื่อง การอพยพ การดูแลตนเอง และการช่วยเหลือผู้อื่น เพื่อให้ปลอดภัยด้วย ครูในศูนย์อพยพเล่าว่า เด็ก ๆ เรียนรู้และปรับเปลี่ยนไปใน ทิศทางที่ดีขึ้น พวกเขาเรียนรู้ที่จะมีระเบียบวินัย รู้จักช่วยเหลือกันและกัน และเข้าใจ คำว่ารับผิดชอบร่วมกันซึ่งเป็นบทเรียนชีวิตที่หาไม่ได้จากในตำรา

เยาวชนจิตอาสา : พลังเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่

เด็กและเยาวชนทั่วประเทศแสดงพลังของความดีออกมาในรูปแบบต่างๆ

ภาพจาก <https://www.dailynews.co.th/news/4953110/>

“หนูอยากให้พี่ทหารมีกำลังใจสู้เพื่อชาติ และกลับมาอย่างปลอดภัยค่ะ” เสียงเล็กๆ ของกลุ่มเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบ้านถนนหัก (เพียรประจงวิทยา) จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ยื่นโบกธงชาติอย่างพร้อมเพรียงบนสะพานลอยเพื่อให้กำลังใจกับขบวนทหารที่กำลังมุ่งหน้าสู่แนวชายแดนไทย-กัมพูชา เป็นภาพที่อบอุ่นหัวใจ

คนไทยทั้งประเทศ จนทำให้พี่ ๆ ทหารถึงกับต้องหยุดรถเพื่อรับมอบกำลังใจ และรู้สึกภาคภูมิใจ ปลื้มใจมากในการทำหน้าที่ดูแลและปกป้องประเทศชาติ (Dailynews, ๒๕๖๘)

ยุวชนต้นกล้า “คิดดี” เครือข่ายภาคอีสาน จากน้อง ๆ นักเรียนโรงเรียนเบญจลักษณ์พิทยาศาสตร์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้ทำกิจกรรมจิตอาสาร่วมกับมูลนิธิยังมีเรา และสถานีข่าวทีโอปนิวส์ ในการจัดตั้งโรงครัวสนามเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุความไม่สงบบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา (TOPNEWS, ๒๕๖๘)

ภาพจาก <https://www.topnews.co.th/news/1267046>

ภาพจาก <https://www.news.ch7.com/detail/817924>

ที่หมอซิด, ๒๕๖๘) ซึ่งเป็นคำพูดที่เรียบง่าย แต่บอกถึงพลังแห่งความรักและความสามัคคีที่ไม่มีพรมแดน

และยังมีเด็กเก่งอย่าง น้องเบญจวรรณ กันภัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเชิงทะเลวิทยาคม จังหวัดภูเก็ต ที่กลายเป็นฮีโร่ตัวน้อยหลังช่วยชีวิตผู้สูงอายุด้วยการทำซีฟิอาร์ เธอเล่าว่าเคยผ่านการอบรมการกู้ชีพจากค่ายที่สะพานหินภูเก็ต โครงการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมาก่อน (ไทยรัฐ, ๒๕๖๘)

ภาพจาก <https://www.facebook.com/prphuket2018>

ภาพจาก https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_9578641

ในขณะที่เยาวชนจิตอาสาจากหลายโรงเรียนในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ได้รวมตัวกันตั้งวงดนตรีร้องเพลงเปิดหมวก บริเวณสี่แยกหอนาฬิกา เพื่อระดมทุนในการซื้อสิ่งของส่งไปช่วยเหลือทหารแนวหน้าและผู้ประสบภัย แม้จะอยู่ต่างภาค แต่พวกเขายังพูดตรงกันว่า “แม้จะอยู่ไกล แต่เราก็เป็นคนไทยเหมือนกัน” (เข้านี้

เรื่องราวเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า ‘ความรู้’ ‘สำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม’ และ ‘หัวใจที่กล้า’ สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงได้

ความฝันคือแรงบันดาลใจในการสร้างโลก

เด็กทุกคนมีความฝันที่แตกต่างกัน บางคนอยากเป็นครู หมอ วิศวกร หรือ ทหาร แต่สิ่งที่เหมือนกันคืออยากให้สังคมสงบสุขและคนไทยสามัคคีกัน

น้องเพ็ญเพชร ยันระหา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนเพียงหลวง ๒ จังหวัดบุรีรัมย์ บอกว่า “ก่อนหน้านี้ ผมอยากเป็นวิศวกรครับ แต่ตอนนี้อยากเป็นทหาร เพื่อช่วยเหลือชาวบ้านเวลาน้ำท่วมด้วยครับ”

น้องสุทธิดา ลิทธิยศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านหนองคันนา จังหวัดสุรินทร์ บอกว่า “อยากจะเป็นหมอ อยากช่วยเหลือผู้อื่น เหมือนกับหมอที่ดูแลคนไข้ในศูนย์อพยพ”

เสียงจากเด็ก ๆ ชายแดนเป็นเหมือนกระจกสะท้อนหัวใจที่งดงามของเยาวชนไทย ที่พร้อมจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีพลังสร้างสังคมและโลกให้หน้าอยู่ยิ่งขึ้น

เด็กกับความฝัน : ความพยายามนำทางสู่ความสำเร็จ

อีกด้านหนึ่งของพลังเด็กและเยาวชนไทยที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ

น้องณัฐนิชา แซ่เล่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ นักกีฬาวอลเลย์บอลของโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย ได้ติดทีมชาติเยาวชน ปี ๒๕๖๗ ผู้พิสูจน์ว่า นอกจากการสนับสนุนจากคนรอบข้างแล้ว การทำความฝันให้สำเร็จได้ ต้องอาศัยทั้งความมีวินัยและความพยายาม

“หนูฝึกหนักมากอยู่ช่วงหนึ่ง เพราะรู้สึกว่าตัวเองยังเก่งไม่เท่าเพื่อน แต่ก็ไม่ยอมแพ้ค่ะ” ทุกเช้า เธอตื่นตีห้าเพื่อฝึกซ้อมก่อนเข้าเรียนและซ้อมต่อหลังจากเลิกเรียน ความมุ่งมั่นทำให้เธอติดทีมชาติเยาวชน และกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เพื่อน ๆ เธอเชื่อว่า ความพยายามไม่มีวันสูญเปล่า

ส่วน น้องธีธิดา ขำผักแว่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นนักดนตรีกรมเป็ดของวงดุริยางค์หญิงล้วน โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ที่คว้าถ้วยรางวัลพระราชทาน และได้ไปแสดงโชว์ในงานนานาชาติที่เชียงใหม่ เธอบอกว่า

“การเล่นดนตรีทำให้รู้จักจัดการตัวเอง จัดวินัยให้ตัวเอง มีสมาธิระหว่างเรียน ซึ่งการเล่นดนตรีทำให้หนูมีสมาธิดี จดจ่อกับการเรียนในห้องเรียนดียิ่งขึ้น”

ทั้งสองเรื่องราวนี้บอกเราว่า ความฝันไม่ใช่สิ่งไกลตัว ถ้าเรากล้าที่จะเริ่มและไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคระหว่างทาง เราย่อมมีพลังที่จะเดินทางสู่ความสำเร็จ

สิ่งที่ผู้ใหญ่เรียนรู้จากเด็ก : หัวใจเล็กๆ ที่เตือนให้เรากลับมามองโลกด้วยรอยยิ้ม
เด็ก ๆ สอนเราหลายอย่างโดยไม่รู้ตัว พวกเขาสอนให้เรามองโลกด้วยความหวัง
ไม่กลัวที่จะเริ่มต้นใหม่ และเชื่อในการทำสิ่งที่ดี ๆ ครูเล่าว่า “เวลาเห็นเด็ก ๆ
ยื่นมือมาช่วยผู้ใหญ่ ถึงแม้จะเป็นเรื่องเล็กๆ แต่ทำให้ใจเราอบอุ่นมาก เหมือนได้เห็น
อนาคตของประเทศ” ครูบอกว่า การได้เห็นเด็ก ๆ ยิ้มในศูนย์อพยพหรือเห็น
นักเรียนช่วยกันจัดกิจกรรมเพื่อเพื่อนทำให้รู้ว่า

การทำความดีไม่จำกัดที่อายุ และ ความสามัคคีเริ่มต้นได้เมื่อทำกิจกรรม
ร่วมกัน

เด็กไม่ได้เป็นเพียงผู้รับโอกาสจากสังคมแต่ยังเป็นผู้ให้ ที่มอบพลังใจให้
ผู้ใหญ่กลับมาใช้ชีวิตในความดีอีกครั้ง

บทสรุป : โลกในมือของเด็กทุกคน

ในวันที่โลกเผชิญความท้าทายมากมาย เสียงของเด็ก ๆ คือแสงแห่งความ
หวังที่ส่องนำทางสังคมให้เดินไปข้างหน้า จากศูนย์อพยพเล็กๆ ที่ชายแดน ถึงเวที
ดนตรีนานาชาติที่ต่างแดน ทุกเรื่องราวต่างสะท้อนพลังของเยาวชนไทยที่พร้อมจะ
สร้างโลกด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์และตั้งมั่นในความดี

ทุกคนมีคุณค่าในตัวเอง ขอให้กล้าเรียนรู้ กล้าฝัน และกล้าลงมือทำ
ทุกคนคือพลังที่จะสร้างโลกให้งดงามต่อไป

จากเพื่อนถึงเพื่อนในวันเด็ก ๒๕๖๙

“ทุกคนมีคุณค่าในตัวเอง ขอให้ใช้โอกาสของความ
เป็นเด็ก กล้าเรียนรู้อะไรที่กล้าที่จะลอง เพื่อให้เติบโต
ได้อย่างมีความสุขค่ะ” น้องดวงหทัย พลับใหญ่ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านด่าน จังหวัดสุรินทร์

“ฝากถึงเพื่อนๆ สร้างโอกาส
ให้กับตนเอง การเรียนรู้เกิดได้ทุกที่
และพัฒนาตนเองเพื่อพร้อมปรับตัว
ไปสู่ยุคที่จะเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว
โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยี” น้องรชต โตพิทักษ์ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ๘
จังหวัดบุรีรัมย์

“อยากให้เพื่อนๆ มีความสามัคคีกัน นอกจากนี้ก็คือ
ไม่อยากให้เพื่อนๆ ไปยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติดและช่วยกัน
ลดขยะด้วย” น้องสุกฤต บุญทา นักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านกุดเชียงมุน จังหวัดอุบลราชธานี

ขอขอบคุณคณะครูและนักเรียน

โรงเรียนเพียงหลวง ๒ และ โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง ๘
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๒
โรงเรียนบ้านหนองคันนา และ โรงเรียนบ้านด่าน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๓
โรงเรียนบ้านกุดเชียงมุน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๕
โรงเรียนสุรนารีวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา
โรงเรียนภูมิขจรลพวิทยา และ โรงเรียนกันทรลักษณ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร
โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

อ้างอิง

เข้านี้ที่หมอขีด. (๒๕๖๘, ๓๐ กรกฎาคม). *เยาวชนเล่นดนตรีหาเงิน ช่วยเหลือชาวบ้าน-ทหาร*.
<https://www.news.ch7.com/detail/817924>
ไทยรัฐ. (๒๕๖๘, ๗ มกราคม). *เปิดใจ “น้องรินดา” เด็กนักเรียนชั้น ม.๖ ช่วย CPR กู้ชีพลุงชีชาเลี้ยง*.
<https://www.thairath.co.th/news/local/south/2834812>
ปชส. จังหวัดภูเก็ต. (๒๕๖๘, ๒๙ มกราคม). *ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตมอบเกียรติบัตร เชิดชูนักเรียน*
(รูปภาพ). Facebook. <https://www.facebook.com/prphuket2018>
Dailynews. (๒๕๖๘, ๒๕ กรกฎาคม). *ป.๕ โบกรงส่งใจบนสะพานลอย “ที่ทหารอย่าท้อ หนูขอให้ชนะ*
กลับบ้าน”. <https://www.dailynews.co.th/news/4953110/>
FC แม่ทัพกึ่ง พลโทบุญสิน พาดกลาง. (๒๕๖๘, ๒๑ สิงหาคม). *เพลงนี้จัดทำขึ้นโดยกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบ*
และติดตามผลงานของท่านแม่ทัพภาคที่ ๒ (รูปภาพ). Facebook. <https://www.facebook.com/Boonsin.PadklangFC>
Khaosod. (๒๕๖๘, ๖ มกราคม). *ชื่นชม! “น้องรินดา” ช่วยปั๊มหัวใจลุงชีชาเลี้ยงหัวใจหยุดเต้น*
กลางถนนจนฟื้นคืนชีพ. https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_9578641
TOPNEWS. (๒๕๖๘, ๓๑ กรกฎาคม). *ยุวชน “คิดดี” อีสาน ร่วมจิตอาสา ช่วยผู้ประสบภัยชายแดน*
ไทย-กัมพูชา. <https://www.topnews.co.th/news/1267046>

ปาฏิหาริย์จากความพยายาม

ผมชื่อ นายอภิโชค จันทนะ (กันตัม) นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ ๓ แผนกวิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เรื่องราวของผมเริ่มต้นจากโอกาสเล็ก ๆ ที่ไม่เคยคิดฝันว่าจะกลายเป็นประสบการณ์ยิ่งใหญ่ในชีวิต วันหนึ่งอาจารย์ประกาศคัดเลือกนักเรียนเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันแกะสลักหิมะระดับนานาชาติ ณ เมืองฮาร์บิน สาธารณรัฐประชาชนจีน ฟังดูเป็นเรื่องไกลตัวมากสำหรับคนที่ไม่เคยเห็นหิมะจริง ๆ ด้วยซ้ำ แต่ในใจลึก ๆ ก็มีบางอย่างที่บอกให้ลองก้าวออกไปสู่ความท้าทายนั้นดูสักครั้ง

ช่วงแรกของการตัดสินใจไม่ง่ายเลย เพราะการแข่งขันลักษณะนี้เป็นสิ่งที่พวกเราไม่คุ้นเคยและเต็มไปด้วยความกังวล ‘ความกล้าที่จะทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ’ หรือ ‘ความท้าทายที่ไม่เคยคิดฝันมาก่อน’ มักจะมาพร้อมกับความลังเลและความกลัวอยู่เสมอ และนั่นคือความรู้สึกแรกของผมและเพื่อนร่วมทีมอีก ๓ คน ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันแกะสลักหิมะระดับนานาชาติ ณ เมืองฮาร์บิน สาธารณรัฐประชาชนจีน การแข่งขันครั้งนี้มีกติกากำหนดชัดเจนว่า แต่ละทีมจะต้องประกอบด้วย นักเรียน ๔ คน มีเพื่อนร่วมทีมที่เหลือ ๓ คน เป็นรุ่นที่อยู่ระดับชั้น ปวช. ปีที่ ๓ แผนกเดียวกับผม มี นายวรสกร โชติศิริพัชร (พี่จิ้ง) นายเพชรธรรม สุขสวัสดิ์ (พี่สพาย) และนายธนกฤต ใจเย็น (พี่แม็ก) ทำงานร่วมกันตั้งแต่การออกแบบ วางแผน ไปจนถึงการแกะสลักจริงภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นโจทย์ที่ต้องใช้ทั้ง ‘ความคิดสร้างสรรค์’ และ ‘การทำงานเป็นทีม’

อาชีวะไทย คว่าแชมป์

การแข่งขันแกะสลักหิมะนานาชาติ ๒๐๒๕

ในตอนนั้น ผมไม่เคยแม้แต่จะจินตนาการมาก่อนว่าจะได้มีโอกาสสัมผัสหิมะจริง ๆ ยิ่งไม่ต้องพูดถึงการ ‘แกะสลักหิมะ’ ที่ต้องอาศัยทั้งแรงกายและแรงใจ แต่สุดท้ายพวกเรา ก็เลือกที่จะ ‘คว้าโอกาสนี้ไว้’ ใครจะปล่อยผ่านความฝันครั้งใหญ่แบบนี้ไปได้ละ จริงไหม? บรรยากาศวันแรกของการซ้อมเต็มไปด้วยความเกร็งและความไม่คุ้นเคย ผมยังไม่สนิทกับ เพื่อนร่วมทีมเลย เพราะผมเป็นน้องเล็กที่สุด

เราพูดคุยกันเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ไม่เกี่ยวกับการซ้อมด้วยซ้ำ แต่ก็น่าแปลกที่เพียงไม่กี่ชั่วโมงหลังจากนั้น พวกเรากลับเริ่มสนิทกันอย่างรวดเร็ว เหมือนรู้จักกันมานาน ความสัมพันธ์ที่ก่อตัวขึ้นระหว่างการฝึกซ้อมนี่เองที่กลายเป็นพลังสำคัญในการผลักดันให้เรา ก้าวต่อไป แม้จะรู้ว่าการซ้อมของพวกเราไม่ได้ราบรื่นหรือสวยงามอย่างที่คิดไว้ ความกดดัน ความเหนื่อยล้า และความท้อแท้เกิดขึ้นแทบทุกวันทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่ทั้งหมดนั้น เกิดขึ้นเพราะครูพวกเรา ท่านคอยฝึกฝน แนะนำ และผลักดันเราในทุก ๆ ด้าน พร้อมกับย้ำ เสมอว่าการเตรียมตัวของพวกเราไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการแกะสลักหิมะเท่านั้น แต่เต็มไปด้วย กิจกรรมหลากหลายที่ช่วยสร้างทั้งร่างกายและจิตใจให้แข็งแรง พวกเราต้องฝึกซ้อมในห้อง เย็นที่อุณหภูมิติดลบ เพื่อให้ร่างกายคุ้นชินกับความหนาวจัดเหมือนวันที่จะไปแข่งขันจริง การวิ่งและออกกำลังกายในตอนเย็นก็เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความแข็งแรงและความ ทนทานต่อความเหนื่อย

นอกจากร่างกายแล้ว การเตรียมความคิดก็มีความสำคัญไม่น้อย พวกเราระดม สมองร่วมกันเพื่อออกแบบผลงานแกะสลักให้โดดเด่นและสร้างสรรค์ จากนั้นก็ลงมือฝึกแกะ ปูนกับทราย เพื่อเรียนรู้การจัดการวัสดุและเทคนิคการแกะสลักอย่างละเอียด และสุดท้าย พวกเรายังซ้อมปั้นดินเหนียว เพื่อสร้างความชำนาญในการปั้นและจัดองค์ประกอบให้แม่นยำ ทุกกิจกรรมล้วนเป็นการทดสอบความอดทน ความร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์ของทีม การฝึกฝนหนักเหล่านี้ทำให้เราไม่เพียงแต่เตรียมพร้อมด้านเทคนิคถึงวันแข่งขันที่สาธารณรัฐ ประชาชนจีน

เรื่องราวของผมมาถึงจุดสำคัญในวันที่เราได้เข้าสู่การแข่งขันเป็นครั้งแรก หน้าของเด็กชายวัย ๑๗ ปี ที่ไม่เคยสัมผัสอากาศหนาวจัดขนาดนี้มาก่อน แสดงความตื่นเต้นจนตัวสั่น ความคิดของผมวนเวียนแต่เรื่องการแข่งขันที่กำลังจะเกิดขึ้นในอีกไม่กี่วันข้างหน้า สองวันที่ ผ่านมา เราได้ปรับตัวและสำรวจสภาพแวดล้อมรอบตัว รวมถึง สถานที่แข่งขัน ทำความคุ้นเคยกับอากาศและบรรยากาศ แต่วันแรกของการแข่งขันจริงนั้นเริ่มต้นอย่างตื่นเต้นและ เข้มข้น ทุกทีมต่างเตรียมอุปกรณ์ วางแผนการทำงาน และ ทีมเราก็เช่นกัน

ผมจำได้ว่าในวันแรก เราไม่ได้กินข้าวเช้าเลย ความตื่นเต้นทำให้พวกเราลงมือทำงานตั้งแต่เช้า มีเพียง ขนมปังและชาอุ่น ๆ จากพี่คนจีนที่ดูแลเราอย่างดีตลอด การแข่งขัน เมื่อเราเริ่มลงมือ ความหนาวและสภาพอากาศ

อันเลวร้ายกลับเบาบางทันทีต่อหน้าก้อนหิมะอัดบล็อกขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่เบื้องหน้า ทุกคนจดจ่อกับงานจนลืมความหนาวไปหมด แปลกใจที่ไม่มีใครยอมพักเลย จุดมุ่งหมายของพวกเราคืองานที่เสร็จสมบูรณ์ที่สุด การทำงานลักษณะนี้ดำเนินไปสองวันครึ่ง ผมยอมรับเลยว่าเมื่อเข้าสู่วันที่สาม ร่างกายเหนื่อยล้าแต่พลังใจไม่เคยลดลง เพราะเรามาถึงจุดนี้แล้ว ไม่ใช่แค่ผม แต่ทุกคนในที่มต่างตั้งใจอยากชนะสุด ๆ วันแข่งขันจบลงและถูกแทนที่ด้วยวันตัดสิน ก่อนถึงวันตัดสิน เรามีช่วงเวลาแห่งความสุขเล็กๆ เดินเล่น ซ้อมของฝาก พุดคุยและหยอกล้อกันเหมือนทุกวัน เราพุดคุยถึงความรู้สึกล่วงหน้าว่าจะเป็นอย่างไร ตื่นเต้นแน่นอน แต่ไม่มีอะไรเทียบได้กับความรู้สึกขณะอยู่ในงานจริง ทั้งตื่นเต้น ปีบหิวใจ และลุ้นระทึก ผลงานของทีมนี้ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่ ๑ โดยมีชื่อผลงานว่า “สายใยแห่งผู้พิทักษ์คู่แฝด ผู้พิทักษ์และสายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างสองวัฒนธรรม” ซึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์อันยาวนานระหว่างวัฒนธรรมไทยและจีน ผ่านสัญลักษณ์ของยักษ์และสิงโตที่เป็นผู้พิทักษ์ในทั้งสองวัฒนธรรม เราจับมือกันอย่างแน่นหนาแบบที่ไม่เคยทำมาก่อน เหงื่อไหลและมือสั่นในวินาทีลุ้นผล เมื่อประกาศผลออกมา เราคว้ารางวัลชนะเลิศ ผมสาบานเลยว่าร่างกายผมไม่ได้ทำอะไร น้ำตามันไหลออกมาเอง ด้วยความปิติและความภูมิใจ เราดีใจกันสุด ๆ ถึงตอนที่เขียนอยู่ ผมก็ยังรู้สึกตื่นเต้นไม่หายและนั่นก็เป็นช่วงเวลาที่ยอมรับให้รู้ว่า ความตั้งใจ ความเพียรพยายาม และความทุ่มเทของทุกคน รวมถึงตัวผมเองนั้นมีความหมายมากมาย ทำให้เราเห็นชัดเจนว่าพวกเราทำได้จริง ๆ การฝึกซ้อมที่เต็มไปด้วยทั้งความสุขและความยากลำบากทำให้เราพร้อมรับมือกับสถานการณ์ท้าทายระหว่างการแข่งขันได้อย่างมั่นใจ การมุ่งมั่นและตั้งใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างสุดความสามารถ ในท้ายที่สุดเราจะได้สิ่งตอบแทนกลับมา แม้บางครั้งจะไม่ใช่วางวัลที่จับต้องได้ แต่ก็เป็นเรื่องพิสูจน์ใจของตัวเอง และเมื่อทำงานด้วยใจที่มุ่งมั่นและทุ่มเท ผลลัพธ์ไม่ว่าจะออกมาเป็นอย่างไร ก็ไม่เคยทำให้เราผิดหวังหรือเสียใจเลยสักครั้ง นี่คือปาฏิหาริย์ของความพยายาม สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่แค่รางวัลหรือชัยชนะ แต่คือความภูมิใจ ความกล้า และความมั่นใจที่เติบโตขึ้นในตัวเรา

นายอภิโชค จันทนะ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๓
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ฟ้าใสกับพิब्ติน้อย

ฟ้าใสเด็กหญิงตัวน้อยอ่านหนังสือ ภัยพิบัติและพบกับเจ้าพิब्ติน้อยที่ ไผ่ล่อออกมาจากหนังสือ

ฟ้าใสตกใจและไม่สบายใจที่เจอกับ พิब्ติน้อยเพราะฟ้าใสเคยเจอ แผ่นดินไหวมันน่ากลัว

AI เมืองแห่งอนาคต

ณ เมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยปัญหาและมลพิษทางน้ำ แม่น้ำสายหลักที่เป็นแหล่งอุปโภคของคนในเมืองกลายเป็นสีดำขุ่นขยะ เศษอาหาร และสัตว์น้ำลอยตายเป็นจำนวนมาก โรงงานปล่อยควันปกคลุมท้องฟ้า จนแทบมองไม่เห็นแสงจากดวงอาทิตย์ ไอออนปรัม และต้นน้ำ เด็กอายุ ๙ ขวบ ที่เติบโตมากับภาพเหล่านี้ พวกเขา มักจินตนาการเสมอว่า ถ้าเมืองนี้กลับมาสอาด คงสวยงาม และ น่าอยู่กว่าเดิม เข้าวันหนึ่งพวกเขาไปเล่นที่สนามเด็กเล่น และได้พบกับหุ่นยนต์ AI ตัวเล็ก ทำทางดูเป็นมิตรและพูดภาษามนุษย์ได้ ชื่อว่า กรีนโรบอท ซึ่งถูกส่งมาทดลองแก้ปัญหามลพิษของเมืองนี้ “ฉันคือ กรีนโรบอท ถูกสร้างมาเพื่อช่วยเมืองของพวกเธอ แต่ฉันต้องการเพื่อนร่วมทีม” กรีนโรบอทพูด เมื่อไอออน ปรัม และต้นน้ำ ได้ยินดังนั้น ไม่รอช้า รีบอาสาเข้าร่วมภารกิจ พวกเขาเริ่มสำรวจแม่น้ำ พบว่าน้ำมีสารอินทรีย์ และมลพิษสะสม จนขาดออกซิเจนและมีกลิ่นเหม็น เด็กทั้งสามคนใช้ความคิดสร้างสรรค์ประดิษฐ์ ‘แห่ยักษ์ดักขยะพลังงานแสงอาทิตย์’ เพื่อช่วยดักขยะในแม่น้ำก่อนจะไหลลงสู่ทะเล ส่วนกรีนโรบอทก็ใช้ระบบวิเคราะห์น้ำ เพื่อหาคุณภาพของน้ำ และสร้างระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นน้ำใส ต่อมา พวกเขาได้เดินทางไปยังโรงงานที่อยู่ใกล้ ๆ ตัวเมือง ซึ่งเป็นต้นตอของมลพิษทางอากาศ เมื่อไปถึงโรงงาน กรีนโรบอทปรับระบบกรองอากาศ

แบบฉุกเฉิน เพื่อให้ทุกคนปลอดภัยเพราะอากาศบริเวณนี้มีก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ปะปนอยู่มาก เด็ก ๆ ช่วยกันบอกเจ้าของโรงงานให้เปลี่ยนมาใช้พลังงานสะอาดจากธรรมชาติ เจ้าของโรงงานรับปากว่าจะเร่งแก้ไข และกล่าวขอโทษเด็กๆ ที่ทำให้อากาศในเมืองเต็มไปด้วยมลพิษ กรีนโรบอทจึงได้เขียนแผนในการสร้างพลังงานธรรมชาติให้โรงงาน หลังจากภารกิจดำเนินการมาได้หลายเดือน เมืองก็เริ่มกลับมาสะอาดท้องฟ้ามองเห็นแสงแดดอีกครั้ง แม่น้ำใสจนเห็นฝูงปลา คนในเมืองเริ่มรวมกลุ่มกันดูแลสิ่งแวดล้อม เพราะเห็นตัวอย่างจากไอออน ปราม ต้นน้ำ และกรีนโรบอท... จากเด็กเพียงกลุ่มเดียวกลายเป็นคนทั้งเมืองหันมาร่วมมือกัน และทั้งหมดเริ่มต้นจาก AI เพื่อนใหม่ของเรา ที่สร้างสรรค์สังคมและร่วมดูแลสิ่งแวดล้อมด้วยความเข้าใจ

โลกสวยเพราะช่วยกัน
เอไอช่วยคิดแก้
เอไอนักประดิษฐ์
ผู้คนทุกชีวิ

เธอและฉันร่วมดูแล
เรื่องแยแ่กกลายเป็นดี
ร่วมพิชิตไม่ถอยหนี
มีวิถีสุขสบาย

เด็กชายวรานนท์ งามเจริญ
เด็กหญิงณภัทร วิวัฒนาการ
เด็กหญิงวาสิตา พูลสวัสดิ์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

“รักษาน้ำ...ด้วยรัก”

* ข้อมูลจากสำนวนนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ Spring News

นายศัพพัฒน์ เกียรติรหนู
นางสาวแก้วกัลยา ศรีโยธี
นางสาวนิชาภัล ฝิจอนันต์ชัย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนหอวัง
เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ทุกคนล้วนมี...พรวิเศษ

หยาดน้ำตาไหลรินลงบนผิวแก้ม ร่วงหล่นลงกระทบโน้ตเพลง จนกระดากเปียกชุ่ม ตัวโน้ตพราเลือนจากหยดน้ำตาเหล่านั้น นิ้วไล่ไล่กดลงบนสายไวโอลิน จากนิ้วที่เจ็บจนเกิดเป็นบาดแผล ขณะนี้หลงเหลือเพียงความหยาดน้ำตาบนนิ้วมือเล็กๆ แต่ในหัวใจเจ้าของน้ำตานี้ มีเคຍย่อท้อ ถอดใจ หรือยอมแพ้กับสิ่งที่เธอทำเลยสักครา เพราะเธอได้ทำในสิ่งที่เธอรัก และมีความสุขที่ได้ทำ หากเพียงแค่รู้สึกเหนื่อยล้าเพียงช่วงเวลาหนึ่ง บ้างเท่านั้นเอง ความรู้สึกเหล่านี้วันเวียนเข้ามากระทบใจ หรืออาจเข้ามาเพื่อเป็นบททดสอบความอดทน ในยามที่เธอมุ่งมั่นฝึกซ้อมก็เป็นที่

ฉันทบาดน้ำตาเหล่านี้ทิ้งไปด้วยหัวใจที่แข็งแรงแรง หัวใจที่ถูกหล่อหลอมมาอย่างดีด้วยความรักจาก “แม่” ผู้ที่ค่อยๆ หล่อหลอมหัวใจของฉันทขึ้นมาให้ขับเคลื่อนด้วยพลังของความมุ่งมั่น ความพากเพียร ความรับผิดชอบ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มิได้เกิดขึ้นเพียงชั่วข้ามคืน หากแต่ฉันทถูกปลูกฝัง บ่มเพาะ จนลงรากลึกในจิตใจของฉันท แม่จะเลี้ยงฉันทในแบบของแม่ ไม่ประคบประหงม เอาใจแต่ก็ไม่ละเลย ไม่เข้มงวดแต่ก็ไม่ตามใจทุก ๆ สิ่ง que แม่สอนมีเหตุและผลเสมอ แม่ไม่เคยขีดเส้นตั้งกรอบให้ฉันทเดินตาม แต่แม่จะให้อิสระทางความคิด ให้ลองเรียนรู้ ลงมือทำด้วยตัวเอง แม่มักจะตั้งคำถามให้ฉันทตอบเสมอตั้งแต่ฉันทจำความได้

“เมื่อโตขึ้น ลูกอยากจะเป็นอะไร” นี่คืาคำถามจากแม่ หมอ ครู นักบิน นักเขียน นักดนตรี อาชีพเหล่านี้ คืาคำตอบที่แม่จะได้จากฉันท และคำตอบจะเปลี่ยนแปลงไปเสมอในทุกช่วงวัย นานวันผ่านไปฉันทเพิ่งเข้าใจในสิ่งที่แม่หมั่นถาม นั่นคืาสິงที่แม่กำลังสอนให้ฉันทมีเป้าหมาย มีความฝันในชีวิต

สอนให้ฉันได้ค้นพบตัวเอง ค้นพบสิ่งที่ชอบ สิ่งที่น่าสนใจ สิ่งที่ดี สิ่งน่ารัก และสิ่งที่ตัวฉันเองสามารถทำได้ดี มิใช่ใช้ชีวิตล่องลอยไปวัน ๆ อยากรู้จุดหมาย มีคำพูดประโยคหนึ่งของแม่ที่ยังคงตราตรึงอยู่ภายในใจของฉัน

“เด็ก ๆ แต่ละคนจะเกิดมาพร้อมพรวิเศษ เด็ก ๆ จะมีพรวิเศษอยู่ในตัวเอง พรวิเศษเหล่านี้ก็คือ ความพิเศษที่ทำให้เด็กแต่ละคนมีความชอบ ความถนัด ความสามารถ ต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าเราจะหาความพิเศษของเราเจอหรือไม่”

ความพิเศษนี้เองที่ทำให้คนแต่ละคนแตกต่างกัน มีความสามารถต่างกัน ชอบและสนใจสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน และทุกคนล้วนมีข้อดีที่แตกต่างกันออกไป ไม่มีใครด้อยหรือเด่นไปกว่าใคร แม่ไม่เคยเปรียบเทียบฉันกับเด็กคนอื่น ๆ เพราะแม่เชื่อว่าความพิเศษที่ฉันมี หัวใจที่แข็งแกร่ง รวมทั้งความมุ่งมั่นของฉันจะทำให้ฉันดำเนินชีวิตในแบบที่ฉันเลือกอย่างมีความสุข และก้าวผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้อย่างดี

ในวันนี้ฉันเชื่อว่าฉันได้ค้นพบ “พรวิเศษ” ของฉันแล้ว ฉันอาจเล่นกีฬาไม่เก่ง อาจคิดเลขได้ไม่เร็วเท่าเพื่อนบางคน แต่ฉันก็สามารถเล่นดนตรีได้อย่างดีเยี่ยม และฉันจะใช้พรวิเศษที่ฉันมี เป็นแรงขับเคลื่อนผลักดันให้เป้าหมายที่ฉันวาดไว้ประสบความสำเร็จได้ตั้งใจหวัง หากไม่มีแม่เป็นผู้ที่คอยจุดประกายความคิดให้ฉันค้นหาพรวิเศษในตนเอง ฉันคงไม่อาจพบความพิเศษในตัวฉันเองก็เป็นได้ แล้วคุณล่ะ ค้นพบพรวิเศษของตนเองแล้วหรือยัง

นางสาวนิพิศฐา งามไชย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสงวนหญิง
อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

Silent Dream พลังความฝัน

เด็กคนนี้อยู่ในโลกเงียบๆ ไม่รู้ว่าจะทำตามความฝันได้หรือไม่แต่เธอเชื่อเสมอว่า “ทำได้แน่นอน เพียงเชื่อมั่นในตัวเอง” เด็กที่ว่าคือ

นางสาวอแมนด้า วงศ์สรณะ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์

เป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตั้งแต่กำเนิด มีพ่อและแม่เป็นผู้ที่มีความ

บกพร่องทางการได้ยินเช่นเดียวกัน เธอที่ไม่เคยได้ยินเสียงใดๆ ในโลกนี้แม่แต่สักครั้งเดียวแต่ยังคงได้ยิน ‘เสียงหัวใจ’ ของตัวเองที่ปรารถนาอยากรู้ว่าตนเองอยากเป็นอะไร อยากทำอะไรในชีวิตโดยไม่หวาดกลัวกับคำว่า ‘เป็นไปไม่ได้’

คุณครูที่โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์สอนให้หนูรู้จัก เรียนรู้และใช้เทคโนโลยีจนหนูสามารถทำได้ และทำให้หนูรู้ว่าหนูชอบเรียนเทคโนโลยี หนูมีความเชื่อว่าการใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์อย่างชาญฉลาดเป็นทักษะสำคัญของพลเมืองในยุคดิจิทัล และหนูจะยังคงมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทักษะเหล่านี้อย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนสังคมให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

หนูได้นำทักษะด้านเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้อย่างเป็นรูปธรรมในการสร้างสรรค์สื่อวีดิทัศน์ ‘ภาษามือด้วยตนเอง’ ผ่านแอปพลิเคชันต่างๆ และนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง โดยมีการเผยแพร่ทั้งในช่อง YouTube ของโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ และช่องส่วนตัว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการผลิตสื่อคุณภาพสูงเพื่อการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

หนูเข้าร่วมการแข่งขัน Coding War สมรภูมิประชันไอเดียการเขียนโค้ดดีดิ่ง และได้รับรางวัลชนะเลิศระดับมัธยมศึกษา เป็นตัวแทนประเทศไทยได้รับสิทธิ์เข้าร่วม

การแข่งขันคัดเลือกระดับนานาชาติ ไปร่วมการแข่งขันงาน Seoul International Invention Fair (SIIF 2024) ครั้งที่ ๒๐ และได้รับรางวัล WIPO National Award for Creativity Finger spelling trainer for hearing impaired students using a GOLD PRICE และ NRCT SPECIAL AWARD ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นของผลงานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ผลงานด้านเทคโนโลยีที่หนูพัฒนาขึ้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง มีความโดดเด่นในการช่วยอำนวยความสะดวก ลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังสามารถต่อยอดเพื่อขยายผลไปสู่การใช้ประโยชน์ในระดับครัวเรือน ชุมชน และสังคม ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันทางเทคโนโลยีของประเทศชาติโดยรวม

นอกจากนี้ หนูยังได้วาดฝันและวางแผนสำหรับตนเอง เมื่อหนูเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หนูจะไปศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีสารสนเทศที่มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เพราะที่นั่นรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาต่อได้ หนูต้องการสร้างชิ้นงานทางด้านเทคโนโลยีที่สามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อสร้างความเท่าเทียมในสังคม หนูมีความปรารถนาที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและเยียวยาจิตใจของผู้ที่มีความยากลำบากในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในทุกๆ ด้าน

หนูชอบการแต่งเพลงกับงานเขียนกวีเพราะเป็นคนหลงใหลในศิลปะด้านภาษาและชอบอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรก หนูอยากเขียนหนังสือสักเล่มเพราะอยากให้ผู้อื่นได้รู้เรื่องราวของผู้ที่อยู่ในโลกเงียบที่ไร้เสียงอย่างหนู

หนูอยากเป็นนักโปรแกรมเมอร์ นักจิตวิทยา และนักประพันธ์หรืออะไรก็ได้ที่สามารถสร้างสิ่งใหม่ๆ เพื่อช่วยให้ผู้ที่มีข้อจำกัดอย่างเราสามารถใช้ชีวิตอย่างเท่าเทียม

ดังนั้น หนูจึงเลือกใช้ชีวิตเพื่อเห็นภาพตัวเองในฝันและค่อย ๆ ก้าวไปสู่เป้าหมายเล็ก ๆ ทีละก้าว เพียงไม่ท้อไม่ถอยในยามลำบาก เมื่อเหนื่อยก็หยุดพักแล้วค่อยเดินต่อไปด้วยรอยยิ้ม

หนูเชื่อว่า ‘แม้ไม่ได้ยินเสียงโลก แต่โลกยังได้ยินเสียงของหัวใจเราเสมอ’ และในวันหนึ่งข้างหน้า

หนูหวังว่าผลงานเพลง หรือโปรแกรมที่สร้างขึ้นจะกลายเป็นแรงบันดาลใจให้ใครบางคนลุกขึ้นมาเชื่อในตัวเองเหมือนที่หนูเคยทำ

‘เราอาจไม่ได้ยินเสียงเพลงของโลก แต่เราสามารถสร้างเพลงของเราให้โลกได้ยิน’

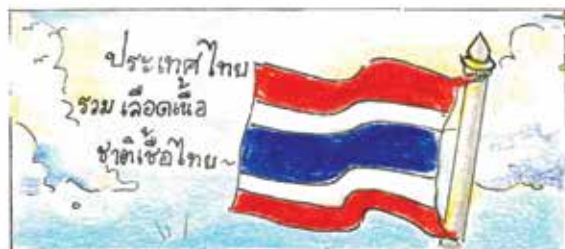

You Tube ช่อง setsatian channel
Teacher boost camp (การยกระดับความรู้ STEM Coding ด้วย AI สู่การพัฒนาทักษะแห่งอนาคต)

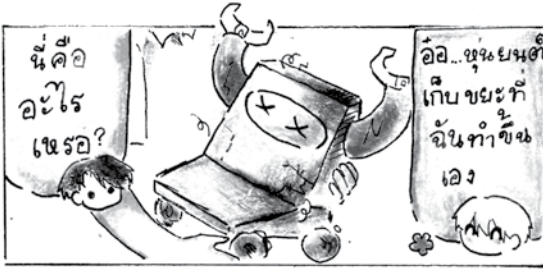
นางสาวแมนด้า วงศ์สรณะ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นางสาวนฤมล สวามิน
ครูโรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

บูตง

อู๊ย! อย่าเพิ่งเชื่อ นะคะทุกคน

สุดสัปดาห์นี้ไอเฟลนัดกับโอปอลและอั่งเปา เพื่อจะไปกินหมูกระทะที่บ้านของโอปอล เมื่อไปถึงก็เห็นคุณยายนิตที่อยู่ข้างบ้านกำลังนั่งร้องไห้ฟูมฟาย โอปอลเล่าให้ฟังว่าคุณยายข้างบ้านถูกมิจฉาชีพออนไลน์หลอกเสียเงินไปหลายแสนบาท ไอเฟลสงสัยว่ามีมิจฉาชีพออนไลน์คืออะไร และทำไมต้องมาหลอกคุณยาย โอปอลกับอั่งเปาก็ไม่เข้าใจจึงชวนกันไป

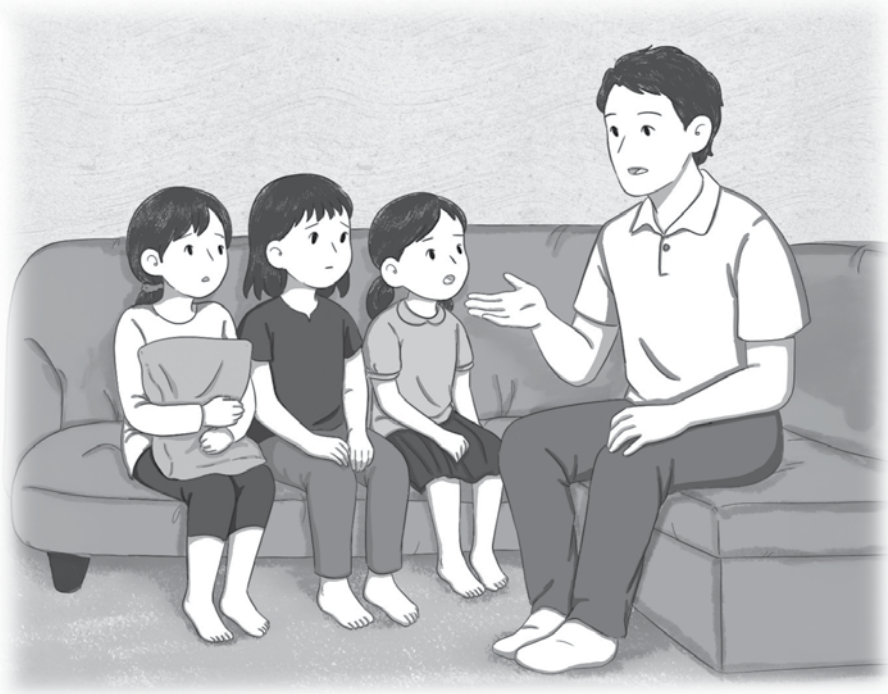
ถามคุณพ่อ คุณแม่ของโอปอลอธิบายให้เด็ก ๆ ฟังว่า ‘มิจฉาซีฟ’ หมายถึง คนที่หาเงินหรือทำมาหากินโดยการโกงหรือหลอกลวงคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นการหลอกให้โอนเงิน หลอกขายของปลอมหรือแก๊งค์ทำเป็นเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อนำข้อมูลส่วนตัวของเราไปใช้ในทางที่ไม่ดี

ปัจจุบันมิจฉาซีฟมีหลายแบบ เช่น แก๊งคอลเซ็นเตอร์ โทรมาหลอกว่าเราติดคดี ต้องโอนเงินไปตรวจสอบหลอกขายของออนไลน์ ได้เงินแล้วไม่ส่งของ ขวนลงทุน แต่จริง ๆ คือแชร์ลูกโซ่ เราควรรู้เท่าทัน และไม่หลงเชื่อ สิ่งที่คุณพ่อคุณแม่ให้ผลตอบแทนแก่เรามากจนเหลือเชื่อ ถ้าไม่แน่ใจควรถามผู้ใหญ่ก่อนหรือโทรไปตรวจสอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของมิจฉาซีฟ

ในกรณีของคุณยาย แก๊งคอลเซ็นเตอร์โทรมาบอกว่าคุณยายถูกรางวัลใหญ่ แต่ต้องโอนเงินค่าธรรมเนียมไปก่อน ด้วยความดีใจคุณยายรีบโอนเงินไปให้ พอติดต่อกลับไปอีกที่เบอร์นั้นก็ปิดเครื่องไปแล้ว คุณยายจึงรู้ตัวว่าถูกหลอก แต่ไม่สามารถเรียกเงินคืนจากใครได้แล้ว คุณยายน่าสงสารมากเพราะทำงานเก็บเงินมาหลายปี

คุณพ่อของโอปอลยังอธิบายต่อว่า โลกนี้มีทั้งมิตรและมิจฉาซีฟ บนโลกใบนี้มีคนมากมายหลายแบบ บางคนก็ใจดี เป็นมิตร คอยช่วยเหลือกันด้วยความจริงใจ แต่ในขณะเดียวกันก็มีบางคนที่ไม่หวังดี หลอกลวง และเอาเปรียบผู้อื่น คนแบบนี้เรียกว่า ‘มิจฉาซีฟ’ ส่วน ‘มิตรแท้’ คือคนที่อยู่กับเราทั้งในเวลาทุกข์และเวลาสุข เป็นคนที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ แนะนำสิ่งดี ๆ โดยไม่หวังผลตอบแทน การมีมิตรแท้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะเขาจะทำให้ชีวิตของเรามีความสุขและอบอุ่นใจ แต่ในชีวิตจริง เราไม่สามารถเจอแต่คนดี ๆ ได้เสมอไป

เพราะยังมีมิจฉาชีพที่คอยหาผลประโยชน์จากผู้อื่น เช่น หลอกยืมเงิน หลอกโอนเงิน หรือแอบอ้างเป็นคนอื่นเพื่อหลอกหลวงเรา คนแบบนี้ทำให้หลายคนเสียทั้งเงินและความไว้วางใจ ดังนั้นเราควรมีสติและไม่ไว้วางใจใครง่ายๆ โดยเฉพาะกับคนที่เราไม่รู้จักดี อย่าเชื่ออะไรง่ายๆ และควรตรวจสอบข้อมูลก่อนตัดสินใจทำอะไรเสมอ อย่่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าโลกนี้จะมีทั้งมิตรและมิจฉาชีพ แต่ถ้าเราเลือกคบคนดี ๆ ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังและไม่ประมาท เราก็จะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข หลังจากได้ฟังคุณพ่อของโอปอลพูดแล้ว ทั้งสามคน

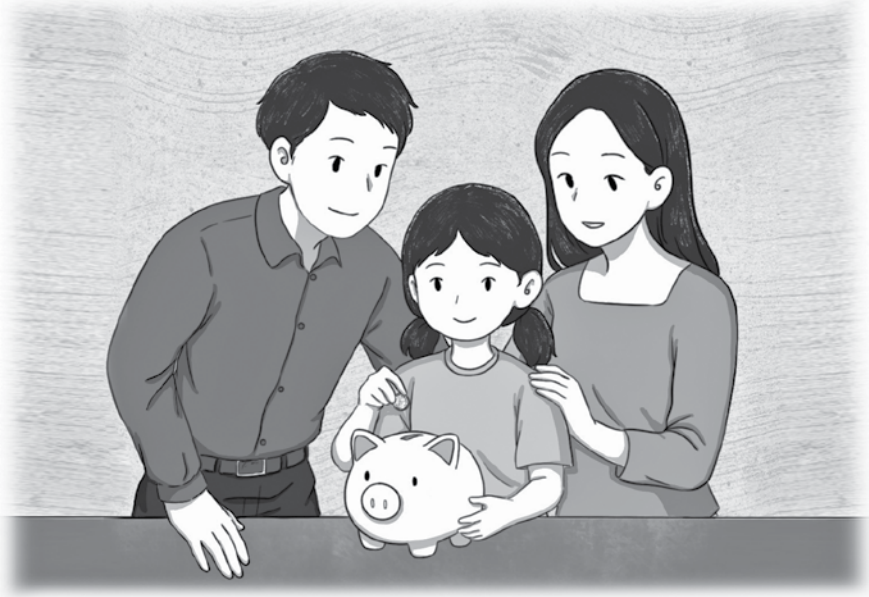
จึงช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไรให้คนอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้สูงอายุถึงจะไม่โดนหลอกและตกเป็นเหยื่อเหมือนคุณยายอีก พวกเขาช่วยกันทำแผ่นพับเตือนภัย แจกให้เพื่อนบ้านและนำไปแปะที่ศูนย์ประชุมของหมู่บ้าน โดยเขียนข้อความแจ้งว่า “หากใครโทรมาบอกว่าได้รางวัลอย่ารีบโอนเงินนะครับ ให้บอกพ่อแม่ ผู้ใหญ่ หรือคนในครอบครัวก่อน” หลังจากนั้นไม่นานมีคนในหมู่บ้านมาเล่าให้ฟังว่ารอดจากการถูกหลอกโอนเงินออนไลน์ เพราะได้อ่านแผ่นพับของเด็ก ๆ

เรื่องนี้ทำให้ไอเฟล โอปอล และอั้งเปาได้เรียนรู้ว่าโลกนี้มีทั้งคนดีที่เป็นมิตร และคนไม่ดีที่เป็นมิฉฉาชีพ เราต้องมีสติ รู้เท่าทัน และช่วยปกป้องคนที่เรารัก ถึงแม้พวกเขาจะยังเป็นเด็ก แต่ก็สามารถช่วยเหลือสังคมได้ด้วยหัวใจที่กล้าหาญและปรารถนาดีที่จะช่วยเหลือสังคมให้อยู่กันอย่างสงบสุข

เด็กหญิงเขมณัฐ ปิติมาธนไพศาล ประถมศึกษาปีที่ ๔
เด็กหญิงสิริกัทธ ฉันทรัตน์โยธิน ประถมศึกษาปีที่ ๔
เด็กชายพิชณุตม์ ฉันทรัตน์โยธิน ประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

หัวใจพอเพียง

เด็กหญิงพอเพียง เป็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ ที่เติบโตในครอบครัว
ธรรมดาในหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่อยู่ในชนบทแต่หัวใจของเธอไม่ธรรมดาเพราะ
พ่อแม่สอนให้เธอรู้จักพอประมาณ รู้คุณค่าในสิ่งที่มีและแบ่งปันให้
ผู้อื่นเสมอ

เธอชอบถามพ่อแม่ของเธอเสมอว่า “พ่อจ๋า แม่จ๋า ทำไมหนูถึงชื่อ
พอเพียง” พ่อกับแม่จึงตอบว่า “เพราะพ่อกับแม่อยากให้หนูพอใจใน
สิ่งที่มี รู้จักเก็บออม ไม่ต้องรวยแต่มีกินมีใช้ไปตลอดชีวิต” เธอได้ฟัง
แบบนี้แล้วยิ้มตามอย่างมีความสุข

ความสุขของเธอไม่ใช่ของเล่นราคาแพงแต่คือการได้หัวเราะกับเพื่อนๆ ได้เล่นและกินขนมกับเพื่อนๆ ในโรงเรียน เธอชอบช่วยครูและผู้อื่นอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นการกวาดห้อง ถูห้อง เก็บขยะ ช่วยครูถือของอีกมากมาย หลายอย่างเล่าทั้งวันก็คงเล่าไม่หมด เพราะเธอเต็มใจทำเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่น และทำด้วยใจที่เปี่ยมไปด้วยความสุข นอกจากนี้ความสุขของเธอคือการได้กลับบ้านไปกินข้าวกับครอบครัวและเล่นกับน้องหมาที่ชื่อว่า เจ้าขนุน เพื่อนรักสี่ขาของเธอ ในทุกๆ วัน เธอเชื่อว่าความสุขที่แท้จริงนั้นคือ ครอบครัว

แต่ชีวิตก็ไม่ได้มีเพียงความสุข เธอเคยเจอความทุกข์เมื่อพ่อป่วยหนักและแม่ต้องหยุดทำงานอยู่บ้านเพื่อดูแลพ่อ ทำให้ครอบครัวมีรายได้น้อยลง เธอจึงต้องอดใจไม่กินขนมที่โรงเรียน และออมเงินไว้เพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในครอบครัว เธอยังช่วยแม่ทำขนมขายเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายอีกด้วย

เมื่อช่วงเวลาที่เลวร้ายผ่านพ้นไป พ่อมีร่างกายที่แข็งแรง และแม่กลับไปทำงาน ครอบครัวจึงมีรายได้อีกเพิ่มขึ้นแต่เธอก็ยังใช้จ่ายอย่างพอเพียง ถึงแม้ที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลายากลำบากแต่เธอไม่เคยหมดกำลังใจ เพราะเธอมีครอบครัวและเจ้าของหนูนเพื่อนรักสี่ขาของเธอ เธอเชื่อว่าหากเราพอเพียงในใจ โลกก็จะงดงามตามไปด้วย

เธอตั้งใจเรียนและมีความหวังว่าวันหนึ่งเธอจะได้สอบเข้าโรงเรียนมัธยมดี ๆ เมื่อเรียนจบไปจะได้มีความรู้ไปช่วยเหลือครอบครัวและสังคม

เธอใฝ่ฝันอยากเป็นครูสอนเด็ก ๆ อยากให้เด็ก ๆ รู้จักรักแผ่นดินไทย ช่วยกันดูแลประเทศไทยให้น่าอยู่และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เธอภูมิใจทุกครั้งที่ได้ร้องเพลงชาติหน้าเสาธงและเธอจะยืนตรงอย่างสง่างามเสมอ เพราะเธอเชื่อว่า ชาติ คือ บ้านใหญ่ที่ต้องช่วยกันรักษา

นอกจากนี้ เธอยังเคารพและศรัทธาในคำสอนของพระพุทธศาสนาและนำคำสอนมาใช้เสมอ ดังคำสอนที่ว่า ความดีเริ่มได้จากใจของเรา เธอจึงพยายามทำความดีในทุก ๆ วัน

ใบหน้าของเธอนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยรอยยิ้ม แม้เส้นทางชีวิตจะมีทั้งรอยยิ้มและน้ำตา แต่เธอก็เดินไปข้างหน้าด้วยหัวใจที่อบอุ่น มีความสุขในสิ่งที่มี ไม่ท้อแม้เจอความทุกข์ มีความหวังในอนาคต รักและห่วงหาโรงเรียน รักชาติ และศรัทธาในคำสอนของศาสนาและเธอเชื่อว่า ‘ความสุขที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่การมีมากที่สุด แต่อยู่ที่การรู้จักพอและใช้ชีวิตอย่างพอเพียงนั่นเอง’

เด็กหญิงมีสุข ตามสั่ง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนนครหลวง (พิบูลประเสริฐวิทย์)
อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จดหมายจากต้นहुกวาง

ลมยามเช้าพัดกลีบใบสีแดงของต้นहुกวางปลิวร่วงลงพื้นสนามหลังโรงเรียน กลายเป็นพรมธรรมชาติที่เจียบสงบ “ตาล” เด็กหญิง ป.๕ นั่งกอดเข่าอยู่ตรงม้านหิน เธอไม่ค่อยมีเพื่อน เพราะเสียงพูดของเธอติดอ่าง เวลาเธอพยายามพูดอะไรยาว ๆ มักจะถูกเพื่อนหัวเราะ บางครั้งก็ล้อเลียนจนเธอรู้สึกอยากหายตัวไป เธอจึงเลือกที่จะเจียบแทนที่จะพูด

เช้าวันนั้น ตาลเห็นเด็กผู้ชายตัวเล็ก ๆ นั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามใต้ต้น
หูกวาง เขากำลังพับกระดาษสีขาวเป็นรูปเครื่องบินอย่างตั้งใจ ก่อนจะ
เงยหน้ามองฟ้าแล้วยิ้มบาง ๆ ให้ตัวเอง เขาขว้างเครื่องบินกระดาษขึ้นไป
มันติดอยู่บนกิ่งไม้ แต่ลมพัดให้ตกลงใกล้ตาล ตาลเก็บขึ้นมาคลี่ออกดู
ข้างในเขียนด้วยลายมือโค้งมนว่า

“วันนี้ท้องฟ้าสวยจัง คุณว่าไหม”

ตาลแปลกใจ เธอหันไปมองเด็กชายคนนั้น เขามองเธออยู่แต่ไม่ได้
พูดอะไร เพียงยกมือขึ้น ทำท่าโบกเบา ๆ เธอจึงหยิบดินสอในกระเป๋า
เขียนตอบสั้น ๆ ว่า

“ใช่...สวยมาก”

แล้วพับเป็นเครื่องบินโยนกลับไปให้เขา เด็กชายยิ้มกว้างและ
โบกมืออีกครั้ง นั่นคือการเริ่มต้นของมิตรภาพระหว่างกัน

วันต่อมา ทั้งคู่เจอกันใต้ต้นहुกวางเหมือนนัดกันไว้ พวกเขาเขียนข้อความสั้น ๆ ใส่กระดาษ แล้วพับเป็นเครื่องบินโยนให้กัน บางวันตาลเล่าเรื่องแมวสีส้มที่บ้าน บางวัน บั้น (ชื่อของเด็กชาย) วาดรูปดอกไม้พร้อมเขียนว่า “ดอกนี่ชื่อชบา แม่ผมปลูกไว้ที่บ้านของผม”

หลายวันผ่านไป เด็กทั้งสองคนสนิทสนมกันมากขึ้น ทั้งสองต่างเล่าเรื่องผ่านกระดาษที่พับเป็นรูปเครื่องบินที่เป็นเสมือนสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ ให้สามารถแบ่งปันเรื่องราวชีวิตของกันและกันได้เป็นอย่างดี

เช้าวันใหม่ ในขณะที่ตาลสวัสดิ์ครูเวรประจำวัน แล้วกำลังเดินผ่านครูไปเพียงไม่กี่ก้าว ตาลได้ยินครูทั้งสองพูดคุยกันเรื่องของบั้น เพื่อนที่เธอเจอกันทุกวันใต้ต้นहुกวาง ตาลพอจะจับประเด็นได้ว่า บั้นเป็นเด็กหูหนวกแต่กำเนิด เขาพูดไม่ได้และไม่ได้ยินเสียงใคร แต่เขาอ่านริมฝีปาก และเขียนตัวหนังสือได้ดี เรื่องนี้ทำให้ตาลยิ่งรู้สึกเห็นใจและอบอุ่นหัวใจในคราวเดียวกัน เพราะแม่ทั้งคู่จะ ‘เจียบ’ ในแบบที่ต่างกัน แต่ก็สามารถเข้าใจกันโดยไม่ต้องใช้เสียง

จนกระทั่งวันหนึ่ง ตาลไม่เห็นบั้นมาที่ใต้ต้นहुกวาง ตาลจึงไปสอบถามครูประจำชั้นของบั้น ครูบอกว่าบั้นต้องไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลในกรุงเทพฯ เพราะเขาป่วยมาตั้งแต่เกิดจากโรคประจำตัวของเขา ตาลใจหายวาบ ความเจียบใต้ต้นहुกวางวันนั้นทำให้เธอรู้ว่าพื้นที่ตรงนี้ไม่มีความหมายถ้าขาดใครสักคน

เธอกลับบ้าน หยิบกระดาษออกมาเขียนจดหมายยาวที่สุดในชีวิตเล่าทุกเรื่องที่ยากบอกบั้น ตั้งแต่วันที่เจอกันครั้งแรกจนถึงความรู้สึกที่ว่าบั้นคือเพื่อนที่ฟังเธอจริง ๆ แม้จะไม่มีเสียงใด ๆ ที่ออกมาจากปากของเขา

แต่เธอสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกนี้ได้ เธอใส่จดหมายนั้นในซองสีฟ้า
ฝากครู ส่งไปให้บัณฑิตที่โรงพยาบาล

หลายเดือนต่อมาในวันเปิดเทอม ต้นหูกวางผลิใบใหม่ ตาลนั่งอยู่ที่
ที่ม้าหินคนเดียวตามเคย จนได้ยินเสียงฝีเท้าคนวิ่งมา เธอเงยหน้าเห็นบัณฑิต
ยืนอยู่ ใบหน้าเขามีรอยยิ้มกว้างกว่าเดิม เขายื่นเครื่องบินกระดาษสีขาว
ให้เธอ

ตาลคลี่ออก ข้างในเขียนเพียงว่า

“ผมรอดแล้ว ขอขอบคุณที่ทำให้ผมรู้ว่าคนเงียบ...ก็มีเพื่อนที่ฟังกันได้”

ตาลยิ้ม หน้าตาซีมโดยไม่รู้ตัว เธอยื่นมือไปจับไหล่บัณฑิตเบาๆ ทั้งคู่
ไม่พูดอะไรต่อ แค่นิ่งมองฟ้าผ่านกิ่งหูกวางที่ใบอ่อนกำลังไหวไปตามลม

นายณัฐพล สุขแสน
นายภูภรณ์ เกตุแก้ว
นายภาณุพล นิลาวงษ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนถนอมราษฎร์บำรุง
อำเภอกลาง จังหวัดอุตรดิตถ์

วันฝนร้าย

นาอีมรีบเร่งขี่เท้าปั่นจักรยานให้ถึงบ้านเร็วขึ้น ท้องฟ้ามืดครึ้ม ฝนทำท่าจะตกหนักเสียแล้ว ฤดูฝนใกล้เข้ามา ชาวบ้านลุ่มแม่น้ำต่างตื่นเต้น ดีใจ น้ำฝนที่ตกลงมาพร้อมกับน้ำในแม่น้ำที่เพิ่มสูงขึ้น นั่นหมายถึง ท้องน้ำแห่งนี้จะมีแต่กุ้ง หอย ปู ปลา ที่นำมาหล่อเลี้ยงชีวิตได้อย่างอุดมสมบูรณ์

บ้านของนาอีมตั้งอยู่ในเขตทิวเขาสันกาลาคีรี บนพื้นที่ตำบลชากอ อำเภอสรีสาคร จังหวัดนราธิวาส ณ ที่แห่งนี้ เป็นทางผ่านของแม่น้ำสายบุรี แม่น้ำสายใหญ่ที่ไหลผ่านจังหวัดนราธิวาส ยะลา และลงสู่ทะเลที่จังหวัดปัตตานี แม่น้ำแห่งนี้จึงเป็นสายธารใหญ่ของผู้คนสามจังหวัดชายแดนใต้ คนท้องถิ่นนี้มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ผูกพันกับลำน้ำ ภูเขา และผืนป่าอันอุดมสมบูรณ์ เมื่อฤดูฝนใกล้เข้ามาภารกิจเลี้ยงชีพที่สำคัญก็ได้เริ่มขึ้น

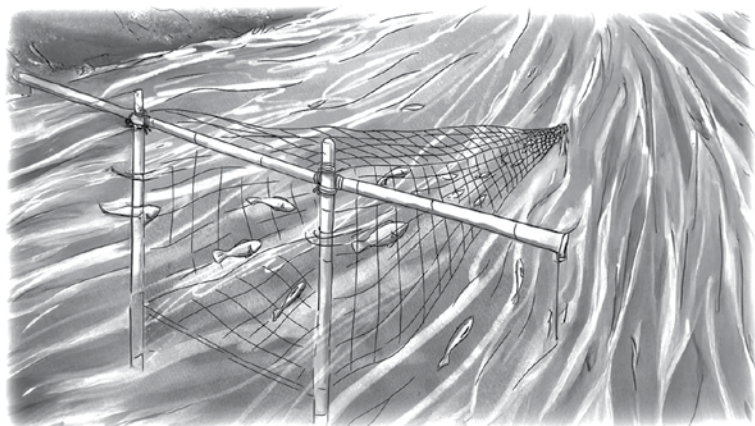

นาอีมขึ้นไปบนภูเขาไปกับพ่อเพื่อตัดต้นไม้หลายกอมาทำเครื่องมือ
ดักกิ้งหรือจับปลา ได้ไม้ลำต้นยาวใหญ่ในป่าลึกหลายต้น พร้อมหน่อไม้
ให้แม่ไว้ทำแกงอีกหลายหน่อ และกระบอกไม้ไผ่มาทำกระปุกอมสิน
ไว้หยอดเศษเหรียญเป็นของแถมอีกด้วย นาอีมชอบขึ้นไปเที่ยวป่า
กับพ่อ นอกจากจะได้กินผัก ผลไม้สด ๆ แล้ว ยังมีนกสวย ๆ พันธุ์แปลก ๆ
หาดูที่ไหนไม่ได้อีกมากมาย สัตว์ป่าเมื่ออยู่ในป่าที่สมบูรณ์ย่อมมีความ
สวยงามตามธรรมชาติ นาอีมอยากจับนกมาเลี้ยงสักตัวสองตัว แต่ก็
เปลี่ยนใจไม่อยากจับมันมาขังไว้เพื่อความสนุกสนานของตนเอง
นกคงอยากอยู่กับครอบครัวและพ่อแม่ของมันมากกว่าที่จะอยู่ในกรงขัง
เล็ก ๆ เมื่อตัดต้นไม้ได้หลายต้นเพียงพอที่จะใช้งานแล้ว พ่อและเพื่อน ๆ
อีกสามคนก็ช่วยกันลำเลียงกลับมา

แล้วกิจกรรมการทำเครื่องมือดักปลาที่เรียกว่า ชูแก จึงเริ่มต้นขึ้น ชูแก หรือโพงพางในภาษาไทย เป็นเครื่องมือดักกุ้งและจับปลาภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่เราสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษ พวกเขาช่วยกันสานขึ้นจากไม้ไผ่ มีรูปร่างลักษณะคล้ายกลองสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่

ซึ่งพวกเราในหมู่บ้านต้องช่วยกันทำหลาย ๆ คน การทำชูแกต้องร่วมมือร่วมแรง ร่วมใจกัน จึงจะได้ชูแกขนาดใหญ่ เพราะน้ำที่ไหลมาจากภูเขา นั้นไหลเร็วและแรงมาก หากสร้างชูแกไม่แข็งแรง น้ำจะพัดพาพังเสียก่อนที่จะใช้งาน นาอึมชอบช่วงเวลานี้มาก พวกเขาช่วยกันสานชูแก พวกแม่บ้านผู้หญิงก็หุงข้าว ทำกับข้าวในกระทะใบบัวขนาดใหญ่ และทำขนมหวานมารับประทานร่วมกัน เมื่ออย่างเข้าฤดูฝน ชาวบ้านจะนำชูแกไปวางไว้กลางลำน้ำ แม่น้ำสายบุรีในช่วงฤดูน้ำหลากจะไหลแรงและเชี่ยวพัดพาเอาสัตว์น้ำนานาชนิดจำนวนมากมาด้วย ชูแกขนาดใหญ่ จับปลาและกุ้งแม่น้ำได้มากถึง ๓๐๐ กิโลกรัม กุ้งแม่น้ำสด ๆ ตัวโต ๆ มีรสชาติดี และแปลกกว่าที่อื่น มีแม่ค้ามารับซื้อให้ราคาดีมาก

เพราะกึ่งแม่น้ำจากภูเขา มีรสชาติอร่อย เป็นเอกลักษณ์ หารับประทานได้นานที หรือแค่ปีละครั้งเท่านั้น

พ่อและนาอิมช่วยกันสานซูแกเล็ก ๆ อีกสองสามชิ้นเพื่อนำไปวางไว้กลางลำน้ำท้ายสวนหลังบ้าน พ่อบ่นว่าปีนี้น้ำมาช้ากว่าปกติ เดี่ยวนี้ฤดูกาลแปรเปลี่ยนไปมาก ไม่สามารถคาดการณ์อะไรได้อีกต่อไป ผนตคนักติดต่อกันมาหลายคืนแล้ว ตอนเช้าพ่อบอกว่าจะไปดูว่าซูแกของเราจะดกกุ้งและปลาได้มากแค่ไหน หากขายได้เงินมาก นาอิมและน้องจะได้รองเท้านักเรียนใหม่เสียที พวกเราดีใจกันใหญ่ แม่บอกว่าจะขอเปลี่ยนหลังคาบ้านด้วยมุขงจันน้ำฝนรั่วไปทั่วบ้าน ไม่มีที่จะนอนหลบฝนแล้ว พ่อหัวเราะอารมณ์ดีบอกว่า ถ้าจับกุ้งและปลาได้มาก เราจะเก็บเงินไว้สร้างบ้านหลังใหม่ พ่อพูดแล้วรีบเดินจากไปอย่างรวดเร็ว นาอิมรู้สึกใจหายอย่างไรบอกไม่ถูก เขามองดูพ่อเดินลับตาไป น้องคนเล็ก รีบวิ่งเข้ามาถามแม่ว่า “มามี อาเยาะ (พ่อ) จะกลับมามั๊ย” แม่หน้าสลดแล้วตอบน้องว่า “เดี๋ยวอาเยาะก็จะกลับมา” พ่อไปนานมาก จนป่วยแล้วยังไม่กลับ เสียงฟ้าร้องหนักแล้ว แม่และนาอิมช่วยกันนำผ้าคลุมข้าวของเครื่องใช้ในบ้านก่อนที่ฝนจะเทลงมา ยังไม่ทันเสร็จก็ได้ยินเสียงดังสนั่นคล้ายฟ้าผ่า นาอิมหันหันไปมองบนเนินเขาหลังบ้าน มวลน้ำสีดำพร้อมท่อนซุงขนาดใหญ่หลาย ๆ ต้น ไหลมาพร้อมกันอย่างรวดเร็ว จนนาอิมไม่ทันระวังตัว เสียงแม่ร้องเรียกและวิ่งเข้าไปกอดน้อง ๆ คือเสียงสุดท้ายที่เขาได้ยินก่อนจะหมดสติไป เมื่อค่อย ๆ ลืมตา ท้องฟ้ายังคงมีดครึ้ม เขาได้ยินเสียงเครื่องยนต์ของเรือ เสียงคนร้องเรียก นาอิมได้รับการช่วยเหลือจนปลอดภัย แต่ที่น่าเศร้าใจคือ ทุกคนในครอบครัวของเขา เสียชีวิตหมดแล้ว พ่อโดนกระแสน้ำเชี่ยวกรากพัดพาไปพร้อมกับซูแก

มีคนไปพบร่างลอยติดกับท่อนซุงขนาดใหญ่ห่างออกไป แม่กอดน้องไว้แนบอก และเสียชีวิตเพราะโดนท่อนซุงกระแทกเข้าอย่างจัง จมอยู่ใต้ซากดินโคลนที่ถล่มลงมาพร้อมกับน้ำป่า เหลือนาอิมรอดชีวิตเพียงคนเดียว

เรื่องราวเลวร้ายที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการตัดไม้ทำลายป่า พื้นที่ภูเขาสูงใกล้บ้านนาอิม กลายเป็นภูเขาหัวโล้นจนจะหมดแล้ว เพราะชาวบ้านตัดไม้拿去ขายให้กับนายทุนที่เข้ามาจับซื้อถึงในหมู่บ้าน ผู้คนหันมาตัดไม้ขายแทนการทำสวนยาง สวนผลไม้ ที่ราคาตกต่ำ และต้องใช้เวลาทำกินด้วยความเหนื่อยยาก เมื่อนายทุนให้ราคาดีจึงไม่ลังเลที่จะตัดต้นไม้จากสวนอันเป็นมรดกตกทอดจากปู่ย่าตายายที่เหลือให้ลูกหลานได้มีพื้นที่ไว้ทำกิน เมื่อมนุษย์เห็นแก่ตัวเบียดเบียนธรรมชาติอย่างไม่เห็นคุณค่า จึงได้รับผลแห่งการกระทำ เป็นการลงโทษที่ไม่อาจ

เรียกคืนความสุขเสียได้ กาลเวลาผ่านไป นาอิมได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากมูลนิธิศุภนิมย์เลี้ยงเด็กกำพร้าประจำจังหวัดและได้รับพระราชทานทุนการศึกษาจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ เขาไม่เหลือใครให้พึ่งพาอีกต่อไป ครอบครัว ญาติสนิทอันเป็นที่รักแตกสลายตายจากกันไปหมดแล้ว บทเรียนที่แสนเจ็บปวดคือความทรงจำอันโหดร้าย ที่เขาไม่อยากให้เกิดขึ้นกับใครอีกเลย

เด็กชายคอลิส เจ๊ะฮีกะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนชุมชนบ้านซากอ
อำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส

กลิ่นหอมของข้าวจี๋ อบอวลด้วยรัก

ยามเช้าท่ามกลางอากาศเย็นบางเบาในหมู่บ้านเล็ก ๆ หลังทิวเขา เด็กหญิงต้นข้าว และต้นกล้าห้องชายคนเล็ก อาศัยอยู่ในบ้านอบอุ่นร่วมกับ พ่อ แม่ ตา และยาย ทุกเช้าบ้านหลังนี้จะตื่นขึ้นมากพร้อมทั้งแสงทองอ่อน ๆ และกลิ่นหอมของ “ข้าวจี๋” ยายจะลุกขึ้นก่อนใครหนึ่งปั้นข้าวเหนียวร้อน ๆ ที่เพิ่งใหม่ ๆ แล้วโรยเกลือบาง ๆ ก่อนจะทำไข่ไก่สีเหลืองสดลงบนข้าว ปลอบยให้กลิ่นหอมค่อย ๆ ลอยกรุ่นไปกับควันไฟในเตาถ่านเก่า ๆ ที่อบอุ่น หัวใจ ข้าวจี๋ของยายคือรสชาติแห่งรัก ต้นข้าวและต้นกล้าเฝ้ารอข้าวจี๋อุ่น ๆ ทุกเช้า ไม่ใช่แค่เพราะอร่อยแต่เพราะข้าวจี๋ของยายเต็มไปด้วยความรัก ความหวังใย หวานนิด ๆ เค็มกลมกล่อม หอมไข่ไก่และกลิ่นควันจากเตาไม้

รสชาติธรรมดาแต่ไม่มีวันลืม แม่ชอบนำน้ำปลาร้าหมักอย่างดีมาทาข้าวจี๋หอมฟุ้ง พ่อก็มีสูตรเฉพาะของตนเอง ทาข้าวจี๋ด้วยแจ่วบองรสแซบกินกับเนื้อแดดเดียวติดมันอย่างบนเตาถ่าน และลวกผักสดๆ จากสวนหลังบ้าน รสชาติทุกคำคือ ‘บ้าน’ คือความสุขที่ไม่ต้องมีอะไรมากมาย แม่แต่เพื่อนบ้านที่เดินผ่านยังเอ่ยปาก “หอมข้าวจี๋บ้านนี้จังเลย เช้านี้โชคดีได้กลิ่นข้าวจี๋แต่เช้า” กิจกรรมผิงไฟย่างข้าวจี๋ในทุกเช้า คือช่วงเวลาที่ครอบครัวได้ใช้เวลาร่วมกันพูดคุย หัวเราะ แลกเปลี่ยนเรื่องราวและอบรมสั่งสอนลูกหลาน โดยธรรมชาติ ยายพูดเสมอ “คนในบ้านเราก็เหมือนข้าวจี๋ ต้องเอาข้าวเหนียวมาปั้นรวมกันเป็นก้อนเดียวกัน ต้องใส่เกลือ เต็มไซ้ แล้วนำไปย่างให้สุกด้วยความรักและอดทน กลิ่นหอมที่ลอยไปนอกบ้านคือความดีงามที่คนอื่นจะได้รับรู้”

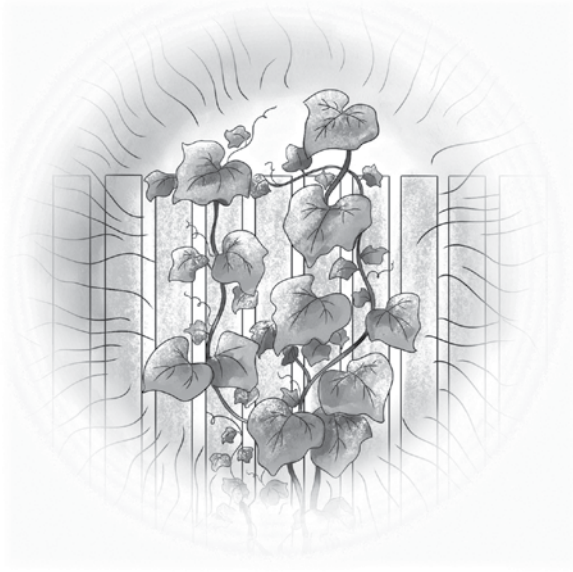

ยายสอนเสมอว่า ข้าวจี๊ เป็นมากกว่าของกิน มันคือเครื่องหมายแห่งความรัก ความสามัคคี และความเข้าใจ คือบทเรียนชีวิตที่ไม่ต้องเปิดหนังสือ คือการเลี้ยงดูด้วยมือ ด้วยใจ และด้วยกลิ่นหอมที่ซึมซับเข้าไปในความทรงจำ และในทุกเช้ากลิ่นหอมของข้าวจี๊ก็ยังคงลอยอยู่ในอากาศ อบอวลอยู่ในบ้าน และหัวใจของทุกคนในครอบครัว

เด็กหญิงน้ำเหนือ แก้วไกรสร
เด็กหญิงกมลลักษณ์ ศรีพิพัฒน์
เด็กหญิงอ่อง พรมสาส์น
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านน้ำพร
อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ตำลึงมหาภัย

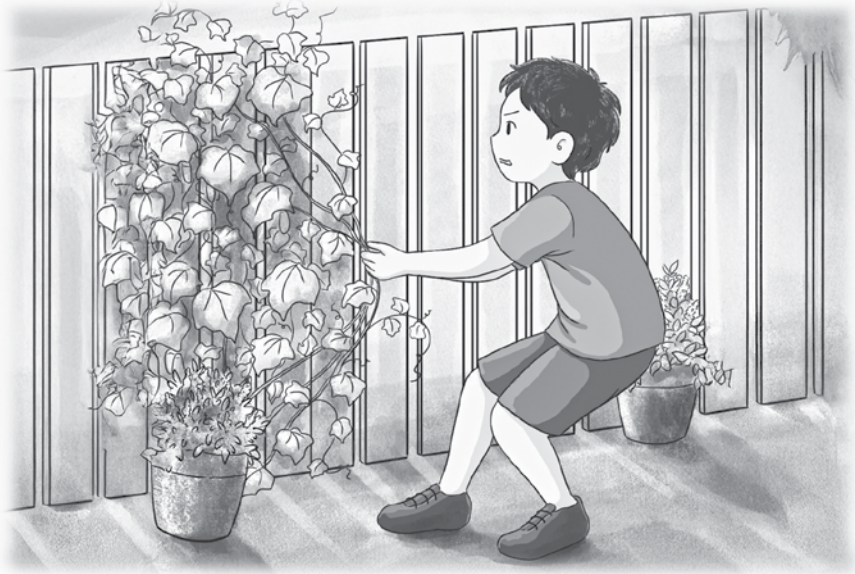

ผมกับเพื่อนชอบเล่นเกมมาก วันหนึ่ง ๆ เล่นมากกว่า ๒ ชั่วโมง แม่มักจะบ่นผมเสมอ ๆ แม่อยากให้ผมช่วยงานบ้านบ้าง เช่น ล้างจาน กรอกน้ำ กวาดบ้าน ถูบ้าน ทิ้งขยะ แต่วันนี้ผมไม่ทำหรอก เพราะว่า... ผมจะช่วยแม่รดน้ำต้นไม้

ต้นไม้ที่บ้านของผมมีหลายต้นและหลายชนิดมาก หนึ่งในนั้นคือ ต้นที่ผมไปขอซื้อมาให้แม่เมื่อ ๒ ปีก่อนจากร้านขายต้นไม้กับพ่อ ต้นพวกชมพูตอนนี้มันขึ้นเต็มหลังคาระเบียงที่พ่อทำไว้แล้ว แม่ต้องคอยตัดแต่งเสมอ เพราะมันโตเร็วมาก ผมสังเกตเห็นว่าในต้นพวกชมพูนั้นมีต้นแปลก ๆ อยู่ด้วย

ใบมันหยัก ๆ มีดอกสีขาว และมีลูกสีเขียวและสีแดงด้วย ผมคิดว่ามันไม่ใช่พวงชมพูที่ผมซื้อมาแน่ ๆ ผมจำได้ ผมรู้ว่าต้นไม้นั้นมันไม่ใช่ แต่...มันคือ “ต้นตำลึง” แล้วมันขึ้นมากกว่าพวงชมพูเสียอีก ผมก็เลยจัดการตั้งต้นลงมา และเก็บยอดอ่อน ๆ ผมจำได้ว่า ย่าเคยเก็บไปทำแกงจืดให้ผมกิน ผมตั้งลงมาจนเกือบหมดและคิดว่ามันคงจะไม่สามารถโตขึ้นมาได้อีกแล้ว ผมก็เลยรดน้ำต้นไม้ต่อไปอย่างกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น พวงชมพูของแม่หายท้อไปนิดหน่อย ไม่เป็นไรหรอก

วันรุ่งขึ้นเมื่อผมตื่นและออกมาดู คุณพระช่วย! ตำลึงเลื้อยเต็มไปหมดเหมือนปกติ เหมือนว่าผมไม่ได้เก็บมาเลยเมื่อวาน ผมเก็บความสงสัยไว้ เพราะต้องรีบไปโรงเรียนแล้ว

ตอนเย็น เมื่อผมกลับมาจากโรงเรียนก็ปรากฏว่าต้นไม้ที่ปลูกไว้ก็ตายกันหมดแล้วโดยเฉพาะต้นพวงชมพูของผม ผมจะต้องเริ่มกระบวนการจัดการขนาดใหญ่แล้ว เพื่อต้นพวงชมพูผู้นำส่งสารของผม ต้นไม้ที่ออกไปเต็มไปหมด ผมก็เลยเก็บมากินแล้วจะตัดย่นราก เพราะคิดว่ามันคงจะไม่เกิดขึ้นอีก แต่... วันรุ่งขึ้นมันก็ขึ้นมาใหม่อีกแล้ว แต่ผมต้องรีบไปโรงเรียน ตอนเย็นผมค่อยมาจัดการอีกครั้ง และคราวนี้ผมมั่นใจแล้วว่ามันจะไม่เกิดขึ้นอีก แต่ผมก็ลืมเพราะมัวแต่เล่นเกมจนมืดไปเสียก่อน

ในคืนนั้นผมฝัน ฝันเห็นต้นดอกไม้ มันพันตัวผมไปทั้งตัวและทุกคนในบ้าน บ้านผมก็โดนต้นไม้พันไปหมด ต้นไม้ทั้งหมดของผมก็ตาย รวมถึงต้นไม้ทั้งหมดในหมู่บ้านของผมก็ตายหมดเลย ผมตกใจมาก

ผมรู้สึกว่าเป็นคำสาปของตำลึง ผมตกใจตื่นขึ้นมา รู้สึกตัวร้อนมาก เหมือนจะมีไข้ คอผมแห้งไปหมด ในใจผมรู้สึกกลัว ผมสัญญากับตัวเองว่าจะไม่ตัดต้นไม้อีกแล้ว

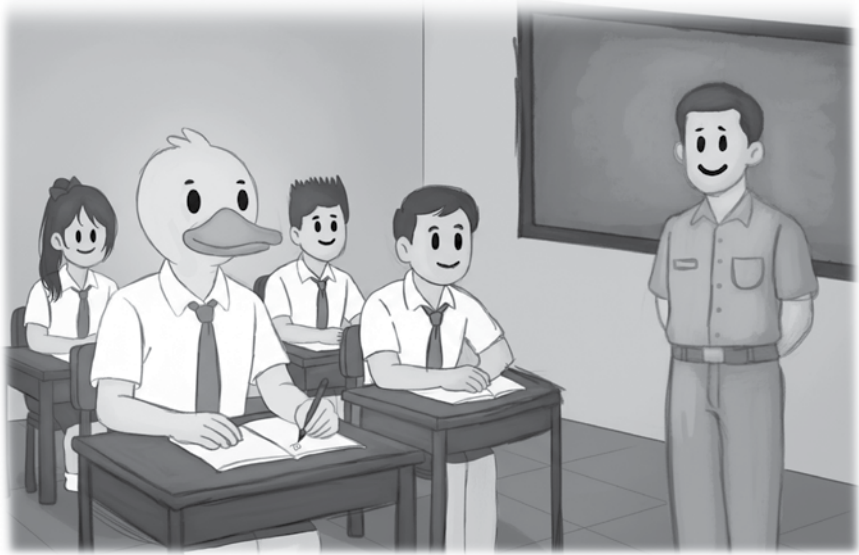
ตอนเช้า แม่จับตัวผม แล้วบอกว่า ผมป่วย วันนี้ไม่ต้องไปโรงเรียนแล้ว ผมแอบดีใจนิด ๆ แต่รู้สึกไม่ค่อยดีเลยนอนพักต่อ จนแม่มาเรียกให้ลุกมากินข้าว แม่ทำแกงจืดตำลึงหมูสับให้ผมกิน ผมชดน้ำซุปรำลึงอุ่น ๆ รู้สึกดีขึ้นมาก แม่ให้กินยาแก้ไข้ และนอนพักอีกหน่อย ผมเล่าความฝันให้แม่ฟัง แม่บอกให้ผมไปขอโทษต้นไม้ตำลึง และบอกว่าตำลึงน่าจะอยู่ร่วมกับพวกชมพูได้ ไม่เป็นไร และแม่บอกผมว่า ตำลึงมีธาตุเหล็กและมีฤทธิ์เย็น เหมาะที่จะกินเป็นอาหารตอนที่ผมมีไข้แบบนี้ และบอกว่าผมเก่งที่รดน้ำต้นไม้ให้แม่และรู้จักเก็บต้นไม้ตำลึงมาให้แม่ทำอาหารด้วย ผมว่าถ้าเราไม่คิดว่าตำลึงไม่มีประโยชน์ ตำลึงก็จะเป็นต้นไม้มหัศจรรย์ ผมจะไม่จัดการกับตำลึงแล้ว แต่ผมจะพยายามช่วยแม่รดน้ำต้นไม้และปลูกต้นไม้หลาย ๆ ต้นให้เยอะ ๆ เลย

เด็กชายธนภฤต ชัยมงคล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล
อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

“ยอดมนุษย์เปิด” กับเรื่องราวต่างๆ ของเขา

ทุกคนเคยได้ยินได้ฟังเรื่องราวของ “ยอดมนุษย์เปิด” ไหมคะ เรื่องราวนี้เป็นเรื่องที่หนูได้รับฟังมาจาก ‘ยอดมนุษย์เปิด’ คนหนึ่ง ซึ่งเขามีความโดดเด่นในเรื่องต่างๆ อย่างมากมาย แต่ทุกครั้งที่เขาตั้งใจจะจริงจังกับเรื่องนั้นๆ ก็มักจะถูกปฏิเสธอยู่เสมอ เพียงเพราะถูกมองว่าเปิดตัวนี้ไม่เก่งพอ...

ตามลักษณะทางกายภาพของเปิดนั้น ถือว่าเป็นสัตว์ปีกที่ว่ายน้ำก็ไม่เก่ง บินก็ไม่ไกล แถมเสียงร้องก็ยังไม่น่าฟัง แต่นิสัยของเปิดกลับเป็นสัตว์ที่น่ารักและไม่ทำร้ายใคร ด้วยความซาดๆ เกินๆ เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของมัน คำว่า ‘เปิด’ จึงถูกนำมาเปรียบเทียบกับคนบางกลุ่ม

ที่แทบจะมีความสามารถครบทุกด้าน แต่พระเจ้ากลับให้พรสวรรค์
นั้นมาเพียงครึ่งเดียว ยอดมนุษย์เปิด เล่าให้ฟังต่อว่า เมื่อสมัยเรียน
เขาไม่เคยสอบได้อันดับต้น ๆ ของห้องเลย แต่ก็ไม่เคยสอบตกเช่นกัน
ความรู้จึงถูกจัดอันดับให้อยู่ในอันดับกลาง ๆ ของห้อง ด้วยเหตุนี้เอง
เขาจึงมักจะไม่ได้เป็นที่สนใจของผองเพื่อนและไม่ค่อยอยู่ในสายตาครู
สักเท่าไรแต่ทุกคนเชื่อใหม่ว่า... หากมีการสอบปฏิบัติในหลาย ๆ ครั้ง
เพื่อนที่สอบได้อันดับต้น ๆ หลายคนกลับสอบไม่ผ่านซึ่งก็ต่างจากเขา
ที่ทำได้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นสอบร้องเพลง สอบเต้นรำ ทำการเกษตร
หรือแม้แต่เล่นกีฬา ยอดมนุษย์เปิด ก็ทำได้ทุกอย่าง แต่เมื่อกลับมาคิด
ดูแล้วก็เหมือนกับคำสาป เพราะสิ่งที่ยกตัวอย่างมานี้เขากลับไม่เก่งและ
ชำนาญอะไรสักอย่างเลย

จนเมื่อเขาได้เข้าสู่วัยทำงาน ความสามารถของยอดมนุษย์เปิด
ก็ยังเหมือนเดิม ทำได้ทุกอย่าง ถึงจะไม่เก่ง แต่ก็ไม่ถึงกับแย้ เพราะไม่ว่า
ทางบริษัทจะมอบหมายงานชิ้นไหนให้ทำ เขาก็ไม่เคยปฏิเสธและ
ทำสำเร็จทุกครั้งเทคนิคที่สำคัญอีกหนึ่งอย่างที่สามารถทำให้งานสำเร็จ
และดีได้ ยอดมนุษย์เปิด บอกว่า เขารู้จุดอ่อนของตัวเองคือสามารถ
ทำทุกอย่างให้ดีได้ เพียงแต่ยังดีไม่สุดเท่าที่ตัวเอง ความเป็น 'เปิด' ของเขา
เปรียบได้กับน้ำที่ไม่เต็มแก้ว ดังนั้น ส่วนที่เหลือและต้องเติมเต็มจึงเป็น
สิ่งสำคัญที่ทำให้เขาพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ

จะว่าไปการเป็น มนุษย์เปิด ก็มีข้อดีมากมายเหมือนกันนะ

หลาย ๆ ปัจจัยที่ทำให้เขาเป็นยอดมนุษย์เปิดในทุกวันนี้ได้ คือ เขาเป็นเปิด ที่ไม่เคยหยุดพัฒนาตัวเองอย่างที่เคยกล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า มนุษย์เปิด ทุกคนมักจะมองตัวเองเป็นน้ำที่ไม่เต็มแก้ว เพราะนอกจากจะมีทักษะต่าง ๆ เป็นทุนเดิมแล้ว พวกเขาก็มักจะค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเพื่อมาต่อยอดและปิดรอยรั่วในจุดด้อยของตัวเอง หนูได้กล่าวความสุดยอดของมนุษย์เปิดมาถึงครึ่งทางแล้ว ตอนนี้มีใครอยากจะเป็นยอดมนุษย์เปิดบ้างเอ่ย หากยังลังเลอยู่ ลองเปิดใจรับฟังเรื่องของเปิดต่ออีกนะคะ...

ตามธรรมชาติเปิดสามารถอยู่ร่วมกับสัตว์ชนิดอื่นได้ ไม่ว่าจะเป็ น หมู สุนัข ไก่ ฯลฯ หากทุกท่านลองสังเกตดู จะเห็นว่าเปิดแทบจะไม่มี ันตรายหรือทำร้ายสัตว์ตัวอื่นเลย ซึ่งก็ไม่ต่างกับมนุษย์เปิด ที่อาจจะ ไม่ได้เข้าสังคมเก่ง แต่ก็ไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวเสียทีเดียว และ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือพวกเขาให้เกียรติและให้ความสำคัญกับคนรอบข้าง อยู่เสมอ ถึงแม้ว่าสิ่งที่แสดงออกมานั้นอาจจะไม่เด่นชัดก็ตาม และหนูเชื่อว่า ทุกคนที่ได้ถูกรอบข้างก็คงจะรักและห่วงใยมนุษย์เปิด อย่างมาก เช่นเดียวกัน

เปิดทำได้หลายอย่าง เปิดบินได้เหมือนนก ว่ายน้ำได้เหมือนปลา
ส่งเสียงร้องเจี๊ยะแจ้วเหมือนสัตว์ต่าง ๆ ได้แม้ว่าจะไม่ได้เก่งที่สุดก็ตาม
ที่หนูกล่าวมานี้ ไม่ได้ให้ทุกคนมองในมุมที่ดีอย่างมนุษย์เปิด แต่อยากให้
ทุกคนมองความสามารถที่หลากหลายของเปิด แล้วนำมาพัฒนาต่อยอด
ให้สมบูรณ์แบบ เพราะทุกคนไม่สามารถใช้ชีวิตอยู่บนโลกได้เพียงแค่การ
รับประทานอาหารเท่านั้น แต่ทุกคนต้องดูแลสุขภาพในรูปแบบอื่น ๆ
ให้มีความสมดุลกันด้วย มนุษย์จะเก่งด้านเดียวไม่ได้ เพราะในชีวิตจริง
เราต้องเผชิญสิ่งต่าง ๆ ที่ท้าทายและต้องใช้ความรู้ที่หลากหลายในการ
ฟันฝ่าอุปสรรค

ขณะนี้... เรื่องราวได้เดินทางมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว ตอนนี้ทุกคน
ยังอยากเป็นยอดมนุษย์เปิดอยู่ไหม คำตอบนี้อยู่ที่ว่าท่านจะมองในมุมใด
แต่อย่างน้อยก็อยากให้ทุกคนให้ความสนใจและรักมนุษย์เปิดที่อยู่ใกล้ตัว
ของท่านให้มาก ๆ เพราะวันที่ท่านต้องการความช่วยเหลือ หนูเชื่อว่า
คนที่เรียกว่า มนุษย์เปิด จะเป็น ยอดมนุษย์เปิด ในดวงใจของทุกคน
แน่นอน.....

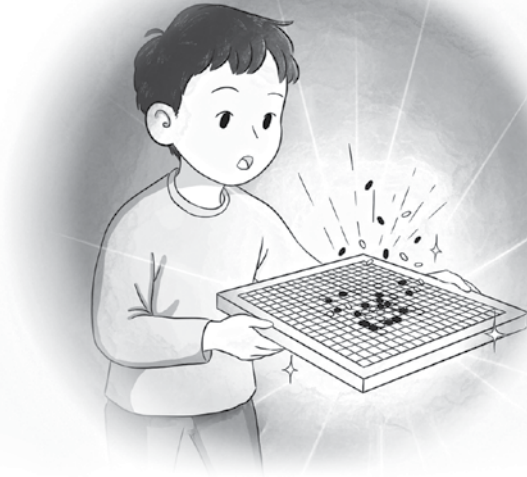
สุดท้ายนี้ หนูขอมอบเรื่องราวดี ๆ นี้ส่งเป็นกำลังใจให้กับผู้ที่
ได้ชื่อว่า ยอดมนุษย์เปิด ทุกๆ คนนะคะ

เด็กหญิงนัทธชัชชนัน เพชรประไพ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔
เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

ออมสินกับกระดานหมากรุกวิเศษ

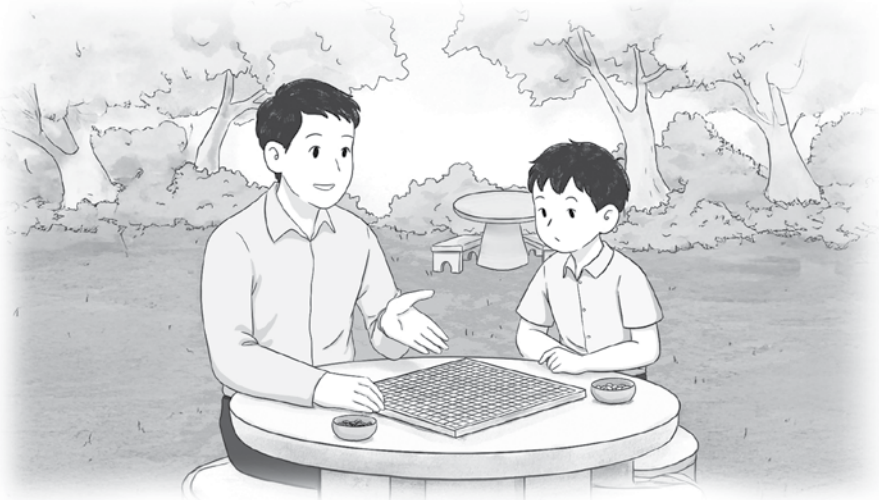

ณ โรงเรียนเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง มีเด็กคนหนึ่งชื่อว่า ‘อมสิน’ เขาเป็นเด็กเงียบ ๆ ไม่ค่อยสูงส่งกับใคร ไม่ค่อยพูด ไม่มีความมั่นใจในตนเอง และมักจะถูกเพื่อนที่เกเรล้อว่าเป็นเด็กขี้แพ้

วันหนึ่งหลังเลิกเรียนคาบสุดท้าย ออมสินเดินผ่านห้องพักครู วิชาพลศึกษา เขาเห็นคุณครูคนหนึ่งกำลังเล่นเกมกระดานกับนักเรียนคนหนึ่ง บนกระดานนั้นมีเม็ดหมากรุกสีขาว สีดำ เต็มกระดาน ออมสินหยุดยืนดูอย่างสงสัยว่ามันคือเกมกระดานอะไร มันเป็นกระดานสี่เหลี่ยมจัตุรัส ที่มีเส้นตาราง ๑๙ เส้นแนวตั้ง ๑๙ เส้นแนวนอน มันไม่เหมือนกระดานหมากรุกฮอส หมากรุก ที่เป็นกระดานเล็ก ๆ ที่อมสินเคยเล่นกับคุณตาที่บ้านเลยสักนิด

คุณครูเห็นออมสินจึงทักขึ้นว่า “ออมสิน มาเล่นหมากล้อมด้วยกันไหม” ออมสินตอบอย่างกล้าๆ กลัวๆ ด้วยเสียงเบาๆ ว่า “ผมเข้าไปเล่นด้วยได้หรือครับ” ครูตอบ “ได้สิ มาลองเล่นด้วยกัน” ครูบอกออมสินว่า ที่ครูกำลังเล่นอยู่ เรียกว่า หมากล้อม หรือ โกะ เป็นกีฬาชนิดหนึ่ง มีเพียงกระดาน และเม็ดหมากล้อมสีดำ สีขาว ที่ใช้ในการเล่น ผลัดกันวางทีละตาแค่นั้นเอง

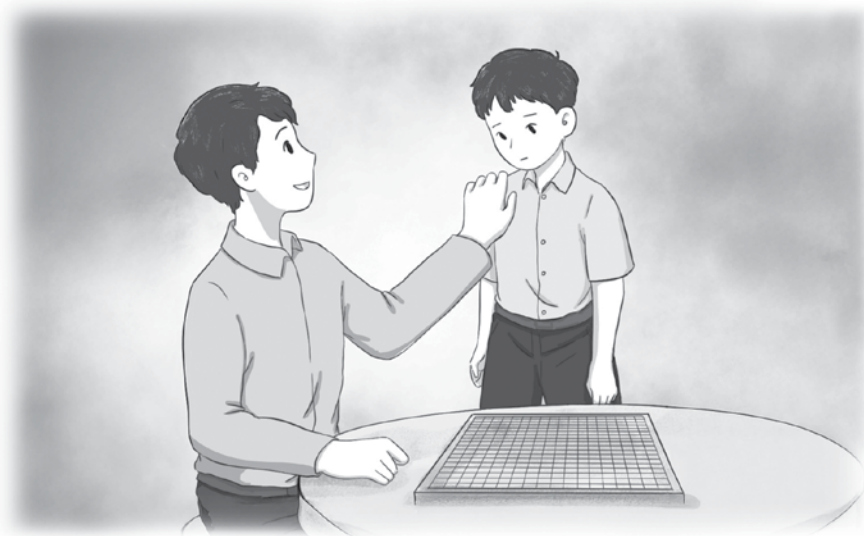

ออมสินคิดในใจว่า คงเหมือนกับหมากฮอสที่เคยเล่นกับตาแค่ผลัดกันวางเม็ดขาว เม็ดดำ แค่นั้น เขาจึงลองตัดสินใจเล่นหมากล้อมกับครู แต่เมื่อเขาได้ลองเล่นเป็นครั้งแรก หมากของออมสินถูกกินหมดเกลี้ยงกระดาน แพ้ราบคาบอย่างรวดเร็ว ออมสินคิดในใจว่ามันยากกว่าที่คิด เขาไม่รู้เลยว่าควรวางหมากตรงไหน ถึงจะกินหมากฝ่ายตรงข้ามได้ ออมสินรู้สึกเสียใจผิดหวังกับตัวเอง

แต่แล้วครูก็พูดขึ้นว่า “การแพ้ไม่ใช่เรื่องที่น่าอายเลยนะ...แต่การแพ้จะทำให้เราเริ่มมองอะไรกว้างขึ้น และการเล่นหมากล้อมก็เหมือนชีวิตเราแหละ กระดานหมากล้อมมันใหญ่ มีพื้นที่ให้เราวางเม็ดหมากตั้งเยอะ บางครั้งเราวางหมากแบบไม่คิดก่อนวาง ไม่มองพื้นที่รอบ ๆ กระดานก่อนก็ทำให้เราพลาด แต่จริง ๆ แล้วการพลาดเสียหมากในจุดหนึ่ง ยังมีพื้นที่ให้วางเม็ดหมากตรงจุดอื่น ๆ ต่อ เพื่อสร้างพื้นที่ใหม่ให้กับตัวเอง และจากที่ว่าแพ้อาจจะกลายเป็นชนะได้นะ”

ออมลินฟังครูแต่ยังไม่เข้าใจมากนักว่าครูหมายถึงอะไร ครูก็พูดต่อว่า “วันพรุ่งนี้ลองมาเล่นกับครูอีกนะ เดี่ยวครูจะสอนให้เธอเล่นเก่งเอง”

จากนั้นหลังเลิกเรียนทุก ๆ วัน ออมลินจะแวะไปหาครูเพื่อเรียนหมากล้อม แม้ออมลินจะพยายามเล่นแค่ไหน เขาก็ยังแพ้ในทุกเกมที่เล่น แต่ตอนนี้เขาไม่ได้รู้สึกผิดหวังกับตัวเองเหมือนก่อนหน้านี้ เป็นเพราะอมลินเข้าใจเกมหมากล้อมมากขึ้น ทุกครั้งที่เขาแพ้ เขายังยิ้มให้ครู ครูได้บอกข้อผิดพลาดของเขา และตัวเขาเองรู้สึกได้ถึงแม้เขาจะยังแพ้อยู่ แต่เขาไม่เคยแพ้ในจุดเดิม และก็รู้สึกว่าตัวเองเล่นดีขึ้นเรื่อย ๆ ในเกมถัด ๆ ไป

แล้ววันหนึ่งอมลินได้เจอกับเพื่อนกลุ่มเกเรกลุ่มเดิม และยังคงล้อเลียนอมลินว่าเป็นเด็กขี้แพ้ ครั้งนี้ ออมลินกลับเฉย ๆ กับสิ่งที่เพื่อนพูด ไม่เอามาคิดมาก แต่เขากลับคิดถึงเกมหมากล้อม และคำพูดของครูที่เคยสอน เขาจึงพูดกับตัวเองว่า “ถึงแม้ตอนนี้เราจะถูกล้อ...แต่ยังไม่แพ้ เรายังมีทางออก”

สิ่งที่อมลินทำในวันนั้น เขาไม่สนใจกับสิ่งที่เพื่อนพูดถึงเลยสักนิด เขาคิดแต่ว่า เขาจะเริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเอง เขาจะเริ่มกล้าตอบคำถามครูในห้องเรียน ไม่ต้องกลัวว่าถ้าตอบผิดจะเป็นเรื่องที่น่าอายเพราะหากตอบผิด เขาจะได้เรียนรู้และจำได้ว่าอะไรคือคำตอบที่ถูกต้อง ออมลินกลายเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น และเริ่มตอบคำถามครูได้ถูก แม้ตอบผิดก็จะยิ้ม และเริ่มมีเสียงหัวเราะกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน

อมลินฝึกฝนการเล่นหมากล้อมทุก ๆ วัน และวันหนึ่งครูให้ออมลินสมัครเป็นนักกีฬาหมากล้อมของโรงเรียน ได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันกับนักกีฬาจากโรงเรียนอื่น ๆ ออมลินลงแข่งหลายสนาม เจอนักกีฬาที่หลากหลาย แต่เล่นเกมที่แข่งไม่มีรูปแบบเกมที่ซ้ำกันเลยสักเกม ออมลินแข่งได้รางวัลชนะเลิศบ้าง แพ้บ้าง แต่ไม่ว่าผลการแข่งขันจะเป็น

อย่างไร เขาจะยอมรับผลการแข่งขันนั้น ชนะคือดีใจ แพ้ก็เสียใจ แต่มันคือ การแพ้ในเกม เพื่อเรียนรู้ให้เราไม่แพ้ในจุดเดิมอีกต่อไป

ตอนนี้ออมลินรู้แล้วว่า ‘ความสุข...ไม่ได้อยู่แค่ในตอนที่เราได้รับ ชัยชนะ แต่มันอยู่กับทุกเกมกระดานที่เราเล่นด้วยความสนุก’ ‘ความทุกข์... จากการพ่ายแพ้ จะเป็นครูที่สอนให้เรารอบคอบในเกมถัดไปมากขึ้น’ ‘ความหวัง...คือ การที่เราไม่ยอมพ่ายแพ้ระหว่างเกม ตราบใดที่เรายังมีพื้นที่ว่างบนกระดานให้วางเม็ดหมาก เราก็อาจจะได้รับชัยชนะในเกมนั้นก็ได้อีก’

ตั้งแต่นั้นมา ออมลินกลายเป็นเด็กที่ไม่ว่าจะเจอเรื่องใด ๆ เกิดขึ้น เขาจะคิดถึงเกมกระดานหมากล้อม เขาจะยิ้มกับความสนุกที่เกิดขึ้นในชีวิต เรียนรู้กับความทุกข์ที่อาจจะเกิดขึ้นแบบไม่ตั้งตัวและมีความหวังให้กับตัวเอง ในทุก ๆ วัน ชีวิตเหมือนหมากล้อม เมื่อเกมยังไม่จบ เราก็ยังมีความหวังได้เสมอ ‘นี่แหละ กระดานหมากวิเศษของออมลิน’

นางสาวธัญลักษณ์ ดันดีสุนทรมย์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ปากกาอัจฉริยะ

“อยากเป็นนักเขียนจริง ๆ หรือกล้า เราว่านายไม่เหมาะหรอก”

ช่วงชีวิตหนึ่งของการเติบโต เรามักจะวาดฝันภาพในอนาคตไว้มากมาย ทว่าด้วยอุปสรรคและปัญหาที่ถาโถมเข้ามาใส่ แม้ความทะเยอทะยานจะมากเพียงใดก็ต้องท้อถอยบ้างเป็นธรรมดา เจกเช่นเดียวกับ “กล้า” เด็กหนุ่มผู้วาดฝันอยากจะเป็นนักเขียน และอยากร่วมงานกับ “คุณดาวเมฆ” นักเขียนลึกลับ เจ้าของผลงานการเขียนเรื่องราวสร้างสรรค์อันเป็นเอกลักษณ์นั่นเอง

“เฮ้อ” เด็กชายถอนหายใจ เขาหวนคิดถึงคำพูดของผู้คนรอบตัวที่เอาแต่บอกเขาว่า งานเขียนของเขาไม่ดี และคอยบอกให้ตนเปลี่ยนใจดวงตาสีเข้มกวาดมองไปทั่วบริเวณ ก่อนจะมีใครบางคนเดินเข้ามาทางที่กล้านั่งอยู่

“ขอโทษนะครับ พี่ขอนั่งด้วยสักครู่จะได้หรือเปล่า” บุคคลนิรนาม
ว่าพลางชี้ไปยังที่ว่างบนเก้าอี้มายาวข้างตัวกล้า เด็กชายพยักหน้าตอบ
คนตรงหน้ายิ้มขอบคุณ แต่เมื่อนั่งลงก็เริ่มถามคำถามคนที่นั่งอยู่แล้ว
ทันที

“พี่เห็นน้องนั่งเศร้ามาสักพักใหญ่แล้ว มีเรื่องอะไรไม่สบายใจ
หรือเปล่าครับ เล่าให้ฟังได้นะ” เด็กชายหันมาสบตากับชายตรงหน้า
ท้ายที่สุดจึงเล่าเรื่องของตนให้แก่อีกฝ่ายซึ่งรับฟังเงียบ ๆ

“ผมพยายามแล้ว แต่ไม่ว่าจะทำยังไงก็ไม่ดีขึ้นเลยครับ”

“อ่า... พี่เข้าใจแล้ว เอาแบบนี้ก็แล้วกันนะ”

คนอายุมากกว่าความหาบางสิ่งในกระเป๋าสะพาย มันคือปากกาดำ
ด้ามหนึ่ง ที่แลดูธรรมดาเอาเสียมาก ๆ

“นี่คือปากกาวิเศษ ผู้ที่ใช้จะเขียนสิ่งที่คิดในหัวออกมาได้ดีมาก
แต่ข้อแม้คือ ผู้ใช้ต้องใช้มันทุกวันจนกว่าหมึกจะหมด” บุคคลพูดเก่ง
ยื่นปากกาออกมา

“ฉันทให้”

“ผมหรือ” กล้าสับสน คนอย่างเขาสมควรได้รับมันจริง ๆ หรือ

“พี่ดูคนไม่ผิดหรอก ใคร ๆ ก็มีความฝันกันทั้งนั้น แต่มีไม่กี่คน
ที่ต่อให้จะโดนดูถูกหรือล้อเหลว ก็ยังเชื่อมั่นในเส้นทางของตน ลู๊ ๆ นะ
ถ้าตั้งเมื่อไหร่พี่จะไปขอลายเซ็นคนแรกเลย”

กล้ากล่าวขอบคุณ จากนั้นเขาก็ตรงกลับบ้านพร้อมกับปากกา
ในมือ และรีบใช้มันในทันที จากหนึ่งตัวอักษรสู่หนึ่งหน้า จากหนึ่งหน้า
สู่หนึ่งเล่ม

กาลเวลาล่วงเลยผ่านไป กล้ายังคงฝึกฝนที่จะเขียนเรื่องราว
ในหัวของเขาไม่หยุดหย่อน แม้ปากกาตำมนั้นจะไร้ซึ่งน้ำหนัก แต่เขา
ยังคงเก็บรักษามันเอาไว้ จนในที่สุดเขาก็ได้รับรางวัลนักเขียนดีเด่น และได้มี
โอกาสร่วมงานกับ “คุณดาวเมฆ” ทว่าทันทีที่ได้เจอเขาถึงกับพูดไม่ออก

“สวัสดีครับน้องกล้า ไม่เจอกันนานเลยนะ”

ใช่แล้ว คุณดาวเหมไม่ใช้ใครที่ไหน แต่เป็นชายที่เคยพูดกับเขา
ในวันนั้นนั่นเอง พอได้สติแล้วก็รีบขอขอบคุณเรื่องปากกาที่ทำให้เขา
มีวันนี้ได้ แต่อีกฝ่ายกลับส่ายหัวแล้วเอ่ย

“ผมไม่เคยเป็นส่วนที่ทำให้คุณประสบความสำเร็จเลย เป็นคุณ
ที่ก้าวข้ามช่วงเวลาที่ยากลำบากด้วยตนเองด้วยความสามารถของคุณ
ต่างหาก”

ทุก ๆ คนมีความฝัน แต่มีเพียงคนที่พยายามเท่านั้นที่จะคว้ามัน
ไว้ได้ ดังนั้นหากเราตั้งใจหรืออยากได้อะไร จงตั้งใจทำให้สำเร็จ
เมื่อนั้นความฝันก็จะกลายเป็นความจริง และจะนำมาซึ่งความสุข
ที่ประเมินค่าไม่ได้เลย

นางสาวณัฐณิชา เหลืองประดิษฐ์กุล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เพชรบุรี
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

ฉัน (ไม่) พิเศษ

ณ หมู่เกาะแห่งหนึ่งที่ไม่เคยมีใครค้นพบ มีมนุษย์ตัวเล็ก ๆ กำลังใช้ชีวิตกันอย่างสุขสันต์ หมู่เกาะนี้มีความพิเศษอยู่มากมาย ตั้งแต่บรรยากาศรอบ ๆ เมือง ที่ไม่ว่าจะมองไปทางใดก็จะได้พบเห็นสีสันสดใส อยู่เสมอทั้งต้นไม้สีเขียวขจี ดอกไม้หลากหลายสี ผู้คนยิ้มแย้มให้กัน และอีกหนึ่งสิ่งที่ทำให้เกาะนี้มีความพิเศษ นั่นก็คือ มนุษย์ทุกคน จะมีพลังวิเศษ ไม่ว่าจะเป็ดยักษ์ของหนักได้ เสกของได้ตามต้องการ และความสามารถอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่เคยมีใครคาดคิด

ท่ามกลางผู้คนที่มีพลังวิเศษเหล่านั้น มีเด็กสาวคนหนึ่งชื่อเหมอ ที่ไม่มีพลังวิเศษแบบคนอื่น ๆ เธอมักคิดน้อยใจในโชคชะตาอยู่เสมอ เด็กสาวยังคงเฝ้ารอว่าอีกนานเพียงใดเธอถึงจะมีพลังเหมือนคนอื่น

เมื่อใช้ชีวิตอย่างธรรมดาอยู่กับยายผู้เป็นที่รัก ยายมีความสามารถพิเศษคือ ถ้าจับมือใครจะสามารถรับรู้ความรู้สึกของคนคนนั้นได้ บ่อยครั้งที่หลานสาวจะมาระบายความในใจให้ยายฟัง ทำให้ยายรู้ว่าหลานมีความทุกข์ในใจมากเพียงใด

อยู่มาวันหนึ่งยายตัดสินใจเล่าเรื่องที่เปลี่ยนชีวิตของเด็กสาวไปตลอดกาล ยายเริ่มเล่าว่ามีความเชื่อหนึ่งเชื่อกันว่า หากเดินทางเข้าไปในป่าลึกของเกาะนี้ จะพบกับทุ่งดอกไม้หลากสีที่จะสามารถบอกพลังวิเศษแก่ผู้ที่เห็นได้ โดยให้เดินเข้าไปในทุ่งดอกไม้ นั้น แล้วเลือกดอกไม้มาหนึ่งดอกที่รู้สึกถูกใจ จะปรากฏให้เห็นนางฟ้าตัวจิ๋วผู้ที่บอกพลังวิเศษแก่เจ้า เด็กสาวได้ยินยายเล่าดังนั้นก็เกิดความสนใจ แววดตาของเธอที่เป็นประกายเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น ยายรู้ดีว่าหากจะห้ามหลานของตนคงยาก เพราะหลานสาวมีความมานะอย่างมาก ถ้าจะทำอะไรก็จะทำให้สำเร็จตั้งหวัง

เช้าวันถัดมา เมอลงมือเตรียมของในการเดินป่า เธอบอกลายายก่อนออกเดินทาง และให้คำมั่นสัญญาว่าจะกลับมาอย่างปลอดภัย ก่อนที่เธอจะออกเดินทางยายนึกขึ้นได้ว่าหากไปถึงป่าแล้วพบกับกระต่ายตัวหนึ่งมันจะเป็นผู้นำทางให้เธอในการเดินทางครั้งนี้ เมื่อเธอเข้าใจแล้วจึงเริ่มออกเดินทางในช่วงสาย ๆ พร้อมกระเป๋าสะพายหลังหนึ่งใบที่เต็มไปด้วยของสำคัญ

แสงแดดอ่อนนวลส่องผ่านต้นไม้ใบหญ้า สายลมพัดเอื่อย ๆ ต้นหญ้าไหวพริ้วไปตามแรงลม ป่าลึกแห่งนี้ไม่ได้อันตรายอย่างที่คิด แต่กลับเต็มไปด้วยเสียงประสานของสัตว์น้อยใหญ่ และมีแต่สัตว์ใจดี เพราะสัตว์เหล่านี้สามารถสื่อสารได้เหมือนมนุษย์ เมื่อเดินมาได้สักพัก

เมื่อรู้สึกกระหายและเริ่มเหนื่อยล้า จึงมองหาอาหารใกล้ ๆ โดยการฟังเสียงน้ำแล้วค่อย ๆ เดินตามเสียงที่ได้ยิน

เด็กสาวย่อตัวลงพร้อมจุ่มมือทั้งสองข้างลงไปในลำธารที่มีกระแสน้ำไหลเย็นฉ่ำ เธอล้างหน้าจนรู้สึกสดชื่นขึ้นขึ้นและพร้อมสำหรับการเดินทางต่อไป ขณะที่กำลังจะออกเดินทาง เธอได้ยินเสียงบางอย่างดังมาจากในพุ่มไม้ ด้วยความอยากรู้อยากเห็นจึงค่อย ๆ ย่างเท้าเบา ๆ เข้าไปใกล้พุ่มไม้นั้น ทันใดเอง เจ้ากระต่ายตัวน้อยขนขาวฟูกระโดดออกมาจากพุ่มไม้ พร้อมส่งเสียงดังทำให้เธอตกใจ และเมื่อเห็นเด็กสาวร้องกรี๊ดดังออกมา มันจึงยิ้มร่า “เธอเข้ามาในป่านี้ทำไม” กระต่ายน้อยเอ่ยถามยังไม่ทันที่เธอจะได้ตอบกลับ เจ้ากระต่ายก็หนีขึ้นมาได้ “เพราะเรื่องเล่านั่นใช่ไหมล่ะ” มันตอบเบา ๆ ด้วยสีหน้ามั่นใจ ลือว่าเธอไวใจมันได้

การเดินทางของเด็กสาวไม่เจียบเหงาอีกต่อไป เพราะมีเพื่อนร่วมทางที่คอยแนะนำป่าแห่งนี้ให้เธอ ป่าในตอนนี้นำกำลังถูกละเลยจากผู้คน ทั้ง ๆ ที่ป่าสร้างอะไรมากมายให้แก่โลก เด็กสาวได้ยินคำพูดจากสัตว์ทำให้เธอตระหนักรู้ได้ว่า สัตว์ในป่ากำลังเดือดร้อนจากการกระทำของมนุษย์ เธอจึงให้คำสัญญาแก่กระต่ายว่าเธอจะรักต้นไม้ทุกต้น สิ่งมีชีวิตทุกตัว กระต่ายน้อยยิ้มตอบด้วยสีหน้าพึงพอใจ

“ถึงแล้วละที่ที่เธอตามหา” เบื้องหน้าของเธอเป็นทุ่งดอกไม้กว้างใหญ่มองได้ไกลสุดลูกหูลูกตา ถึงแม้เกาะนี้จะมีสิ่งมหัศจรรย์มากมาย แต่การได้เห็นธรรมชาติที่งดงามด้วยตาของตัวเองแบบนี้ ทำให้ความเหนื่อยล้าของการเดินทางทั้งหมดหายเป็นปลิดทิ้ง เธอมองเห็นดอกไม้สีชมพูสวยหวาน ส่งกลิ่นหอมอ่อน ๆ ดอกหนึ่งที่รู้สึกถูกใจ จึงรีบเดินเข้าไปเด็ดโดยไม่รอช้า เพื่อหวังจะได้รู้พลังวิเศษที่รอคอยมานาน แต่สุดท้ายกลับไม่มีนางฟ้าตัวจิ๋วบินออกมาเหมือนในเรื่องเล่าของยาย แม้แต่ตัวเดียว แต่น่าแปลกใจที่เธอกลับไม่ได้รู้สึกเสียใจกับสิ่งตรงหน้าเท่าไรนัก

เพราะตอนนี้เธอได้เรียนรู้แล้วว่าพลังวิเศษที่เหมาะสมกับเธอที่สุดคือ ความมานะพยายาม และการพึงพอใจในสิ่งที่ตัวเองเป็นการไม่มีพลังวิเศษเหมือนคนอื่นไม่ใช่เรื่องที่ทำให้เธอต้องรู้สึกแตกต่าง เธอเป็นเด็กคนหนึ่งที่ยังสามารถเรียนรู้อะไรหลาย ๆ อย่างได้ในชีวิต และยังคงตามหาสิ่งที่ตัวเองชอบเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองขึ้นไปเรื่อย ๆ ได้ในทุก ๆ วัน

ก่อนออกจากป่า เจ้ากระต่ายมอบผลไม้แสนอร่อยให้แก่เธอ พร้อมให้ข้อคิดกับเธอว่า “การเข้ามาในป่าครั้งนี้ เธอมาด้วยความหวัง เมื่อวานเธออาจจะรู้สึกทุกข์ วันนี้เธอกำลังมีความสุข จงจำไว้เสมอว่า ความสุข ความทุกข์ ความหวังนั้น เป็นสิ่งปกติ เราอาจไม่ได้พบเจอทุกวัน แต่มันมีอยู่เสมอ”

นางสาววสินดา อ่อนทอง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี ๒
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความสุข ความทุกข์ ความหวัง ในฝันแผ่นดินถิ่นอีสาน

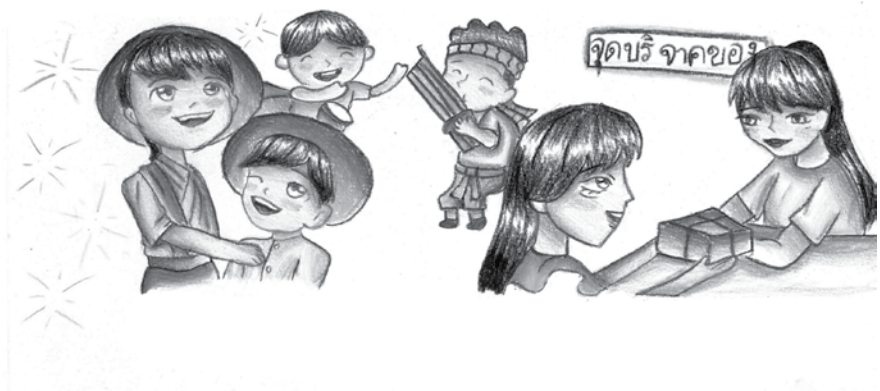
ผมเกิดแดนอีสาน
แผ่นดินแสนกว้างไกล
มีบุญบังไฟใหญ่
แห่เทียนเข้าพรรษา

ปราสาทแสนล้ำค่า
พี่น้องต่างเกื้อกูล
มีเสียงพิณเสียงแคน
โปงลางล้ำสมัย
ตอนนี้อีสานเศร้า
หวาดกลัวเหลือทวิ

มีตำนานอันยิ่งใหญ่
ท่องเที่ยวไปสุขทุกครา
ไหลเรือไฟงามจับตา
เที่ยวงานไหมเมืองดอกคูณ
สืบทอดมาไม่หายสูญ
ร่วมเกิดทุนสมบัติไทย
ที่สุดแสนเพราะจับใจ
พ็อนญูไทรำเซ็งมี
แสนเจ็บเหงาในฤดู
เหล่าน้องพี่ต้องมาตาย

เพียงเพราะการแย่งชิง	เสียงปืนยิงไม่ขาดสาย
เจ็บปวดใจมลาย	เสียงระเบิดเลือดนองดิน
เชิดชูทหารกล้า	ต้องรักษาปถพิน
จารึกในแผ่นดิน	สละชีพป้องดินแดน
ผู้คนอพยพ	เสียงสู้รบทุกข์เหลือแสน
โหยหาเสียงพิณแคน	สุดเหว่ว่าพลัดถิ่นตน
เกิดภัยในแผ่นดิน	น้ำตารินไทยทุกคน
เลือดไทยนั้นอดทน	ช่วยเหลือกันด้วยหัวใจ
หวังเพียงไทยสงบ	ไม่มีรบราวีใคร
ลี้ภัยผ่านพ้นไป	รวมเลือดไทยเป็นหนึ่งเดียว

เด็กชายณชรัต จาริกกลาง
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลхамสะแกแสง (ศรีรัฐประชาอนุเคราะห์)
 อำเภอхамสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา

ผลงานภาพของนักเรียนในรูปแบบออนไลน์

สแกนคิวอาร์โค้ด ดูผลงานนักเรียน

สีสันแห่งการเรียนรู้

เด็กหญิงญาดา จีนชูแก้ว

เด็กหญิงณัฐกฤตา สุขกาย

เด็กหญิงทริดา ไชยรัตน์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์

อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สีภาพร่วมใจรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

เด็กหญิงฝากขวัญ บุญคุ้ม

เด็กหญิงปณิตดา ศรีธิหล้า

เด็กหญิงณัฐกฤตา สมเสร

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์

อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

เรียนรู้ เต็บโต อย่างมีความสุข

เด็กหญิงกัญญาภัทร พันธุ์ป้อม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เด็กหญิงอารดา เวณภูติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เด็กหญิงพิชญาภา ดวงมีโสม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์

อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

สามสถาบันรวมจิตใจ

เด็กหญิงวรลัญช์ จันทร์สีหราช

เด็กหญิงธัญชนก ขาวพุ่ม

เด็กหญิงปุดมณฑา ศรีธิหล้า

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์

อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

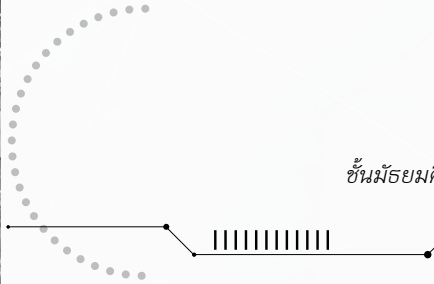
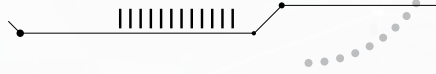

เด็กไทยหัวใจสิ่งแวดล้อม

เด็กหญิงพลอยรัฐ สำเร็จดี

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา

อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

หัวใจของคนไทย

เด็กหญิงรัชนิกร ตามบุญ

เด็กหญิงมัลลิกา ทองปิว

เด็กหญิงนันทิตา อ่อนสุด

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาตาลเหนือ

อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี

ปลูกจิตสำนึกเด็กไทย

นางสาวชนิดาภา ภูทอง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

AI เพื่อนร่วมสร้างอนาคต

นางสาวลัยภรณ์ พลอยสิทธิ์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

โรงเรียนแหลมสิงห์วิทยาคม “อาหารสังฆะวัฒนธรรม ๔ อบอุ่น”

อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

ผลงานเขียนของนักเรียนในรูปแบบออนไลน์

สแกนคิวอาร์โค้ด ดูผลงานนักเรียน

ลมหายใจในปลายบุรพา

เด็กหญิงปณิดา บุตดาใจม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
เด็กหญิงปทิตตา สุธรรมา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
เด็กหญิงวันสนันท์ แก้วจันทร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนบ้านท่าเรือจ้าง (ประชาชนูปถัมภ์)
อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด

โลกนี้มีทั้งมิตรและมิถจฉาชีพ

เด็กหญิงณัฐกมล แก้วศรี
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๗๑ (ก่อสร้างคลองด่าน)
อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

โลกนี้มีทั้งมิตรและมิถจฉาชีพ

เด็กหญิงจักรีรัตน์ โอตรวรรณะ
เด็กหญิงชณิศรา สันทรัพย์
เด็กหญิงวริษฐา ว่องเกษกิจ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

มิตรภาพต่างแดน

เด็กหญิงธนาพา ไพรมุ้ย
เด็กหญิงเกสร สิมชาติ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนวัดซากมะกรูด
อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง

สืบสานมรดก ไร่เอัวิหารราย

เด็กหญิงบงกช โคลิน
เด็กหญิงเขมจิรา แก่สีไลहित
เด็กหญิงพิชญารักษ์ รัฐบาล
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนราชวินิต
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ดูให้ดีกว่า...มิตรแท้หรือมิถิ์จี้ยั้ทรพ้ย

เด็กหญิงกัญญารัตน์ วิวุฒิ

เด็กหญิงพิมพ์นารา เช็ดขาม

เด็กหญิงชลิดา แก้วมา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านแม่จั่วะ (ประชาราษฎร์รังสรรค์)

อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่

ความสุข ความทุกข์ บนเส้นทางฝัน

เด็กหญิงปาริฉัตร ฤทธิ์เต็ม

เด็กหญิงกมลนทรธรรณ์ วรรณหัด

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนวัดหัวจั่ว

อำเภอยะหริี่ จังหวัดนครสวรรค์

เด็กสาวปัญญา (ประดิษฐ์)

นางสาวสุพิชญา สายสุดตา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านม่วงพิทยาคม

อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ปูเป้กับโรงเรียนใหม่

นางสาวอรอุมา ดวงแก้ว

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนเทศบาลบ้านเสนารังสรรค์

อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

จิตกรมือซ้าย

เด็กหญิงกุลธิดา ประคูปตานนท์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนหนองพอกวิทยาลัย

อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

แอกนาใหม่ จุดบั้งไฟเอ้้นฝน

นางสาวอุษณีย์ รังษิ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนหนองพอกวิทยาลัย

อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

ลมหายใจบ้านเรา

นางสาวธันยพร คงศิริ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย กระบี่

อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

ปริศนาอักษรไขว้ “สำนวนไทย”

ชี้	ห	ม	อ	ดู	ก	ไ	ก่	อ	อยู่	ใ	น	กำ	มี	อ	ห
ชี้	ง	ก	ร	น	ต้	ก	ข	อยู่	อ	น	ห	มี	ก	ค	ว
า	ม	ฟ้	ส	า	บ	น้ำ	ไ	ห	ชี	ก้	ว	บ	บ	น	า
ง	เ	จ	ด	นิ	รี	ห	นี้	ง	ต้	ข	ม	เ	ใ	ป้	น
จ้	ชี	อ	ร	ด	ห้	นี้	ย	า	ย	ว	า	ส	น	น้ำ	เ
บ	ม	มี	น	ต	ใ	ง	ใ	มี	อ	ต้	ห	อ	ก	อ	ป้
ตี	ใ	ง	ไ	ห	น	ใ	ใ	ม	จ้	ตี	มู	ใ	ะ	จ้	น
ก	น	อ	ท	า	ชี้	จ	จ	ตุ	บ	อ	ไ	ห้	ล	บ	ล
แ	ม	ส	ป้	น	น้ำ	เ	ป้	น	ต้	ว	ป	ว้	า	เ	ม
ต	ห	า	ปุ	ข	ฝ	ดี	ห้	ตี	ชี้	เ	ไ	ว	ค	ก	ข
น	า	ล	มี	ช	โ	ย	ก่	ย	ชี้	ป้	ก่	เ	ร	ตี	ม
ถึ	ส	ป	ช	ย	ก	ว	ช	า	น	น	ม	ค	อ	ม	เ
ด	มู	บ	ฝ้	กิ	น	ก้	ไ	ต้	ว	ป	า	ย	บ	ฝ้	ป้
ห	ท	จ้	บ	จ	ส	น	ชี	ะ	า	โ	มี	ค้	ข	ใ	น
พ	ร	า	ย	ง	อ	มี	ก	ร	น	ถ	กำ	า	จ	น	ย
ป	บ	ล	ณ	ธ	บ	ค	ฝ้	ก	ชี	โ	ร	ย	ห	นี้	า

- ความหมาย “สำนวนไทย” หน้า ๑๑๗
- ตูเฉลย หน้า ๑๒๑

ความหมาย ปริศนาอักษรไขว้ “สำนวนไทย”

๑. หมายถึง ผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจ ไม่มีทางหนีหรือทางต่อสู้
๒. หมายถึง การทำความดีเพียงผิวเผิน
๓. หมายถึง ลงทุนมากแต่ได้ผลน้อย
๔. หมายถึง ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์น้อยแต่สำคัญตนว่ามีความรู้มาก
๕. หมายถึง สร้างเรื่องเท็จให้เห็นเป็นจริงเป็นจัง
๖. หมายถึง หมายถึงจะทำเอาให้ได้ทั้งสองอย่าง เสี่ยงทำการสองอย่างพร้อม ๆ กัน หรืออาจจะไม่สำเร็จทั้ง ๒ อย่าง
๗. หมายถึง มีโอกาสดีควรรีบทำ
๘. หมายถึง คำชมมักไร้สาระทำให้ลืมหิวขาดสติ แต่คำติมักเป็นประโยชน์ทำให้ได้คิด
๙. หมายถึง ใช้เปรียบเทียบคนที่แสดงอาการตื่นตกใจง่าย โดยไม่ทันสำรวจให้ถ่องแท้
๑๐. หมายถึง ค้นหาสิ่งที่ยากจะค้นหาได้ ทำกิจที่สำเร็จได้ยาก
๑๑. หมายถึง มีความคิดเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
๑๒. หมายถึง ลักษณะของการถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน ด้วยการให้สิ่งของแลกเปลี่ยน หรือตอบแทนซึ่งกันและกัน เป็นต้น

AI QUIZ FIGHT

อุปกรณ์

1. ดินสอ คนละ 1 แท่ง
2. หมากกอม คนละ 1 ตัว อาจใช้ยางลบ หรือ ช้อนอะไรก็ได้
3. กระดาษเกม 1 แผ่น ต่อ 2 คน

จุดประสงค์

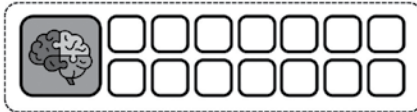
K : เพื่อออกการรู้เท่าทันปัญญาประดิษฐ์
A : เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

เตรียมพร้อม

จับคู่เล่น 2 คน

1. เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม โดยเตรียมดินสอ และนำหมากกอมไปวางไว้ในช่อง Start **START**

2. ทำความเข้าใจของระดับการรู้เท่าทัน

“**ช่องการรู้เท่าทัน**” เป็นคะแนนของการตอบคำถาม หรือช่องที่มีสัญลักษณ์ +1 และ +2 เมื่อเดินไปตก ช่องที่มีสัญลักษณ์ดังกล่าวให้ / ในช่องตามจำนวน การบวกนั้น เช่น ได้รับ +1 = **1**

“**ช่องโล่ป้องกัน**” เป็นช่องโล่ในการป้องกันภัย จาก AI จากช่อง หากเดินไปตกช่องนี้จะได้ +1 **1** ช่องโล่ป้องกัน และหากช่องเต็มแล้ว ครั้งต่อไปจะแพ้ผู้เล่นอีกฝั่งในทันที

“จบขั้นตอนการเตรียมความพร้อมมาเริ่มเกมกันได้เลย”

วิธีการเล่น

ขั้นตอนการเล่นเกมนี้อาจเล่นไปพร้อมกันทีละขั้นตอน โดย 1 รอบการเล่น มีทั้งหมด 2 ขั้นตอน ดังนี้

1 FIGHT&WRITE

FIGHT

ให้เป่ายิ่งจุบ กันหากคนชนะ/แพ้

ชนะ

สามารถเดินได้ 1-2 ช่อง หรือไม่เดินก็ได้

แพ้

บังคับให้เดิน 1 ช่อง

WRITE

เขียนการเดินทาง

หากเดินจำนวนเท่าไร ให้ **1** ช่อง ตามจำนวนช่องที่เดิน

เช่น หากเดิน 2 ช่อง คือ **1 1** (สำหรับผู้เป่ายิ่งจุบชนะ)

ส่วนผู้แพ้ คือ **1**

เขียนเงินช่องการรู้เท่าทัน/ป้องกัน

หากเดินไปตกช่องที่มีสัญลักษณ์ +1 ให้ขีด **1** ช่องรู้เท่าทัน หรือ ช่องโล่ป้องกัน

AI QUIZ FIGHT

อุปกรณ์

1. ดินสอ คนละ 1 แท่ง
2. หมวกเกม คนละ 1 ตัว อาจใช้ยางลบ หรือ ปืนอะไรก็ได้
3. กระดานเกม 1 แผ่น ต่อ 2 คน

จุดประสงค์

- K : เพื่อบอกการรู้เท่าทันปัญญาประดิษฐ์
A : เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

2 UNLOCK SKILLS

ปลดล็อคความสามารถในเกม ได้โดย

"การเป่ายังจุบ" เมื่อปลดล็อค หากชนะถือว่าสามารถปลดล็อคได้จะสามารถใช้ความสามารถนั้นได้ทันที และหากแพ้จะยังไม่สามารถปลดล็อคได้

- ปลดล็อคผ่านการเป่ายังจุบเท่านั้น
- ขอปลดล็อคได้รอบละ 1 อย่างเท่านั้น
- ใน 1 รอบ การขอปลดล็อคสามารถทำได้ทั้ง 2 ฝ่าย

รายละเอียดความสามารถ

สามารถสลับที่หมวกเกมของทั้ง 2 ฝ่ายได้

สามารถโจมตีอีกฝ่าย โดยการเพิ่ม +1 ของช่องไล่ป้องกันได้อีก 1 ช่อง

สามารถเดินได้ 3 ครั้ง โดยไม่ต้องเพิ่มช่องการเดิน

ให้เล่าให้เพื่อนฟังว่า "เราจะใช้ AI อย่างไร จึงจะปลอดภัย" เมื่อเล่าจบจะได้รับ +1 ช่องการรู้เท่าทัน AI

ปลดล็อคสิ่งที่ไม่เคย

ดังนั้นความสามารถ 1 อย่าง จะใช้ได้แค่ 1 ครั้งเท่านั้น

การจบเกม

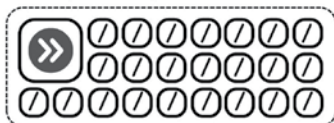
▶ จบเกมจากช่องรู้เท่าทัน AI ของผู้เล่น 1 คน เต็ม

เล่นแบบนี้ไปซ้ำ ๆ จนกว่าจะจบเกม คือ ผู้เล่นที่ช่องรู้เท่าทัน AI ของผู้เล่น 1 คน เต็มก่อน จะเป็นผู้ชนะ

▶ จบเกมจากช่องเงินที่เต็มแล้ว

หากช่องในการเดินของ 1 คน เต็มเท่าไร เกมจะจบลงทันที และใครที่ระดับการรู้เท่าทัน AI มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

▶ จบเกมจากออกจากเกม

หากช่องไล่ป้องกันเต็ม แล้วเดินไปที่ช่องภัย AI หรือ ได้รับการโจมตีอีก จะออกจากเกม และอีกฝั่งจะชนะในทันที

เฉลยปริศนาอักษรไขว้ “สำนวนไทย”

ชี้	ห	ม	อ	ลูก	ก	ไ	ก่	อ	อยู่	ใ	น	กำ	มี	อ	ห
ชี้	ง	ก	ร	น	ต้	ก	ข	อยู่	อ	น	ห	มี	ก	ค	ว
า	ม	พี	ส	า	บ	น้ำ	ไ	ห	ชี	ก็	ว	บ	บ	น	า
ง	เ	จ	ด	นิ	รี	ห	นั	ง	ต้	ข	ม	เ	ใ	ปั้	น
จ	ชี้	อ	ระ	ค	ห้	นี้	ย	า	ย	ว	า	ส	น	น้ำ	เ
บ	ม	มี	น	ต	ใ	ง	ใ	มี	อ	ต้	ห	อ	ก	อ	ปี
ตี	ใ	ง	ไ	ห	น	ใ	ใ	ม	จ	ตี	มุ	ใ	ะ	จ	น
ก	น	อ	ท	า	ชี้	จ	จ	ตุ	บ	อ	ไ	ห้	ล	บ	ล
แ	ม	ส	ปั้	น	น้ำ	เ	ปี	น	ต้	ว	ป	วั	า	เ	ม
ต	ห	า	ปุ	ข	ฝ	ตี	ห้	ต้	ชี้	เ	ไ	ว	ค	ก	ข
น	า	ล	มิ	ช	โ	ย	ก่	ย	ชี้	ปี	ก่	เ	ร	ตี	ม
ถึ	ส	ป	ช	ย	ก	ว	ช	า	น	น	ม	ค	อ	ม	เ
ด	มุ	บ	ฝึ	ก	น	กั	ไ	ต้	ว	ป	า	ย	บ	ฝึ	ปี
ห	ท	จ	บ	จ	ส	น	ชี	ะ	า	โ	มี	คั	ข	ใ	น
พ	ร	า	ย	ง	อ	มี	ก	ร	น	ถ	กำ	า	จ	น	ย
ป	บ	ล	ณ	ธ	บ	ค	ฝึ	ก	ชี	โ	ร	ย	ห	นั	า

เฉลย

๑. ลูกไก่อยู่ในกำมือ
๒. ผักชีโรยหน้า
๓. ชีข้างจับตักแตน
๔. กบในกะลาครอบ
๕. บั้นน้ำเป็นตัว
๖. จับปลาสองมือ
๗. น้ำขึ้นให้รีบตัก
๘. หวานเป็นลม ขมเป็นยา
๙. กระต่ายตื่นตูม
๑๐. งมเข็มในมหาสมุทร
๑๑. น้ำหนึ่งใจเดียวกัน
๑๒. หมูไปไถ่มา

ขอเชิญชวนผู้อ่านร่วมทำแบบสอบถาม
ความคิดเห็นที่มีต่อหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๙
<https://url-shortener.me/HUY>

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๙

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ที่ได้รับมอบหมาย)	รองประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการประปานครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ

กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานสภาสมาคมสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการสภาการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคุรุสภา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการเรือน หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือผู้แทน	กรรมการ
รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ที่กำกับดูแลสำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)	กรรมการ
ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ศึกษาธิการจังหวัดทุกจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานคลังและสินทรัพย์ สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มสารนิเทศ สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มช่วยผู้อำนวยการและประสานราชการ สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ

ผู้อำนวยการศูนย์บริการประชาชน	กรมการ
สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการกลุ่มประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา	กรมการ
สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการ	กรมการและเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานกลาง	กรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
นายธีระ ธนะพันธ์พิพัฒน์ นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
นางสาวภารดี แสงวิจิตร นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
นางสาวชฎาพร ปานวงศ์ นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ	กรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
นางสาวพิสุทธา มาพันธ์สุ นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ	กรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
นายปฐพีวิศิษฐ์ จันทร์มา เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	กรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	

**คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่าย
หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๙**

คณะกรรมการอำนวยการ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ที่ปรึกษา
ผู้อำนวยการองค์การค้ำของ สกสค.	ที่ปรึกษา
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ที่ปรึกษา
นางสุกัญญา งามบรรจง ข้าราชการบำนาญ	ที่ปรึกษา
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ประธานกรรมการ
ที่กำกับดูแลงานของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการ หรือผู้แทน	กรมการ
ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์ หรือผู้แทน	กรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและประสานงานกิจการนักเรียน หรือผู้แทน	กรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	กรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการมัธยมศึกษา หรือผู้แทน	กรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรมการ
รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ที่ได้รับมอบหมาย	กรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ	กรมการและเลขานุการ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ องค์การค้ำของ สกสค.	กรมการและเลขานุการ
หัวหน้าฝ่ายเตรียมการผลิต องค์การค้ำของ สกสค.	กรมการและเลขานุการ
นายรัฐพงษ์ สงวนงาม	กรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษาชำนาญการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	

คณะกรรมการจัดทำต้นฉบับ

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ประธานกรรมการ
ที่กำกับดูแลงานของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	รองประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ	กรรมการ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	
นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง	กรรมการ
นางวัฒนา บุญเสนอ	กรรมการ
นางสาวรพินทร คงสมบูรณ์	กรรมการ
นางสาวอนุสรฯ ดีไหว์	กรรมการ
นางสาวชนิศา ชัดเวช	กรรมการ
นางพิมพ์จิต ตปนียะ	กรรมการ
นายพิบูล ไวจิตรกรรม	กรรมการ
นางสาวประนอม เพ็งพันธ์	กรรมการ
นางสาวศิริพร พรรณพัตมน์กุล	กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ องค์การค้ำของ สกสค.	กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายเตรียมการผลิต องค์การค้ำของ สกสค.	กรรมการ
นายอาชวิน ทะวงษา	กรรมการ
นายสามารถ ชาวโพธิ์เอน	กรรมการ
นายรัฐพงษ์ สงวนงาม	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวรพีพร แต่งสุวรรณ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวพิชญานฎ โนนริบูรณ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสุภาพร คงทิพย์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวศุภิสรา ศรีสร้อย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวลีเดียวาตี เป็นบากา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวพจมาน กาญจนवास	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางเฉลิมขวัญ ต้นเจริญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกและบรรณาธิการกิจผลงาน เพื่อตีพิมพ์ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๖๙

นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง	ประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ	รองประธานกรรมการ
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	
นางวัฒนา บุญเสนอ	กรรมการ
นายพิณิจ สุขะสันต์	กรรมการ
นางสาวนภรณ์ ชัยบุตดา	กรรมการ
นางสาวรพินทร คงสมบูรณ์	กรรมการ
นางสาวอนุสรฯ ดีไหว์	กรรมการ
นางสาวชนิศา ชัดเวช	กรรมการ
นางพิมพ์จิต ตปนียะ	กรรมการ
นายพิบูล ไวจิตรกรรม	กรรมการ
นายพรชัย แสนยะมูล	กรรมการ
นางสาวชื่อนกมล ศรีสมโภชน์	กรรมการ
นางลำพู เดชาวิชิตเลิศ	กรรมการ

นางสาวศิริพร พรรณพัฒน์กุล
นายรัฐพงษ์ สงวนงาม
นางสาวประนอม เพ็ญพันธ์
นางสุภาพร คงทิพย์
นางสาวพิชญานัญ โนนริบูรณ์
นางสาวลีเดียวาทิ เป็นบากา
นางสาวรพีพร แต่งสุวรรณ
นางสาวศุภิสรา ศรีสร้อย

กรรมการ
กรรมการและเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจำหน่าย

ผู้อำนวยการองค์การค้ำของ สกสค. ประธาน
รองผู้อำนวยการองค์การค้ำของ สกสค. รองประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการตลาดและการขาย องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการผลิต องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเงินและบัญชี องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
ผู้แทนศูนย์สารสนเทศการศึกษาระดับพื้นฐาน กรรมการ
สำนักผู้อำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน
หัวหน้าฝ่ายการผลิต องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายค้าส่ง องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายค้าปลีก องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายโลจิสติกส์ องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
นักประชาสัมพันธ์อาวุโส องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการและพัฒนารธุรกิจ องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการและเลขานุการ
นักวิชาการตลาดอาวุโส องค์การค้ำของ สกสค. กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นายพีเชฐ โพธิ์ภักดี เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน
นางสุกัญญา งามบรรจง อธิการคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน
นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน
นายภูริวรรษ คำอัยกาวิณ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

บรรณาธิการ

นางเสาวภา คักตา นายรัฐพงษ์ สงวนงาม นางสาวพิชญานัญ โนนริบูรณ์
นางสาวลีเดียวาทิ เป็นบากา ฝ่ายเตรียมการผลิต องค์การค้ำของ สกสค.

บทความพิเศษ

กองบรรณาธิการ บริษัท สยามจุลละมณฑล จำกัด

ภาพประกอบ

อัญญลักษณ์ ไกรทอง และนักเรียนเจ้าของผลงาน

ออกแบบปกและจัดรูปเล่ม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน นางสาวชนิศา ชังดเวช
ฝ่ายเตรียมการผลิต องค์การค้ำของ สกสค. ฝ่ายวิชาการ องค์การค้ำของ สกสค.

ขอเชิญชวนเด็กและเยาวชนส่งผลงาน คัดเลือกลงในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๗๐

ส่งมาได้ที่

กองบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๗๐

อาคาร สพฐ.๓ ชั้น ๓

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก

เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

ดูรายละเอียดการส่งผลงานได้ที่เพจ facebook

สพฐ. รักการอ่าน OBEC Love to Read

ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๙

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย

ส่วนการตลาดออนไลน์ องค์การการค้าของ สกสค.

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงสะพานสอง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๒๓ - ๓๐ ต่อ ๒๒๒ - ๒๒๓

www.suksapanpanit.com LINE : @suksapanpanit

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว นายภกร รงค์นพรัตน์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๖๙

จำหน่าย
หนังสือเสริมความรู้
ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครบทุกระดับชั้น

ปลีก-ส่งจัดส่งทั่วประเทศ

☎ 080 515 4926 , 091 441 4926

📍 ทรัพย์สิริศึกษา จำหน่ายหนังสือ ปลีก-ส่ง

ดีจิง ศึกษาภัณฑ์ ริงสิต
ศูนย์กระจายหนังสือเรียนองค์การค้ำของ สกสค.
จัดส่งทั่วประเทศ

ข้อสะดวกได้ทุกช่องทาง

พณิชยการวังทอง สกสค.รังสิต

02-959-0550
08-7009-4555

@deejing

deejingstore

บริษัทสุพรรณบุ๊คสเตชันเนอร์รี่

จำหน่าย

อุปกรณ์วัสดุสำนักงาน

หนังสือแบบเรียน/นิทาน

เครื่องเขียน

จัดหางบประมาณ

จำหน่าย เครื่องเขียน อุปกรณ์สำนักงาน ครุภัณฑ์ หนังสือแบบเรียน จัดหางบประมาณ ครบวงจร

☎ 089-3992326

📍 @spb_stationery

📞 @392vcubm

📌 เพจ สุพรรณบุ๊คสเตชันเนอร์รี่

นายมงคล ติรสุมบุรุษศิริ
โทร.081-918-3838

ศูนย์กระจายสินค้าองค์การค้ำของ สกสค.
ตัวแทนจำหน่ายหนังสือเรียนทุกสำนักพิมพ์
จำหน่ายเครื่องใช้สำนักงาน สมุดนักเรียน แพ้ตราโรงเรียน
99/77-78 ม.5 ถ.ติวานนท์ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ติกรานานพจำกัด
suxsa Nanaphan Limited Partnership
โทร.081-918-3838

BOOK CENTER

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เบนจิวโรต

(ตรงข้าม สส.สตรีนนท์)

จำหน่ายแบบเรียน เครื่องเขียน
และอุปกรณ์สำนักงานทุกประเภท

3/25-26 หมู่ 9 ถนนพิบูลย์สงคราม ตำบลสวนใหญ่
อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000

โทร. 02-5268781 โทรสาร. 02-5268782

ID LINE: bv_book E-mail: benjawiroj@gmail.com

PARINTORN

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปรีนทรการคำ

PARINTORKARNKHA LIMITED PARTNERSHIP

จำหน่ายวัสดุเครื่องใช้สำนักงาน และอุปกรณ์ทางการศึกษา หนังสือเรียน ทุกสำนักพิมพ์

รับคำในเครือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปรีนทรบุ๊คเซ็นเตอร์ ตัวแทนจำหน่ายสินค้าองค์การค้ำของ สกสค.

บจก.บิกบุ๊ก101

f : bigbook

ร้านหนังสือและเครื่องเขียนที่ครบครันที่สุดใน จ.ร้อยเอ็ด

SB

MODERN SB PLUS

WWW.MODERNCMI.COM

เปิดทุกวัน เวลา 09.00 - 18.00 น.

โทร. 052-135005

เครื่องเขียน แบบเรียน วัสดุสำนักงาน
อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน

MODERN SB PLUS

ครุภัณฑ์การศึกษา โรงเรียน สพฐ.

- ครุภัณฑ์ AI (Artificial Intelligence)
- ครุภัณฑ์ STEM, Coding
- ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ครุภัณฑ์ 8 กลุ่มสาระ
- ครุภัณฑ์ห้องสมุด, ประชาคมอาเซียน
- ครุภัณฑ์อาชีพ (เกษตร, ไฟฟ้า, งานไม้, งานโลหะ ฯลฯ)

เครื่องเล่นสนามมอก. 3000

โทร. 3000 โทร 1-4

สื่อการเรียนการสอนและของเล่น

โทร. 052 โทร 1-2552

บริษัท เอ็ดดูเทค คอมพิวเตอร์ จำกัด
สำนักงานใหญ่
เลขที่ 15 ซอยเคหะร่วมเกล้า 74 แยก 6 แขวงสะพานสูง
เขตสะพานสูง กทม. 10240

โทร: 02-184-7719

เบอร์มือถือ: 086-337-6069

Line ID : @edutechtoys

Email : edutech2550@gmail.com

JMD

บริษัท จันมุกดาทรานสปอร์ต แอนด์ เซอร์วิส จำกัด

JUNMOOKDATRANSPORT AND SERVICE CO., LTD.

085-350-0075 , 02-127-0836

One-Stop Learning for Kids ENGLISH MATH STEAM

หลักสูตรภาษาอังกฤษที่ออกแบบมาสำหรับเด็กโดยเฉพาะ: เน้น-สำหรับเด็กอายุ 2.8-15 ปี

EXPRESS YOUR ENGLISH, EXPLORE YOUR WORLD

"พูดอังกฤษได้มั่นใจ เปิดโลกการเรียนรู้ไร้ขีดจำกัด"

สถาบันพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และสร้างเสริมประสบการณ์เรียนรู้
EMPOWERING ENGLISH SKILLS THROUGH EXPERIENCE-BASED LEARNING

☎ สอบถามเพิ่มเติม 099 127 1144

🌐 WWW.ENGLISHEXPRESSTHAILAND.COM

📍 **Festivalsand**
โรงแรมริมน้ำ 8 Rm ED 26

เขตน้ำเรียน

MS.ตาแข็ง

สัญลักษณ์แห่ง ผู้นำที่มีคุณภาพ

Shachihata
Artline
สารเคมีสีน้ำเงิน พ่นฝุ่นฟรีบนวัสดุพลาสติก

A-line

Xstamper

LUNCHTIME MENU

จัดจำหน่ายโดย
บริษัทไซเบอร์แลนด์ แปซิฟิก จำกัด
เบอร์โทร 02-1830615-6, 097-2947889

ISO 9001
CERTIFIED
มาตรฐานคุณภาพ

ศูนย์รวม อุปกรณ์กีฬา และดนตรี
ทุกประเภท ทั้งจีน และต่างประเทศ

www.landco.co.th

บริษัท แลนด์ทีก์ ฮักซ์ จำกัด

Landco HUX Co.,Ltd. 5/1,5/2,5/3 ซอยกาญจนาภิเษก002 แขวงคลองบางมด เขตบางมด กรุงเทพฯ 10150 ☎ (+66) 02-890-8434

Biz Potential

Enterprise Resource Planning Artificial Intelligence

BizSmartFlow - จัดการงานองค์กรแบบสมาร์ทด้วย
ERP AI อัตโนมัติครบวงจร

Contact us www.bizpotential.com 0-2-683-3061

Inbox Packaging

Bangkok / Phuket

บริษัท อินบ็อกซ์ แพคเกจจิ้ง จำกัด - ผู้จำหน่ายกระดาษ และบรรจุภัณฑ์

Tel. 0 2040 0565 Mobile 06 4124 6454

TIPAK

บริษัท จุดสหกรรมไทยบรรจุภัณฑ์ จำกัด (มหาชน)
Thai Packaging Industry Public Company Limited
泰包實業股份有限公司

โรงงานผลิตกล่องและแผ่นกระดาษลูกฟูก

facebook : TIPAK | www.tipak.co.th

TIPAK PACKAGING INDUSTRY | LINE OA : @TIPAK | +66 34 824 121-128 | WWW.TIPAK.CO.TH

โรงพิมพ์ฟิลิกส์เซ็นเตอร์

ONE STOP SOLUTION ทำครบ จบที่เดียว

02-024-9156-7 | www.pcpackaging.net
pc@pc.co.th | www.pc.co.th

UDOMSUKSA

Printing and Publishing

บริษัท อุดมสุกษา จำกัด

สำนักงาน : 78 ตรอกไข่ ถนนบำรุงเมือง พระนคร กรุงเทพฯ 10200
Office : 78 Trok Kai Bamrungmuang Road, Phranakhon, Bangkok 10200
Tel : +662-222-2762, +662-222-2429 Fax : +662-224-8823

โทรศัพท์ : 8/1 ซอยบางนา-ตราด 51 (กม 7) บางพลี สมุทรปราการ 10540
Factory : 8/1 Soi Bangna-Trad 51 (KM 7) Bangplee, Samutprakarn 10540
Tel : +662-751-7468-72 Fax : +662-316-9238
Website : www.udprint.co.th E-Mail : sale@udprint.co.th

บริษัท วรณชาติเพรส (2020) จำกัด

062-945-1559

wannachat.press2020@gmail.com

863/4 Ekkachai Road, Bangbon, Bangkok Thailand 10150

OFFSET
DIGITAL OFFSET
INKJET Large Format

CYBERPRINT GROUP

Customized to your request. We print what you're proud of.

FOR MORE INFORMATION
☎ : (66) 0 2641 9135-8
✉ : info@cyberprint.co.th
🌐 : www.cyberprintgroup.com

SCAN ME

บริษัท เอ็ม.ซี.ดี. การพิมพ์ (ประเทศไทย) จำกัด
111 หมู่ 4 นิคมอุตสาหกรรมบางปู ซอย 14บี
ถนนสุขุมวิท ต.แพรกษา อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10280
เบอร์โทร 02-728-8999 แฟกซ์ 02-728-8900
<http://www.mcdprinting.com>

MCD PRINTING (THAILAND) CO., LTD.

NEW Edition

macmillan education มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร

Share with Friends!

- ✓ Teacher Support ครบวงจร
- ✓ ยกระดับการศึกษาไทยสู่ศตวรรษที่ 21
- ✓ พัฒนาภาษาอังกฤษตามมาตรฐานสากล CEFR
- ✓ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของไทย

SHARE WITH FRIENDS! CATALOG •

NEW Edition

สันทนาการจีน - เรียนสนุก เข้าใจง่าย
ใช้ได้จริงพร้อมฝึกสำเนียงเจ้าของภาษาได้ทุกที่

New Arrival

สื่อสนับสนุน

- แอปพลิเคชันการออกเสียงพินอิน
- สไลด์ Power Point รูปเนื้อหาการสอน
- ระบบ AI ตาม - ตอบ
- คลิปสารนิเทศการสอน

- ✓ ฟังคำศัพท์
- ✓ ฝึกออกเสียงตาม
- ✓ ฟังบทสนทนาและ
เพลงประกอบบทเรียนได้ทันที

SST OUTSOURCE & SUPPLY CO.,LTD.

พระราชกรณียกิจ ด้านการศึกษาและการพัฒนาคน

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีแผ่นดินหลวง

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีแผ่นดินหลวง ทรงเป็นแบบอย่างแห่งแม่ผู้เปี่ยมด้วยพระเมตตาและความห่วงใยต่ออนาคตของชาติโดยเฉพาะต่อเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญ ที่จะเติบโตขึ้นเป็นกำลังของประเทศในวันข้างหน้า พระองค์ทรงตระหนักถึงความสำคัญของ "การพัฒนาคน" ว่าเป็นรากฐานของการพัฒนาชาติ และได้มีพระราชดำรัสเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒ ความตอนหนึ่งว่า

"การพัฒนาคนเป็นสิ่งสำคัญเท่ากับชาติ... การศึกษานั้นไม่จำเป็นต้องอยู่ในโรงเรียน ยังมีทางเลือกอีกหลายทาง ทั้งสายอาชีพ การอบรม และการฝึกงานโครงการศิลปาชีพ"

พระราชดำรัสนี้สะท้อนพระวิสัยทัศน์อันกว้างไกลของพระองค์ท่าน ที่ทรงเห็นว่าการศึกษาคือ เครื่องมือสำคัญในการสร้างคุณภาพชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในระบบ หรือการเรียนรู้นอกห้องเรียน พระองค์จึงทรงมุ่งมั่นเปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

นอกจากนี้พระองค์ยังทรงก่อตั้ง มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้ทักษะอาชีพจากวัดตุนตัมทองถิ่น เช่น การทอผ้า จักสาน และงานหัตถกรรม เป็นการสร้างรายได้ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย

พระมหากรุณาธิคุณด้านการศึกษา อาชีพ และคุณภาพชีวิตของพระองค์ จึงแผ่ไพศาลไปทั่วแผ่นดิน ส่งผลให้ประชาชนจำนวนมากสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง และมีความรู้เท่าทันโลก สมพระเกียรติที่ได้รับการยกย่องจากนานาชาติในฐานะผู้จุดประกายพระองค์เพื่อมนุษยธรรมและการพัฒนาคนอย่างแท้จริง

น้อยสำนักในพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นหาที่สุดไม่ได้
ข้าพระพุทธเจ้า บริษัท วิ บิลด์ แอนด์ โอเปอร์เรต จำกัด

 Build

Go On Beyond Copy

Go On Beyond Copy
Premium All Purpose 70 GSM A4
Premium All Purpose 80 GSM A4

Go On ...เป็นมากกว่ากระดาษถ่ายเอกสาร

Inkjet Laser Copier Fax

CIAIS
PAPER

สำนักงานใหญ่ : เลขที่ 1 ถนนเจริญราษฎร์ แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
☎ : 02-210-8888 Ext. 3067 ✉ : cas-mkt@cas-group.com 🌐 : www.caspaper.com

เกมกระดาน

สื่อการเรียนรู้แสนสนุก

BOARD GAME

เสริมทักษะด้านคิดวิเคราะห์

สื่อการเรียนรู้ยุคใหม่

พัฒนาความรู้ผู้เรียนหลากหลายรูปแบบ

เพื่อเสริมสร้างทักษะรอบด้านอย่างมีประสิทธิภาพ

เล่นแล้ว...เรียนไป!

ISBN 978-616-461-591-5

9 786164 615915
ราคา 15.00 บาท

QR E-BOOK
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 0 2569

รวมช่องทางออนไลน์

ซื้อสินค้าและบริการ
ทางร้านที่
Suksapan Mall
ร้านที่ปรึกษาทางพาณิชย์ออนไลน์

ดาวน์โหลด

